

Giới thiệu Nữ Hoàng Của Hắc Đạo

Truyện online hay mang tên Nữ Hoàng Của Hắc Đạo của tác giả RynLai nói về những tranh đua, ân oán của TGN.

Truyện nói về truyện tình yêu của 2 tên trùm ở Hắc và Bạch đạo. Những đạo lý làm người, những bon chen xô bồ ở các thế lực đen. Sự bao dung, lòng độ lượng xóa tan những hận thù.

Họ - những người đứng đầu của thế lực đen đã làm gì để bảo vệ những thứ xung quanh họ. Liệu ai sẽ hi sinh như trong tác phẩm Thiên thần mất tim 2. Liệu ai là người thắng cuộc trong truyện này..... Là dựa vào.....TÁC GIẢ TA ĐÂY... ahaha

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Giới Thiệu Nhân Vật

- Nó: Lâm Gia Kỳ [Ryn]: 17 tuổi. Cao 1m78. Tam tiểu thư họ Lâm đứng đầu TG về đào tạo, huấn luyện vệ sĩ, sát thủ, ngoài ra còn về trang sức và nhiều TTIM khắp trên TG. Nó là Trưởng Quân của Lâm gia (thay vì Trưởng Tôn hay Cháu Đức Tôn đứng đầu, thì ở đây Trưởng Quân chỉ nữ từ lên nắm quyền trong gia tộc). Nó xưa giờ là kẻ ngang tàng đến độc ác, lạnh lùng như băng ngàn năm. Sở hữu khuôn mặt vạn người mê. Thân hình chuẩn siêu mẫu. Là kẻ xử sự bằng lí trí và nguyên tắc..còn tình cảm...ĐẸP... Là cô gái "vàng" của nhiều quốc gia. Là Lão Đại của bang Hắc Long đứng đầu hắc đạo. Kể cả giới Bạch đạo cũng phải nể sợ nó... Ngoài ra còn nhiều bí mật nữa... IQ: 200/200

- Hạ Ngọc Vy Thanh [Ryu]: 17 tuổi. Cao 1m75. Nhị tiểu thư họ Hạ đứng thứ 3 TG về ô tô, mô tô. Bạn thân của nó từ nhỏ. Cô nàng này đánh đá khỏe nói, hay móc họng người khác, lúc nào cũng nhí nhảnh. Không sợ trời không sợ đất nhưng có điều nhỏ sợ nó lắm, sợ hơn cha mẹ mình cơ. Nghe lời nó cực kì. Khuôn mặt hết sức baby. Thân hình thì khỏe chề. Nhị Tỷ của Hắc Long.. IQ: 190/200

- Hoàng Minh Châu [Ryna]: 17 tuổi. Cao 1m75. Đại tiểu thư họ Hoàng đứng thứ 4 TG về chuỗi nhà hàng, khách sạn. Sau này sẽ là bạn của tụi nó. Nhỏ này hiền hơn bà Ryu 1 tí (chỉ 1 tí thôi à), rất hợp rơ với Ryu trong các trò quậy phá. Cũng giống như Ryu, lần đầu tiên gặp nó đã sợ chết khiếp. Khuôn mặt xinh không kém Ryu đâu. Thân hình khỏe bần. Thân thủ ngang ngửa với Ryu. Sau này sẽ là Tam Tỷ của Hắc Long... IQ: 190/200

- Hân: Trương Hàn Gia Phong [Ken]: 18 tuổi. Cao 1m88. Đại thiếu gia họ Trương đứng thứ 2 TG về chuỗi resort, địa ốc. Hân đẹp trai, băng lãnh (nhưng không giống nó, Hân vui vẻ, nói nhiều với người thân, bạn bè). Hân được giới Bạch đạo gọi là "vua thị trường" với đầu óc nhanh nhạy và liều lĩnh của Hân đã giúp Trương gia cuốn bao nhiêu phi vụ lớn. Hân giỏi võ nhưng so với nó còn phải học hỏi nhiều. Hân không theo Hắc đạo nhưng được Hắc đạo biết đến không ít... IQ: 200/200

- Triệu Thiên Bảo [Key]: 18 tuổi. Cao 1m85. Nhị thiếu gia họ Triệu đứng thứ 3 TG về bất động sản, chứng khoán, nội thất. Bạn thân Hân. Tên này phong lưu đa tình, playboy chính hiệu. Là cái thẳng mà suốt ngày bị Ryu và Ryna xia xối. Thế nhưng độ mặt dày của tên này có thể so với với mặt đường, hay chấp nhặt với mẹ Ryu nhà ta. Tồn sùng nó lắm nha. Tên này cũng không vừa đâu cũng giỏi võ đấy. IQ: 190/200

- Lâm Gia Thiên [Kio]: 18 tuổi. Anh 2 của nó. Bạn thân của hân. Thương nó cực kì. Giỏi võ. Bắc hộ vệ của Hắc Long. IQ: 200/200

- Lâm Gia Long [Kun]: 18 tuổi. Anh 3 của nó. Em song sinh của Kio. Bạn thân Hân. Thương nó cực kì. Nam hộ vệ của Hắc Long. IQ: 170/200 (cha này bị "ngốc" chứ không phải ngu đâu ạ -_-)

Ngoài ra còn những nhân vật khác..

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Khởi Đầu

Hắc Long là bang phái mạnh nhất thế ngầm hiện giờ. Từ 4 năm trước bang Hắc Long trở thành nỗi ám ảnh của các thế lực đen tối. Một cô bé 13 tuổi, tay cầm cây súng vàng, eo quần roi da, hàn khí tỏa ra trên khuôn mặt non nớt, khắp người toàn máu của lũ vô dụng đang giương đôi mắt băng lãnh nhìn kẻ quỳ rạp phía trước lấp bắp cầu xin:

- Tôi biết sai...sai..rồi...x..xin..tiểu thư..ưư..tha mạng..tôi hứa..sẽ trung thành tuyệt đối với Hắc Long..với tiểu thư...

Một hồi lâu cô bé ấy mới chịu mở miệng:

- Người nói xem... hừm.. Hắc Long có đối xử tệ bạc với người không? Dám phản bội cha ta... Người nghĩ sau khi cha ta chết người có thể lên nắm quyền sao? Để xem sao đã..

Nụ cười nửa miệng quen thuộc ấy đã ghi sâu vào tâm trí kẻ quỳ dưới kia... nhanh thôi...khi ra khỏi đây hẳn ta sẽ trả lại nỗi nhục của hôm nay.

Trời như giúp kẻ ác chẳng hiểu sao cô nhóc lại tha cho tên khốn đó... chỉ nghe loáng thoáng câu nói vọng lại trong đêm "Lâm Gia Kỳ này sẽ đợi ông quay lại báo thù"

Hắc Long đổi chủ.. ai ai cũng bàng hoàng.. họ lo sợ..sợ rằng tân bang chủ không diu dắt được Hắc Long... Nhưng không. Chỉ Sau 1 năm Hắc Long từ bang phái đứng thứ 3 đã ngang nhiên đạp đổ các bang phái khác nắm ngôi vương trong tay. Sáp nhập luôn thế lực của Trịnh gia và Đinh gia vào Hắc Long... Giờ đây ai nghe đến cái tên Lão Đại LÂM GIA KỲ cũng đều kinh sợ - nữ Lão Đại quyền lực nhất TGN từ trước đến nay

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Lão Đại Đi Học

Lại con ác mộng đó. Chết tiệt. Đã 4 năm rồi vẫn còn mơ thấy. Đó là cái ngày nó chứng kiến cha nó bị giết, cũng đã 4 năm rồi nó đã tìm kiếm rất nhiều, kẻ chủ mưu năm xưa vẫn chưa xuất hiện. Thật là bức chết nó mà.

Mới có 4 giờ sáng. Nó khẽ thở dài rồi đứng dậy vào phòng tắm. Nó cứ đứng đó cho dòng nước lạnh chảy quanh người. Thật thoải mái. Bước ra ngoài với cái khăn tắm quấn trên người, nó đến bên cái máy tính gỗ một loạt kí tự rồi ung dung ngồi xem các vụ làm ăn gần đây của Hắc Long.

Khi đồng hồ điểm đúng 5h30' thì nó mới chịu rời khỏi cái máy tính, mặc đồng phục trường Royal xong nó ra khỏi phòng.

- Tiểu thư buổi sáng tốt lành - đám người hầu gặp người chào nó. Không nói gì nó chỉ khẽ gật đầu rồi ngồi xuống bàn nhấp ly cafe đen mới mang lên.

- Báo bối em dậy rồi sao - Kio từ trên lầu bước xuống, tay rút túi quần, thông thả tới chỗ nó đang đọc báo và uống cafe. Nó cũng chỉ gật đầu thay câu trả lời.

Kio mỉm cười nhìn đứa em gái anh hết mực thương yêu mà không để ý bộ đồ nó mặc trên người.

- Báo bối ở nhà, anh đi học nhé, Kun đã ra khỏi nhà từ sớm rồi.

Nó nhướn mắt nhìn anh rồi cũng gật đầu

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Lão Đại Đi Học (2)

Đúng 6 giờ nó đeo balo ra khỏi nhà. Ngồi yên vị trên chiếc limousine nó tiến thẳng tới trường Royal.

Trường Royal chia làm 3 ban. Mỗi Ban có đồng phục khác nhau.

- Ban 1: nơi đây quy tụ con nhà quý tộc. Phải là tiểu thư công tử với bộ óc thiên tài đứng trong top 20 TG mới được vào. Nhưng cũng có nhiều thành phần bất hảo lắm. Đồng phục ở Ban 1 là nữ áo somi trắng tay dài viền đen, váy xòe đen, giày búp bê màu đen cao 3 phân. Nam áo somi tay dài viền đen, quần tay đen, có cavat đen.

- Ban 2: dành cho những người nằm ngoài top 20 và những gia đình thuộc hạng khá giả trở lên.

Đồng phục nữ áo tay dài viền đỏ, váy đỏ, giày búp bê đỏ. Nam cũng như Ban 1 nhưng tay áo viền đỏ.

- Ban 3: dành cho những người nhận học bổng. Đồng phục như Ban 1-2 nhưng viền xanh.

Chiếc xe dừng trước cổng trường. Nó thông thả bước xuống cùng bao ánh mắt tò mò của bọn nhiều chuyện. Đôi mắt tím to tròn, mái tóc cắt ngang lưng nhuộm xanh đen đi kèm với Khuôn mặt băng lãnh. Đẹp.

Đám còn trai hau hấu nhìn nó không rời, đám còn gái cũng chẳng khá hơn là bao, đưa thì tíu tít khen (lấy lòng nhà giàu vì thấy nó đi limousine) đưa thì bủn rủn chê bai. Quan tâm ư! Nó không rảnh. Cứ thế nó vác Khuôn mặt không cảm xúc lên phòng hiệu trưởng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Gặp Gỡ

Sau khi nhận phòng học xong nó thông thả đi lên lớp. Dừng trước cái bảng 12A1 to đùng, nó gõ nhẹ vào cửa. Đang là giờ sinh hoạt, nghe tiếng gõ cửa GVCN nhìn ra ngoài thấy nó thì cô gật đầu:

- Hôm nay lớp ta có học sinh mới. Mời em vào.

Sau câu mời nó bước vào lớp trước sự ngỡ ngàng của cả lớp (trừ 6 đứa cuối lớp). Phải! Nó Thật sự đẹp. Đẹp hơn cả hotgirl no1, no2 luôn chứ. Bọn con gái thì khỏi nói mặt nhăn nhó "có thêm 1 đứa đẹp thì càng là mối nguy hại" chúng nó không ganh tị đâu, lớp này hòa đồng lắm mà vì đứa nào đẹp thì dễ bị đánh ghen.... "tập thể". Khó thể đây 1 đứa đẹp là cả chục đứa chịu.

- Lâm Gia Kỳ - Ryn. (Kiếm lời kinh khủng khiếp). Đóng băng.

Vừa giới thiệu xong thì đã có 3 cái lò xo thì nhau bật dậy. Mắt mở to, miệng giật giật. Thấy động 3 người kia cũng nhìn theo. Đơ toàn tập.

- Đẹp quá!!! - Ryna không tự chủ được mà thốt lên

Key cũng gật đầu đồng tình. Hấn không nói nhưng cũng cùng ý kiến với Ryna.

- Chỗ? - giọng nói băng lãnh đó lại vang lên. Lần này là đóng băng toàn bộ. Lúc đó cả Ryna, Hấn và Key đều chung một suy nghĩ "Sao mà lạnh dữ thế trời? Ca này có vẻ khó làm quen à"

- À...ờ..Em ngồi bàn cuối cùng dãy 1 nhé - Sau một hồi đóng băng cô giáo cũng biết điều mà nhanh chóng xếp chỗ ngồi cho nó.

----- Chỗ ngồi-----

Hs - hs. Hs - hs

Hs - hs Hs - hs

Hs - hs. Hs - hs

Key - Kun

Hấn - Kio. Ryu

Nó. Ryna(Ryna cũng mới chuyển vào được 3 ngày. Ryu thì được 4 ngày.. mấy Tên kia thì học lâu rồi)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Tra Khảo

Ryu cứ chút chút lại quay sáng nhìn nó. Kun và Kio cũng vậy lâu lâu quay xuống nhìn nó, thấy nó ngẩng mặt lên thì cả 3 lại giật mình quay lên làm 3 tên còn lại cứ thắc mắc không thôi.

Giờ ra chơi cũng đến. Và. Màn tra khảo bắt đầu. Nó ung dung ngồi đó, chân bắt chéo, tay khoanh trước ngực, mắt nhắm hờ:

- Chuyện gì?

- Bảo bối sao em lại đi học - Kio thay mặt 2 Kun và Ryu hỏi nó.
- Thích - nó trả lời cộc lốc
- Sao lại thích? Trước giờ chẳng phải cậu... - chưa đợi Ryu hỏi hết nó đã cắt ngang
- Có ý kiến - nó nhún nhún nhìn cả 3. Mồ hôi đua nhau chảy trên mặt từng đứa. Nó cứ đùa. Có điên mới dám ý kiến chuyện nó làm. Cái không khi căng thẳng ấy vẫn cứ diễn ra nếu Ryna không xen vào:
- Mọi người quen nhau sao?
- Ừ - Ryu, Kun, Kio đồng thanh.
- Vậy xê ra đi cho tụi này giới thiệu, đúng là...không biết điều - Rey vô duyên nhảy vào.
- Hi. Tui là Triệu Thiên Bảo gọi tui là Rey. Đây là Trương Hàn Gia Phong gọi là Ken. Còn mẹ này là Hoàng Minh Châu gọi tắt Ryna
- Đây cái tên biến thái kia ta đường đường là tiểu thư đài các lời đâu ra đùa con vừa xấu vừa bệnh hoạn như mi chứ - chưa gì Ryna đã lộ bản chất cộc cái ra rồi. Nó nhăn mặt nghe Ryna chửi Rey. Ôn ào chết được.
- Nó là Lâm Gia Kỳ gọi tắt Ryn em ruột của tui tao, bạn thân của Ryu - biết nó không thích nói nhiều Kun giới thiệu thay nó.
- Em ruột? - Hấn lặp lại câu nói của Kun. "Chẳng lẽ cô ta là người đó...chắc không đâu. Đâu có lạnh lùng vậy..." Hấn lắc đầu rồi nghe Kun nói tiếp
- Còn bé rất ghét ôn ào.

Im lặng

Im lặng

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Hắc Long Bang

Được chia ra làm 2 cực, Hắc Long có tổng cộng 2 hộ pháp và 4 tiểu long nhân thay nhau cai quản.

Trấn giữ cực Bắc là Kio (ai không nhớ xem lại Chap 1) dưới trướng Kio là 2 Tiểu Hồ

- Lâm Gia Khanh [Bi]: 15 tuổi. Đại hồ. Em nuôi của nó. Đẹp trai, lạnh lùng.
- Lâm Gia Khánh [Bo]: 15 tuổi. Nhị hồ. Em nuôi của nó. Đẹp trai, hòa đồng.

Trấn giữ phía Nam là Kun. Dưới trướng Kun là 2 Tiểu Quái

- Lâm Gia Khiêm [Shy]: 15 tuổi. Đại Quái. Em nuôi của nó. Đẹp trai, là playboy.
- Lâm Gia Khang [Shyn]: 15 tuổi. Nhị Quái. Em nuôi của nó. Đẹp trai, vui tính.

Tất cả bọn họ đều là trẻ mồ côi được nó đưa về từ 5 năm trước, tự tay nó huấn luyện bọn họ để giúp nó coi giữ bang.

Dưới trướng nó là 4 Tiểu Long Nhân: Thiên Long thiện xạ, Thanh Long hacker, Kỳ Long kiếm thủ, Hoàng Long quân sư (Tên này giới dùng rồi). Bọn họ đều 16 tuổi. Theo nó đã được 8 năm. Văn võ song toàn. Được TGN gọi tắt là Tứ Long.

Ngòai gặp gỡ hay có công việc ở Hắc Long bang thì nhưng lúc rảnh rồi Tứ Long lúc nào cũng dính nó như sam, kể cả Tiểu Hồ và Tiểu Quái cũng vậy. Cả bọn bị nó đánh, nó chửi, nó đuổi vẫn cứ tro cái mặt ra không đứa nào chịu về nhà nằng nặc ở lại để....ngắm Lão Đại

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tra Khảo (2)

- Kio. Đói - lại là núi băng ngàn năm ấy. Nó nhìn Kio thích thú

- Báo bồi đợi anh - chưa gì đã thấy Kio mất tiêu. Mặc kệ Kio cả đám vẫn tập trung ở chỗ nó. Rey nhìn nó bằng ánh mắt thần tượng. Hân thì lâu lâu nhìn nó một cái, thật ra là Hân không dám nhìn vào đôi mắt tím của nó. Ryna thì cứ thậm thụt, thật ra nhỏ muốn làm quen với nó lắm nhưng lại sợ nó từ chối. Gì chứ lúc nào cũng chung cái bộ mặt hắc ám đó ra không sợ chết mới lạ. Nhỏ lấy hết cam đảm, đứng trước mặt nó, mạnh dạn đưa tay ra

- Mình muốn làm bạn của Ryn

Vừa lúc ấy Kio mua bánh và nước về cho nó, nghe xong anh cũng đứng hình "nhỏ này muốn chết rồi sao??? Ashhhiii rắc rồi rồi" đành đứng đó xem tình hình ra sao. Nó một lần nữa ngược đôi mắt băng lãnh lên nhìn Ryna. Lạnh lẽo là từ diễn tả cảm xúc của cả bọn lúc này. Bạn? Trước giờ với nó ngoài Ryu ra không ai xứng làm bạn với nó cả. Nhưng lần này nó phải xem lại. Mặt ngái, này phượng, Khuôn mặt thanh thoát, ánh mắt kiên định. Tốt. Nó thầm đánh giá Ryna

- Làm bạn - nó bắt tay của Ryna. Bất ngờ, bàng hoàng. Nó muốn có bạn mới sao?. Ngoài Ryu sao?

- T...thhâ..ật.. ch.ứ... - Ryna mừng đến nỗi nói không ra hơi, lấp bắp đến phát tội. Nó không nói gì chỉ khẽ gật đầu.

"Bịchhh" Kio đánh rơi luôn cả đồ ăn mua cho nó. EM gái của anh muốn có bạn mới, anh vui đến phát điên. (Chỉ là thêm bạn làm gì gê vậy trời)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tra Khảo (3)

Nó nhú này nhìn Kio tỏ vẻ không hài lòng. Nhưng tiếng chuông vào lớp cắt đứt mạch cảm xúc của từng đứa. Mỗi đứa. Mỗi suy nghĩ. Nhưng. Mục đích là nó.

5 tiết học buồn tẻ trôi qua. Có vẻ hôm nay Lão Đại của chúng ta rất vui a~. Vừa ra khỏi lớp điện thoại nó đã reo

- Nói

- "Lão Đại không hay rồi. Một lô vũ khí vừa cập bến Autraylia đã bị mất" - bên này Thiên Long lo lắng báo cáo tình hình.

- Dừng làm gì? - Đôi mắt tím của nó bắt đầu dao động. Nếu lô vũ khí không quan trọng thì Tứ Long cũng chẳng gấp gáp gọi cho nó làm gì. Mong là không phải số vũ khí đó.

- "Là số vũ khí các nguyên thủ các nước nhờ chúng ta vận chuyển, là vật trấn quốc" - Kỳ Long xen vào nói

- Mẹ kiếp. Còn không mau cho người đi tìm, mấy người kia để ta lo. Ai ngăn đường. GIẾT - nó tức giận đá vào cửa lớp làm cả bọn sợ chết khiếp. Ôi đau tim quá.

- Có chuyện gì sao Ryn - Ryu tới đứng cạnh nó thì thầm. Nó gật đầu rồi nói nhỏ vào tai Ryu.

- Hắc Long có chuyện. Về nhanh thôi. - nó ra ám hiệu cho Kun và Kio, cả 4 nhanh chóng rời khỏi trường. Trước khi đi Kun có dặn bọn hân không cần lo rồi phóng đi luôn chẳng để ai kịp ứ gì sắc.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Hợp Khẩn Cấp

Trên chiếc ghế bằng vàng nguyên chất được chạm khắc tỉ mỉ, nó ngồi đó chễm chệ như một bậc đế vương. Ngồi xung quanh là Ryu, Kio, Kun, Tiêu Quái, Tiểu Hô, Tứ Long và 5 vị trưởng lão của Hắc Long. Đối diện nó là một màn hình máy chiếu lớn dùng để nói chuyện với nguyên thủ các quốc gia.

Giọng nó vang lên đầy quyền lực

- Bắt đầu đi.

- Theo điều tra tôi được biết trong bang có nội gián. Đầu tiên hẳn tiếp cận với những người được giao nhiệm vụ chuyển lô hàng. Sau đó chính hắn đã tự tay kiểm tra nguồn hàng nhằm đánh dấu lô vũ khí chuyển đến Autraylia - Thanh Long chỉ vào kiện hàng được đánh dấu trên màn hình giải thích.

- Trước khi hàng cập bến người của ta đã bị giết hơn một nửa. Chính xác là 214 người trong tổng 350 người được chọn. - Ryu tiếp lời

- Đủ rồi. Thanh Long ta muốn gặp nguyên thủ các nước. - nó phẩy tay ra lệnh.

Sau một hồi thuyết phục mấy lão cáo già khó tính thì nó đưa ra quyết định

- Kio và Tiểu Hồ quan sát việc lấy vũ khí dự trữ của bang. Nên nhớ đây là lô vũ khí cuối cùng, làm việc cho cẩn thận. Ai tới gần...GIẾT. - NÓI rồi nó quay sang Kun

- Kun và Tiểu Quái lo việc vận chuyển lô hàng ra bến cảng. Sắp xếp cho cẩn thận.

- Cuối cùng là Ryu và Tứ Long, các người lo việc hàng cập bến. Lần này ta chuyển thẳng đến Itali. Trước khi xuống bến các người phải tận tay kiểm tra hàng. Rõ chưa. Bây giờ bắt đầu đi - nó chống tay xuống bàn ra lệnh.

- Rõ Lão Đại - tất cả người trong bang hô to. Trước khi giải tán nó gọi Ryu, Tứ Long và 5 vị trưởng lão ở lại.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Hộp Khẩn Cấp (2)

Sau một hồi bàn bạc các vị trưởng lão quyết định.

- Bang chủ, chúng tôi bàn bạc kĩ rồi. Tốt nhất chúng ta nên chơi trò đánh lạc hướng. - Nguyên trưởng lão lên tiếng.

- Ý các vị là... - Ryu thắc mắc

- Được... chuyển hàng này bây giờ chuyển đến Nhật. Tôi sẽ liên lạc với Aikito vùng bang quan đồng bí mật bảo vệ nguồn hàng. Giải tán.

Các nguyên lão ai về nhà nấy. Ryu và Tứ Long cũng nhanh chóng đi làm nhiệm vụ. Lần này họ là người chuyển hàng không thể có sai sót, nếu không Lão Đại sẽ xử đẹp cả lũ.

Nó cũng nhanh chóng bước ra khỏi phòng họp, leo lên con quái thú Ecosse Spirit đen phóng khỏi lãnh địa Hắc Long.

Về nhà đánh một giấc mất kệ những gì vừa xảy ra. Nó bị thiếu ngủ trầm trọng. Nó cần được ngủ, thuốc ngủ cũng vô tác dụng với nó. Nhớ ra điều gì đó nó bật người dậy với lấy điện thoại trên bàn bấm số:

- Gọi ba có việc gì sao tiểu yêu - ba nuôi nó-bang chủ vùng bang quan đồng: Hisatori Fuura

- Muốn mượn Aikito của ba - nó mệt mỏi dựa lưng vào thành giường.

- Được chứ. Con cứ tự nhiên

- Vâng. Chào ba - nó cúp máy cái rụp không đợi ông nói gì. (Con cái bất hiếu thế đấy)

Lần này nó không ngủ nữa mặc kệ là thiếu ngủ hay mất ngủ, nó đến chỗ máy tính xem tài liệu của bang, làm một cái bản thiết kế cho bộ sưu tập trang sức, quần áo rồi chui vào phòng luyện võ đến 1h sáng nó mới về phòng để ngủ. (Con này là trâu bò).

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Ngày Xui Của Rey

Ring...ring...ring..

Đồng hồ vào thức vang lên đều đặn và kẻ trên giường kia vẫn không có ý định thức dậy. Thực ra không có Ryu đi học chung nó cũng chẳng muốn lết xác đến trường làm gì, nhưng mới vào học mà đã xin nghỉ thì người khác sẽ nghi ngờ... Lết thân hình giường rồi vào VSCN. Cũng như mọi ngày nhấp ngụm cà phê đen đặc rồi nó tới trường Nhưng Lần này nó đi trên còn xe huyền thoại của mình: báo đen Ecosse Spirit phóng với tốc độ bàn thờ nó lượn lách trên con đường thưa người (mới có 6h sáng)

Chạy vào nhà xe dành cho bộ tứ (Hắn, Rey, Kio, Kun) nó thông thả lên lớp, lúc này Hắn và Rey cũng vừa tới.

- Quào... báo đen huyền thoại.. đứa nào chơi nổi vậy đám đê đây. Nó không biết chỗ này dành cho ai à - Rey sau một hồi trầm trồ khen ngợi cũng chốt vào vấn đề.

- Chắc của Kio hay Kun. Mày lăm chuyện thật... hơn đàn bà rồi đấy - Hắn nhún mày mỉa mai Rey rồi phá lên cười.

- Tao??? Đàn bà á?? Á á á ha ha ha... Cuối cùng cũng có mày công nhận giới tính của tao!! Chúttttt - Sau một hồi với màn tự kỷ mắt mặt ấy Rey quay sang giả vờ hôn Hắn rồi cả 2 dí nhau lên lớp

- Ôn - chưa đặt chân vào lớp hàn khi đã dày đặc. Chẳng qua nó đang thiết kế một số vũ khí mới cho Hắc Long thì 2 tên điên này từ đâu chui ra cười hô hố làm nó giật mình hự luôn bắn về... đầu đang bốc khói, mắt long sòng sọc thì thủ phạm bước vào, không trào máu điên mới lạ.

- Hi! Ryn tới sớm vậy - Rey gãi đầu cười trừ, thấy nó không trả lời anh chàng quê quá về chỗ ngồi luôn. Một lát sau Ryna cũng tới (Kio và Kun lo vũ khí ở bang nên không đi học, còn Ryu thì làm người vận chuyển nên cũng nghỉ luôn)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Ngày Xui Của Rey (2)

- Ê... cộp cái bà biết sao nay mụ la sát nghỉ học không vậy? - Rey hỏi Ryna

- Tôi... - chưa kịp trả lời Rey đã cắt ngang.

- Mà thôi... mặt đực ra như thế chắc không biết rồi - Rey chia môi xiên xỏ.

- Thì... - Ryna định phản bác thì Rey lại chen vô

- Đấy thấy chưa, tôi nói rồi mà, cô có biết... - Rey chưa kịp nói xong thì nó đã sùng cồ lên (thật ra từ khi quen bọn họ nó đã bắt đầu nói nhiều hơn, mà chị này móc họng người ta cũng không kém đâu)

- Gặm ít quá nên thiếu xương à? - nó nhướn mày nhìn thẳng vào Rey... Run cầm cập, Rey cầm luôn, Ryna được nó Báo kê nên lẩn tới.

- Nay tôi nói thật... đàn bà tôi thấy nhiều rồi, đàn bà cái kiểu như anh là lần đầu đấy... Đây này, họng tôi này vào trong mà ngồi luôn cho êm, cho sướng - rồi Ryna quay sang nó - Mà sao bọn họ nghỉ vậy Ryn. Hi hi..

Thật hết cách với mấy kẻ lăm chuyện này, mặc kệ bọn họ, nó không muốn ai biết thân phận của bọn nó cả.

- Kio báo có việc - Hắn đọc sách trả lời thay nó. Rồi cũng chẳng ai nói gì cả. Đến khi ra về thì

- Đứa nào là Lâm Gia Kỳ ra đây tao báo. Còn đứa nào tự xưng hotgirl no1, no2 đâu ra đây chị mày dạy luôn thể - một còn nhỏ tóc tém ngang vai nói to, đằng sau là hơn chục đứa con gái ăn mặc diêm dúa đủ đang khoác trên người bộ đồ của trường Royal.

- Con điên nào dám kêu tên của Đại ca tao vậy? - Rey lăm bằm quay ra đằng sau (tui đã nói rồi mà Rey tôn sùng nó lắm)

- Đứa chó nào mới sủa lên tiếng cho tao - còn cầm đầu sau một hồi gầm gừ mới biết là Rey nói. Mặt cắt không còn một giọt máu. Rey méo xẹo, mặt nhăn nhó trông đến tội

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Đánh Nhau.

Một ngày Rey bị 3 đứa con gái chửi, bản mặt này còn để đâu được chứ. Ôi nhục. Nhục chết mất.

- Kiếm tao? Lí do? - tay xoay xoay cái ip5se, mắt hướng ra ngoài ban công, cái giọng trầm lạnh lẽo vang lên. Đây là Việt Nam ư??? Hay ở Bắc Cực vậy??? Ai cứu vớt đời tui với.... Cả đám con gái không hện mà run lên một lượt.

- Ra sau trường gặp tao - tay thì run cầm cập nhưng vẫn mạnh miệng, dù gì cũng là chị Đại của Royal không lẽ lại sợ một con ranh.

Ồ. Con ranh. Để xem. Hôm nay máu chó có màu gì.

Tụi nó đi theo nhỏ tóc tém ra sau trường. Ở đó có hơn 200 đứa cả trai lẫn gái đợi sẵn. Một số trong đó là học sinh của trường khác thêm cái bà đưa có lẽ là đầu gấu. Con nhỏ tóc tém lên tiếng

- Mày thật không biết điều, mới vào trường mà chơi nổi. Limousine, Ecosse Spirit.. hừ. Nói xem mày ngủ với vào nhiều thằng mới đủ tiền mua mấy chiếc đó hả? Có chút nhan sắc mà muốn làm nổi ở đây à...

- Còn tính dụ dỗ anh Kio, anh Kun, anh Ken, anh Rey của tụi tao hả con ranh - nhỏ tóc đỏ nào đó chỏ mỏ vô "hát rập"

Phiền phức. Vì trai? Hừ... không còn gì làm mà đi giành trai à... mà có giành thì liên quan gì nó chứ. Thật rãnh rỗi mà. Lũ điên này, hôm nay nó không muốn giết người. Chuyện ở Hắc Long đã đủ phiền rồi, còn thêm lũ mê trai này, đi học đúng là một sai lầm mà... Tức chết nó mất.

- Xừ lẹ đi. Một - nó nhìn Ryna nói như ra lệnh. Ngon nhề.

- Tuân lệnh - Ryna giờ tay chào kiểu quân đội rồi quay qua mấy đứa bên kia - Lên hết đi. Boss tao mệt rồi. Nhào vô chị chấp hết

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Đánh Nhau. Lão Đại Ra Tay

Thấy Ryna bắt nhào tụi kia sùng cồ lên, nhào vào nhỏ như những con thiêu thân khao khát được chết. Nó đã điều tra về Ryna rồi mới cho nhỏ đánh nhau với tụi đầu gấu, nó chẳng muốn ra mặt làm gì chỉ tổ rắc rối. Hấn và Rey ung dung đứng cạnh nó xem phim kiếm hiệp miễn phí.

Ryna quả có tố chất nhưng sức lực thì không đủ. Đứa nào nhào vô thì nhỏ không thương tiếc cho ăn liên hoàn cước, máu me be bét. Nhỏ mệt rồi.

Rắccc...rắccc...

Tiếng xương gãy nghe "giòn tan, êm tai" đến lạ thường. Tất cả quay người qua chỗ có tiếng xương gãy rùng rợn. Bàng hoàng. Bất ngờ. Giật mình. Hoàng hốt. Là nó. Khi đứng quan sát nó biết nhỏ mệt rồi, từ đằng sau 2 thằng con trai cầm gậy lao về phía nhỏ, nó nhanh chân chạy ra chụp lấy tay 2 tên đó và rồi... xương đi xa quá...xương đi xa tay quá...

Quả là Lão Đại của Hắc Long. Mọi hành động đều nhanh, gọn, lẹ làm cả bọn không kịp phản ứng. Hấn không ngờ thân thủ nó nhanh như vậy, thấy nó cứ lăm lăm lì lì hấn cứ tưởng nó không biết võ. "Cao thủ là đây! Thật ra em là ai? Xem ra tôi phải chú ý em hơn mới được" Hấn nhìn vào người con gái xinh đẹp trước mắt đang dùng chân xử gọn những tên còn lại.

Nó tiến tới chỗ nhỏ cầm đầu. Đôi mắt tím xoáy sâu vào tâm can ả. Thật lạnh lẽo và đáng sợ. Ánh mắt đó như thấu tóm cả thế giới.

- Mày. Muốn giống thế. Sao? - luôn khí nào? Ở đâu? Đang phả vào mặt ả.

- Muốn này này - không để ả trả lời Ryna đã nhào vào cho ả 2 cú đá xoáy ngang bụng văng ra xa. ả trừng mắt nhìn nhỏ.

- Đừng nhìn tụi tao bằng ánh mắt chó nhìn chủ như thế. Tụi tao không có hiền. Đụng thử xem, ai chết trước. Đừng ngạc nhiên. Vì tụi tao là ĐẦU GẤU, sợ chưa. Giờ thì biến - Ryna giờ nanh khoe vuốt, hù dọa các kiểu à ta mới gượng đứng lên bỏ đi, đã vậy còn gửi lại cho nhỏ một câu làm nhỏ tức anh ách "ĐẦU GẤU...con này điên chắc"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Giết Người

"Tân bang chủ của Hắc Long quả không tầm thường. Để xem cô tài giỏi đến đâu" một tên lạ mặt nấp sau bụi cây nở nụ cười nửa miệng thích thú rời khỏi nơi ẩn náu. Nó biết chứ. Nhưng nó muốn xem tên đó tính chơi trò gì với nó. Ryna niu lấy tay nó lắc lắc:

- Boss à! Mình về nhà cậu chơi được không? Năn ni luôn á - nhỏ ngoái đầu ra đằng sau nháy mắt với hấn và Rey.
- Phải phải - Rey và Ryna cứ nheo nheo bên tai nó. Khốn nạn. Đòi thật khốn nạn.
- Tôi cũng đi nữa - hấn lên tiếng. Hấn muốn biết nó sống ra sao (siêu lòng nó rồi), hơn hết là Hấn muốn biết nó có phải "người đó". Nó nhú mày nhìn hấn
- Đi - nó gọi điện cho người lên mạng xe của nó về rồi cũng tụi hấn... đi bộ.

Nó thích thả bộ trên con đường này. Quang cảnh hữu tình, không khí trong lành, đặc biệt là yên tĩnh. Thế mà ở đằng sau có 3 tên không biết điều nói suốt chặng đường (hấn chỉ nói vài câu rồi thôi, ngoài ra là 2 đứa điên kia say xưa "chặt chém" nhau). Từ xa tiến lại 5 người mặc đồ đen, ánh mắt sắc lạnh, mặt không cảm xúc, có lẽ là sát thủ đang tiến thẳng về phía tụi nó. Một người con trai khuôn mặt anh tuấn hỏi nó

- Cô. Hắc Long - kiểm lời y hệt nó.
- Oh yes. What the hell? - nó thường trả lời bằng TA với những người như vậy.

Tên đó cũng không nói gì mà cũng 4 tên còn lại xông vào đánh nó luôn. Nó nhẹ nhàng né từng đòn, dùng chân cản lực đánh của từng tên kết hợp với đầu gối tấn công phần eo làm đối phương mất sức rồi bắt đầu hạ gục từng tên.

Click... Tiếng đạn lên nòng.

Pằng... Pằng... Keng

2 viên đạn bay ra cũng lúc chạm vào nhau rồi cũng rớt xuống.

Pằng...

Một thân ảnh ngã xuống, máu chảy ra từ ngực trái thấm đẫm nền đường... Sau khi viên đạn đầu tiên rớt xuống, không chần chừ nó bắn luôn viên thứ 2. Bọn sát thủ đã bỏ đi, chỉ còn lại 3 tượng đá đứng đó hết nhìn cây súng -> tên bị giết -> chuyển sang nó. Cứ thế lặp đi lặp lại đến khi nó lên tiếng:

- Đi

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Giết Người (2)

- Boss, cậu vừa giết người. Đây là thời pháp trị, giết người sẽ bị bắt tù - Ryna đi song song với nó, nói những gì nhỏ đang lo sợ trong lòng. Nó không nói gì chân vẫn rảo bước đều.

- Em là người của Hắc Long sao? - hấn bắt chợt hỏi nó. Đây là lần đầu tiên hấn bắt chuyện với nó. Nếu nó bị bắt nó có thể dùng thế lực ra ngoài hấn cũng không cần lo nhiều nhưng nếu nó là người của Hắc Long thì hấn sợ là nữ chủ kia sẽ không tha cho nó... (trời ơi bang chủ đang trước mặt nhà người đó)

- Ủ - nó vẫn luôn tự hào về Hắc Long bang của nó, không có lí do gì mà nó phải phủ nhận nó không phải người của Hắc Long cả.
- Oaaa... hồi nãy cách em bắn súng thật oai nga~. Em không sợ bị bắt tội à. Dù gì cũng là giết người - Rey cũng chạy lên đi ngang với nó.
- Giết người? Hừ. Chuyện thường - câu nói của nó nhẹ tựa lông hồng mà như chuông đồng giáng xuống đầu cả đám.

- Thế em làm chức gì trong Hắc Long vậy? - Rey tò mò hỏi thêm.

- Chức lớn - tất nhiên phải lớn rồi. Ngẫu thế mà. Hỏi thừa

- Anh có thể gọi em là Lão Đại không? - Rey hỏi tiếp, lần này làm nó hơi bất ngờ nhưng nhanh chóng lấy lại vẻ mặt "I don't care" thường ngày.

- Tuy. - cũng không quan trọng lắm. Ai gọi thì cũng vậy thôi. Lão Đại? Hừ. Nó nghe quen rồi. Thêm một người cũng chả sao. Chỉ mong tên thần kinh này đừng là cái đuôi của nó nếu không sẽ phiền phức lắm. Rey nói nhiều quá mà.

Đi khoảng chừng 20 phút, chân Rey và Ryna rã rời, người rữ rượi thì cũng tới được nhà nó. "Xa hoa thật" cả 3 người thầm thốt lên.

Ừ ừ mà cái gì xa hoa??? Ta có thấy gì đâu. Chỉ là căn biệt thự thôi mà. Chẳng lẽ mấy người hong có??? Chắc chắc...

Thật ra thì nói biệt thự cũng không phải mà là...lâu đài mới đúng. Căn biệt thự được xây theo phong cách phương Tây. Gồm 3 tầng: tầng 1 là phòng khách nối liền với nhà bếp. Tầng 2 là phòng của anh em nhà nó và Ryu (Ryu vẫn hay qua nhà nó ngủ kè) gồm 5 phòng. Tầng 3 là phòng nghỉ của khách gồm 8 phòng. Tất cả các phòng đầy đủ tiện nghi. Muốn vào được bên trong phải đi qua một con đường dài men theo dãy oải hương nên thường có xe đưa vào. Còn nhiều nữa mà thôi. Nghỉ phê.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Thăm Nhà Lão Đại

Muốn vào được nhà chính phải đi qua 2 cửa lớn. An ninh rất nghiêm ngặt, cửa nào cũng có 3-4 người luôn đi kiểm tra đội ngũ vệ sĩ cũng như người làm.

Đi vào cửa đầu tiên là 30 vệ sĩ cấp cao đang thay phiên trực, thấy nó tới đám người dạt sang 2 bên xếp thành hàng gặp người cúi chào nó.

- Lão Đại

Nó gật đầu rồi cứ thế đi thẳng, hần cũng chẳng nói gì nói tiếp theo sau nó. Để lại 2 con người đang mắt tròn mắt dẹt nhìn. Bọn người này... Asshi...bộ các người lạ lắm sao? Nhà các người không có vệ sĩ à? Làm gì mà cứ táy máy với đám vệ sĩ nhà nó vậy. Hết sờ soạng rồi néo bên này lại mò sang bên kia (2 người thật là bệnh hoạn nga~), hết thay nhau chọt chỗ này cù chỗ kia mà ta nói họ vẫn cứ pho tượng __ đứng im mặt không cảm xúc. Chán chết mà. Ừ ừ mà nó đâu rồi??? Đến khi phát giác ra thì nó và hần đã đi một đoạn khá xa làm Ryna và Rey đuổi theo muốn đứt hơi. Nghiêm chỉnh chút đi. Nó cũng t,hật biết cách hành hạ họ a~...

Đến cửa thứ 2 thì chỉ có 10 vệ sĩ canh cửa và 5 người làm đang quét dọn, tỉa cây.

- Lão Đại - đám vệ sĩ thấy nó thì lập tức đầu cúi 90° cung kính

- Chủ tử - theo sau là đám người làm cũng đang gặp người chào nó.

Nó phẩy tay rồi bước vào nhà. Đi thẳng lên phòng thay đồ, cất bản vẽ về số vũ khí mới, xuống nhà với phòng cách ăn mặc cá tính: áo full đen rộng, đi kèm với quần joggy. Đen nguyên cây. Sắc mùi gangster. Đây cũng là phong cách ăn mặc thường ngày của nó. Ngoại trừ váy ra, thì chỉ cần là màu đen thì nó đều mặc hết. Nó nhâm nhi ly cafe đen mặc kệ mấy tên kia đang xì xầm bàn luận về ngôi nhà. Được một lát thì nó lấy lý do bận giải quyết một số việc rồi đuổi khéo bọn hần về. Ryna cứ nằng nặc đòi ở với nó hôm nay không nhỏ sẽ ăn vạ khóc lóc đủ kiểu nên nó đành xếp phòng cho nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 19: Lộ Thân Phận

Sau khi lên phòng nó gọi điện cho Ryu và Kun hỏi thăm về tình hình của lô vũ khí. Mọi chuyện vẫn êm xuôi cho đến 4 ngày sau. Nhóm người của Ryu trở về.

----- Trường Royal -----

Chưa thấy mặt mà đã nghe thấy tiếng hót lãnh lót đến nhức đầu của Ryu

- An_nhong_ha_sê_dô - Ryu vui vẻ chạy tới cầu tay Ryna rồi nhảy sang bàn nó.

- Dô... dô mô - câu nói chọc ghẹo từ đầu vang lên... Chết mày rồi con. Ryu lừ mắt ra đằng sau nhìn thủ phạm đang ung dung... ăn xôi. Cảm giác có ai đó nhìn mình tên đó quay lại... Xet...Xet... Ôi mẹ ơi... điện nơi đầu phóng ra tùm lùm cháy áo bốn thiếu gia rồi... Còn ai khác nữa ngoài cái tên được mệnh danh là chúa vô duyên, tính đàn bà của năm_ Rey Cute... Vỗ tay... Tung hoa... Tung hoa...

- Làm gì nhìn tôi ghê vậy, ề ề đừng nói với tôi là em ề lâu ngày rồi nay thấy tôi đẹp trai xiêu lòng tôi gọi nha - Rey tưởng tượng mắt chớp chớp, cái bản mặt ham hố đến phát sợ.

- Hừ... Chỉ có chó mới biết độ khó của việc gặp xương. Chỉ những thằng điên mới phát hiện độ tang thương của việc ề... Vậy anh là chó, là xương hay là thằng điên trong câu nói này - Ryu cười khẩy, chống cằm nhìn Rey.

- Nay em nói gì vậy hả??? Thôi thôi... thích tôi thì cứ nói thẳng làm gì em phải xiên xỏ tôi để chữa ngượng - Rey cũng phê phờn gớm... ta đã nói tên này mặt dày lắm mà.

- Vàng và đỏ la đua nhau lên giá....chứ cái bản mặt anh có lên đầu mà chảnh dữ vậy - Ryu chẳng vừa, đắp lại ngay

- Cái mặt anh...- đang tình cái lại thì... Bốp... mặt Rey in nguyên hình chiếc giày. Ta nói... ngu thì chết bệnh tật gì.

- SAo?? Cái mặt anh làm sao... Anh có cửa với tôi... đường đường là Nhị ti của Hắc Long mà phải để ý cái tên để cù như anh à... anh xem thường Hạ Ngọc Vy Thanh tôi vừa thôi.. - Ryu hét thẳng vào mặt Rey không thương tiếc mà không để ý rằng phía sau có 3 khuôn mặt đang đen lại, còn 2 khuôn mặt thì ngờ ngàng

- Em vừa nói Nhị ti của Hắc Long... người được Nữ Chủ tín nhiệm - hần đưa mắt nhìn Ryu đang thất thần. Nhỏ đã lỡ làm lộ thân phận. Hình phạt sẽ không nhẹ, huống hồ nó là người tuân thủ quy tắc... tình cảm không có tác dụng ở đây...Lần này Ryu chết chắc

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Lộ Thân Phận (2)

- Em... - Ryu đang rồi lên không biết phải trả lời ra sao

- Mày nghe lầm rồi, không phải đâu - Kun lên tiếng đỡ lời

- Phải đó - Kio cũng hòa theo đánh lạc hướng. Nhưng hần là ai chứ, để leo lên cái vị trí "vua thị trường" này thì ắt hẳn thính giác hần rất nhạy bén

- Còn em, em cũng nghe Ryu nói vậy mà - Lần này là Ryna lên tiếng - cậu thật là người của Hắc Long bang sao?

- Thật ra tớ... - Ryu định chối thì

RẦM... Nó đập bàn đứng dậy lạnh lùng nhìn Ryu

- Có lẽ tôi nên cắt hết lưỡi của các người... hừ...thân phận bị lộ thì bản thân các người tự biết làm gì rồi. - nói rồi nó đứng dậy bỏ ra ngoài cũng không biết là nó đi đâu. (Chắc đi về)

- Các người đã vừa lòng chưa? Gặng hỏi để làm gì? Các người lơ đi là được rồi mà. - Kio tức giận đập bàn rồi bỏ đi. Ryu cũng xách cặp của cô và nó không nói gì mà, đi theo Kio.

- Hừm... Vâng. Chúng tôi là người của Hắc Long, vui chưa? Nếu Ryu có chuyện gì thì các người đừng hòng yên thân. Bạn bè toì cũng không nể đâu. - Kun nhìn bọn hần rồi quay qua Ryna - cả cô cũng vậy - và đi ra ngoài luôn. Để lại 3 con người đứng đó, 3 cảm xúc đan xen. Là họ đã sai khi cố gặng ép Ryu thừa nhận thân phận hay là tại nó sai khi che giấu họ. Ánh mắt khi này là sao? Bọn họ sai rồi chăng? Có phải từ nay họ sẽ mất đi 4 người bạn? Lão Đại? Boss? Họ hỏi hần rồi. Hần ngồi im đó ánh mắt nhìn xa xăm. Là do hần cố chấp. Từ lúc biết nó cũng là người của Hắc Long tâm trí của hần không yên, lúc nào cũng nghĩ về nó. Hần muốn biết mọi thứ về nó, đến khi Ryu nói bản thân cô là Nhị ti của Hắc Long hần sợ lắm. Sợ nó cũng nằm ở vị trí đó. Nữ Chủ vốn tàn nhẫn, chỉ cần sơ suất nhỏ dù là thân tín bên cạnh cũng bị giết như thường. Nhưng ánh mắt nó nhìn hần lúc đó là sao? Ánh mắt lạnh lẽo, vô hồn. Hần đau lắm. Hần thích nó mất rồi. Dù chỉ mới gặp đây, dù chỉ mới tiếp xúc với nó vài lần và nói được với nhau vài câu nhưng hần có cảm giác như đã quen nó lâu rồi. Thật khó chịu. Hần phải tìm hiểu thật kĩ về nó mới được. Hừmm...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Hình Phạt. Thoát Nạn

--- Tại Hắc Long bang ---

Căn phòng trần ngập bóng tối, không xác định được phương hướng, không khí trở nên ngột ngạt, nơi đây không có dấu hiệu của sự ấm cúng _ một bầu trời đầy âm u.

TÁCH...

Một hàng dài bóng đèn được bật lên. Ở vị trí cao nhất, nó đang ngồi đó, tay phải cầm ly ulyt-ky tay trái cầm điều xì gà, chân bắt chéo, ánh mắt kiên định nhìn cô gái đang quỳ phía dưới. Không chút run sợ, khuôn mặt trắng ngần không cảm xúc. Ryu đã quỳ ở đó hơn 30 phút, cô không nói gì chỉ chờ phán xét từ nó.

- Nói - nó lạnh lùng nháp một ít rượu.

- Là thuộc hạ có tội, Lão Đại cứ xử tội. - Ryu quỳ gối theo kiểu quỳ của người Nhật, đó cũng là cách quỳ dành cho những kẻ có tội trong bang.

- Là cố tình hay vô tình? - nó nhìn Ryu.

- Là vô tình - Ryu cúi gầm mặt Nhưng giọng nói vẫn không chút e sợ.

- Tốt. Lôi ra xử theo bang quy - nó phẩy tay ra lệnh.

Đúng lúc đó Tứ Long bước vào. Ban nãy khi về tới đây Tứ Long đã được nghe Kun thuật lại nên Tứ Long quyết định vào đây giúp Ryu.

- Lão Đại - Tứ Long quỳ xuống hô to.

- Chuyện gì - nó không nhìn Tứ Long mà hỏi chuyện.

- Nguyên thủ các nước gửi lời cảm ơn đến Lão Đại và đặc biệt khen ngợi Nhị tỉ. Lần vận chuyển này do ban đầu có sơ suất nên họ chỉ gửi chúng ta 60 tỉ bảng Anh, bù lại họ chỉ ra thêm 10 tỉ bảng Anh nhằm cảm ơn Nhị tỉ. Hết - Thiên Long báo cáo trong khi Kỳ Long đưa vali tiền cho nó. Nó vẫn không nói gì.

- Lần này Nhị tỉ có công lớn. Coi như lấy công chuộc tội, Lão Đại mong người suy nghĩ lại. - Quang Long ôn tồn nhìn nó. Để một quân sư tài ba như Quang Long ra tay thì cảm cũng thành cơm.

- Tội chết được miễn tội sống khó tha. Đánh 50 gậy, số tiền các nguyên thủ cho người phải chia đều cho anh em của Hắc Long, tháng này cũng cắt luôn tiền chi tiêu. Ra ngoài nhận phạt. - nó vẫn nhìn Ryu, phẩy tay cho cô lui ra ngoài.

- Cảm ơn Lão Đại - Ryu vui mừng nhận lệnh, cô cũng không quên quay qua cúi đầu cảm ơn Tứ Long - Đa tạ các vị - rồi ra ngoài chịu phạt

Nó cho Tứ Long lui, một mình ngồi đó nhìn ra bầu trời đêm. Tự nhiên nó nhớ tới cái bản mặt của hắn, nếu không vì tội hắn Ryu đã không như vậy, nó cũng không muốn phạt nặng cô, nhưng bang quy đã nêu rõ nó không thể thiên vị. Thật mệt mỏi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Xin Lỗi

Nó mệt mỏi phóng xe về nhà, vừa tới cổng đã thấy bọn hắn đứng đợi sẵn, nó xuống xe ra lệnh cho người cất xe vào nhà rồi bước tới chỗ bọn hắn.

- Lão Đại, bọn anh muốn tới xin lỗi mọi người - Rey buồn bã nhìn nó. Ryna và hắn cũng gật đầu đồng tình.

- Vào đi

Đi theo nó vào trong nhà, nhưng không thấy Ryu đâu, hắn định lên tiếng hỏi thì nó đã trả lời.

- Hắc Long. Lát nữa về - nó đứng dậy bỏ lên phòng thay đồ. Xuống nhà với bộ pyjama đen, nó ngồi xuống ghế sofa đối diện họ. Nó lắc cái chuông cho người làm mang cà phê, nước cam lên cho họ còn mình thì ngồi đó không nói gì. Ngôi nhà tuy to đẹp nhưng lại mang cái hơi thở lạnh lẽo như chính chủ nhân của nó vậy. Một lát sau có 3 bóng người bước vào, hay đúng hơn là 2 người dìu 1 người. Ryu khó khăn ngã người vào Kio để lấy điểm tựa, Kun thì quàng tay cô lên cổ mình để Ryu khỏi ngã. Thấy người Ryu đầy máu me bọn hắn đứng bật dậy, Rey ghen lại không nói nên lời, Ryna đã rơi nước mắt tự vào giờ.

- Đến đây làm gì? - Kio khó chịu nhìn bọn hắn.

- Anh à... em nghĩ họ biết lỗi của mình rồi. - Kun thờ dãi nhìn Rey đang đứng đó.

- Nữ tử ấy độc ác đến vậy sao? Thân tín cũng không tha - hắn nhìn Ryu hồi lỗi.

- Nhân từ thì sao làm đại sự - câu nói nhả ra từ miệng nó làm bọn hắn đứng hình.

- Việc làm của nữ tử ấy anh có thể hiểu được, nhưng em là bạn thân của Ryu sao lại nói vậy? - hắn nhìn nó thắc mắc.

- Anh muốn biết? - nó cũng nhìn lại hắn.

- Phải, là anh muốn biết! - hắn khẳng định.

- Hmm... cũng do sự tò mò và cố chấp như vậy nên anh góp phần tăng thêm "vẻ đẹp" hoàn mỹ trên người Ryu đấy. - nó nhếch mép nhìn hắn, hắn quay mặt đi lo ánh mắt đỏ của nó. Phải! Do sự cố chấp này hắn đã hại Ryu. Nhưng hắn thật sự muốn biết có thật là nó nhẫn tâm như vậy.

- Rồi sau này các người sẽ hiểu tại sao tôi vô tâm như vậy - nó quay sang Ryu - mình đã pha nước ấm và chuẩn bị thuốc rồi. 2 anh đưa cậu ấy lên phòng đi, dì Lan sẽ tắm cho cậu ấy - vẫn hơi thở cường đạo ấy nhưng giọng nói ảm áp hắn, nó nhu tình nhìn Ryu khiến cô nàng nở nụ cười tươi như hoa mặc dù đang bị thương nặng.

- Ryn. Xin lỗi và cảm ơn cậu. Mãi yêu - cô nhìn nó rồi để Kun và Kio dìu lên phòng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Xin Lỗi (2)

- Thăm rồi. Xin lỗi rồi. Về đi - nó chấp tay nhìn ra cửa.

- Bọn anh muốn nói chuyện với Kun và Kio một lát - hắn dịu dàng nhìn nó. Chẳng nói gì nó xoay người định bước đi thì bị Ryna gọi giật lại.

- Boss. Tớ muốn nói chuyện với cậu một lát.

- Đi.

Cả 2 ra sau vườn nói chuyện, nó ngồi trên cái xích đu kiểu cái thùng được lót nệm đàn hồi, xích đu to đủ 4 người ngồi. Thấy nó ngồi Ryna cũng chui vào ngồi theo, nhờ thích thú sờ soạng cái xích đu ngộ nghĩnh.

- Boss. Làm việc ở Hắc Long có nguy hiểm không? - Ryna miệng tuy hỏi nhưng không nhìn nó

- Có. Rất nguy hiểm. - nó nhún mày trả lời câu hỏi của nhỏ.

- Vậy tại sao cậu và họ (nói Ryu, Kun, Kio) vẫn tham gia vào bang. Mọi người không sợ sao?

- Sợ? Đó là thứ gì chứ? Từ khi sinh ra tôi đã gắn liền với Hắc Long, nó là sinh mạng của tôi. Còn như Ryu, nó chỉ là muốn ở bên cạnh tôi chia sẻ công việc, quan tâm khi bang có chuyện, nó luôn ủng hộ tôi mọi thứ. Chúng tôi là sống chết có nhau, mặc dù nó phải chịu nhiều đau khổ như các người vừa thấy đó. Nhưng nó chưa vào giờ oán trách tôi cả. - nó tự cười cho chính bản thân nó. Nó có tài đức gì mà mọi người ai cũng nguyện chịu khổ vì nó chứ. Đây là lần đầu tiên nó tâm sự với người khác, cũng là lần đầu nó nói nhiều như vậy.

- Nếu tớ muốn gia nhập Hắc Long thì sao? - Ryna nhìn nó buồn buồn.

- Không thể. Cậu không giống Ryu, nếu không được huấn luyện kỹ năng của một sát thủ thì đừng hòng thấy được cánh cửa của Hắc Long. - nó xua tay phản đối.

Ryna phải về rồi, năn nỉ, cầu xin khóc lóc lắm nó mới đồng ý cho nhỏ vào đợt huấn luyện bí mật của nó.

Bên tội hân cũng tốt hơn, cuối cùng cũng làm hòa được với anh em Kio. Tuy không phải ruột thịt nhưng tội nó đã bên nhau 17 năm, chứng kiến Ryu lớn lên nên họ thương Ryu như thương nó vậy. Làm tổn thương Ryu như vậy họ xót lắm chứ, không giận mới lạ.

Hắn đứng dậy ra ngoài tìm nó, tự nhiên hắn muốn nhìn thấy nó. Thành Thạch... Thành Thạch... Tìm hắn đập nhanh khi thấy nó cười với Ryna. Nụ cười đẹp tuyệt, nó không còn vương vẻ lạnh lùng nữa. Cứ đà này hắn sẽ say nó mất thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Tầm Sư Học Đạo

Thời gian trôi qua nhanh thật. Mới đây mà nó đi học đã được hơn 1 tháng. Hôm nay nó và Ryu quyết định dậy sớm để đi bộ tới trường. Tiếng lá xào xạc, chim hót líu lo, gió nhẹ đưa từng hơi thở lạnh phả vào mặt 2 đứa. Từ ngày vết thương của Ryu lành lặn, cô nhóc nói nhiều hơn hẳn, độ mồm hòng cũng tăng lên mức lever max. Chắc thời gian dưỡng thương cô nhóc tu luyện nhiều lắm. Haizzz....

Đang ngân nga bài "Because i love you" (Kim jong kook) thì từ đâu nhảy ra 10 tên mặt áo đen. 1 trong 10 tên đó thì đeo mặt nạ, ắt hẳn tên này là chỉ huy. Ryu ngừng hát, mặt cô nghiêm túc lạ thường. Không ai nói gì với nhau, tất thấy 9 tên lao vào nó và Ryu, nó nhanh chân né sang một bên để lại 1 mình Ryu tham gia trận chiến. Ryu đang giết tên thứ 4 thì hắn và Rey từ xa chạy lại. Ryu không mang vũ khí, trong khi họ đều là sát thủ đã được huấn luyện nên cô hơi khó khăn để giết chúng.

- Giết hoặc bị giết. - giọng nó băng lãnh.

Rey đứng đó, nhìn người con gái trước mặt đang giết người mà khẽ rung mình. Cậu không ngờ Ryu ra tay cũng độc ác như vậy. Từ đầu đến cuối hắn chỉ chú ý mỗi tên đeo mặt nạ đang chuẩn bị di chuyển đến chỗ Ryu. Nó vẫn đứng đó và không có ý định sẽ giúp Ryu. Đến khi nắm đấm của tên đó cách tay Ryu 1m thì bị bàn tay hắn cản lại. Nó bất ngờ nhìn hắn. Không phải vì hắn giúp Ryu mà vì lực từ tay của hắn, không khó để quan sát được tên sát thủ kia dùng lực rất nhiều, cần được không phải chuyện dễ. Nhưng, nhìn hắn kia, cứ như hắn nắm lấy tay một đứa con nít vậy.

- Trận này là của anh và tôi - hắn thả tay ra, không thủ thế, vẫn đứng im đó, tay thả lỏng. Chính lại cái mặt nạ rồi tên đó lao vào hắn, vẫn dùng một tay hắn lách người ra đằng sau, nhanh như chớp một cú đấm ngược tên đó đã nằm quằn quại dưới đất. (Sát thủ gì cùi bắp vậy??) Nó nhếch môi tiến lại chỗ hắn. Chân đạp lên người kẻ nằm dưới kia.

- Nói với Dương Thái đừng có vội vàng như vậy. Ngày này của 4 năm trước tao tha cho hắn 1 mạng nhưng lần sau còn chưa chắc đâu - nó quay Ryu nháy mắt, ngay lập tức 9 tên nằm dưới đất kia ăn đạn chết tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Tầm Sư Học Đạo (2)

Nó kéo tay hắn ra xa. Hắn giật mình thoáng đỏ mặt miệng không ngừng cười như thằng ngốc.

- Tôi muốn học chiêu đó - nó thẳng thắn là vậy. Nó ghét vòng vo rắc rối.

- Phi... em bá đạo thật - hắn bật cười với cách xin xỏ của nó

- Tôi muốn học nó - nó nhắc lại. Hừ.. Từ khi lãnh đạo Hắc Long nó đã sớm vứt bỏ đi cái tự tôn của mình rồi. Chỉ có sức mạnh mới có thể sinh tồn.

- Được. Nhưng có 3 điều kiện. - hắn nguy hiểm nhìn nó, không còn thấy đâu 1 thiếu chủ lạnh lùng nữa.

- Nói - nó không chán chừ. Có ai muốn cho không thứ gì, gì thì gì cũng phải có cái giá của nó

- Để sau này, bây giờ chưa nghĩ ra. - hắn nhu tình nhìn nó mỉm cười. Cô nàng này, bá đạo thế là cùng. Nó quay lưng đến chỗ Ryu đang cãi nhau với Rey chỉ vì anh chàng lỡ giẫm chân cô mà không xin lỗi. Chẳng nói chẳng rằng nó lôi Ryu đi luôn. Rey tức lắm nhưng chẳng dám ý kiến, ăn đấm của nó như chơi chứ đùa à.

---- Công viên ----

Hắn hẹn nó ra công viên luyện võ. Nó vốn là con nhà nòi nên học rất nhanh. Ngay cả hắn cũng không đánh lại (tất nhiên trước giờ có thắng được nó đâu)

Hắn đưa chai nước cho nó, lấy tay vén phần tóc ướt của nó sang một bên, nó cũng không phản ứng gì.

- Làm bạn gái anh đi. - hắn chống cằm nhìn nó đực mặt ra. Nó không ngờ hắn lại đề nghị với nó chuyện như vậy.

- Không - Đã nói là nó rất thẳng thắn a~. Thẳng thắn đến đau lòng.

- Đó là điều kiện đầu tiên của anh.

- Được. - không đồ dự, nó đồng ý ngay, nó không thể thất hứa. Với nó nguyên tắc và uy tín là đặt lên hàng đầu. Đã hứa với người thì không thể thất hứa. Bạn gái thì bạn gái. Chẳng sao cả. Nó nhất định sẽ khiến hắn nói chia tay với nó thì thôi. Yêu đương. Nó không rãnh rỗi đến thế. Hắn cười tui như tình nhìn nó. Hôm nay hắn rất vui.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Thêm Thành Viên Mới

Ryna sau 3 tháng được nó đào tạo cuối cùng cũng đường đường chính chính là người của Hắc Long. Hôm nay nhỏ sẽ được diện kiến Lão Đại nên đã chuẩn bị tinh thần từ sớm. Nhỏ muốn xem Lão Đại mặt mũi ra sao có như người ta đã đồn hay không: Nữ Chủ của Hắc Long là Lão Đại quyền rũ nhất lịch sử Thế Giới Ngầm và lúc đó nhỏ sẽ làm việc gì ở Hắc Long.

Cạch...

Ryna ngoái đầu ra đằng cửa. Ryu, Kun, Kio, Tứ Long, Tiểu Quái, Tiểu Hổ và 5 vị trưởng lão đang tiến vào, ngồi đúng vị trí của mình. Ryna mặt không biểu hiện lấy một cảm xúc nào, nhỏ vẫn đứng đó đợi Lão Đại.

Lộp cộp....lộp cộp...

Tiếng giầy va vào nền đất lạnh nghe đến rợn người. Nó bước tới ngồi chễm chệ ở vị trí cao nhất và duy nhất, nó thích thú nhìn Ryna đang ngạc nhiên tròn xoe mắt nhìn nó. Đám người của Hắc Long và Ryu thấy nó thì đứng dậy xếp thành 2 hàng quỳ rạp xuống chỉ trừ 5 vị trưởng lão được nó cho phép đứng chào.

- Lão Đại

- Tốt. - nó cho mọi người đứng lên. - Tứ Long bắt đầu đi.

Sau khi Kỳ Long nêu các quy tắc trong bang thì Hoàng Long đứng dậy giới thiệu và nêu chức danh sau này của Ryna.

- Cô là người do chính Lão Đại đào tạo thì ắt hẳn không tầm thường. Sau khi xem qua cuộc khảo sát và họp bang mọi người quyết định để cô làm Tam tỷ của bang cùng Lão Đại và Nhị tỷ giải quyết công việc.

Sau khi ấn định Ryna là Tam tỷ của Hắc Long thì đám thuộc quỳ xuống cung nghênh tân đường chủ.

- Tam tỷ thiên tề.

Để khẳng định chức danh của mình trong bang Ryna lạnh lùng gật đầu rồi cũng quỳ xuống

- Nguyên trung thành với Lão Đại.

- Tốt. Lễ kết nạp kết thúc. - nó tuyên bố rồi đứng dậy đi ra ngoài, đợi nó đi khuất mọi người mới dám bước ra. Ryna nhanh chân chạy tới chỗ đám người của Kio.

- Em không ngờ Ryn lại là Lão Đại của Hắc Long. Vậy mà trước giờ em cứ sợ cậu ấy làm sai chuyện gì sẽ bị Hắc Long bang xử tội. Giờ thì.... haizzz - nhỏ thở dài.

- Haha... nó còn nhiều điều thú vị lắm. - Kun cười lớn tay vuốt tóc Ryna rồi cả 4 người lên xe phóng về nhà... Ngoài khi bóng tối đang vào trùm...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Vì Anh Yêu Em

Sáng sớm hấn đã phóng con siêu xe sang nhà để đón nó đi học. Hôm nay đặc biệt hấn có quà cho nó. Chưa bao giờ hấn cười nhiều như vậy, hấn đã phải đứng soi mình trong gương và cười rất lâu, điều này chứng tỏ hấn yêu nó cỡ nào. Thấy nó từ trong nhà đi ra hấn mới chịu dừng cái điệu cười chết đuối ấy đi. Nhưng chỉ được một lúc, hấn lấy tay chỉnh lại vạt áo, lại nhìn nó cười tiếp. Lấy vậy mà...

- Tặng em - hấn chìa một cuốn sách có bìa đen đẹp mắt ra trước mặt nó. Cầm lấy quyển sách môi nó khẽ nhếch lên tạo thành một đường cong tuyệt đẹp.

- Ừm... - không một câu cảm ơn, nó thân nhiên mở cửa xe chui vào trong rồi ngồi ngay ngắn.

- Nó rất quý. - hấn nhấn mạnh 2 từ "rất quý" nhắc nhở.

- Quý? Không. Nếu anh thích tôi sẽ cho anh cả đồng. - nó giơ quyển sách trước mặt hấn.

- Anh khó khăn lắm mới có được. Là kiếm thuật của vùng bang quan đông. - lấy tay gạt quyển sách xuống, hấn nhìn nó khó hiểu. Vì biết nó thích võ thuật nên hấn quyết định tặng nó quyển sách quý này. Đây là quà Rey đi Nhật về tặng hấn, Rey còn nhấn mạnh với hấn đây là hàng cực cực kì hiếm.

- Chỉ là đồ giả sao anh lại phí công vậy. - nó ngã người ra ghé phụ nhìn hấn qua gương chiếu hậu

- Đồ giả? Không thể nào. - hấn gầy gựa cầm lấy quyển sách.

- Nếu anh thích tôi có thể tặng anh quyển gốc. Sao lại phí công tìm kiếm mấy thứ này cho tôi.

- Không phí. - hấn khẽ cười.

- Hừm... - nó nheo mày tỏ vẻ không hài lòng về câu trả lời

- Vì anh yêu em... - hấn chu môi trả lời kiểu cute.

- Nếu tôi nói không - nó cười khẩy.

- Vậy thì... anh vẫn yêu em - hấn nghiêm túc.

- Vì sao?

- Vì anh yêu em - vẫn là câu trả lời đó. Nó phì cười. Ai lại nghiêm túc như vậy chứ. Đúng là hấn nhây quá cỡ đỡ không nổi. Thật ra nó cũng có chút tình ý với hấn chứ bộ, chẳng qua ở thời điểm này với nó thì tình yêu là một thứ gì đó cực kì xa xỉ. Nó không muốn vướng vào những phiền hà, rắc rối không đáng có như vậy.

- Phí lời. Vì quyển sách không đáng giá này là quà của anh tặng nên tôi sẽ miễn cưỡng nhận lấy nó vậy. Đi thôi. - nó giựt lại quyển sách rồi cất vào balo của mình. Hấn thấy vậy thì vui hấn lên. Miệng nó tuy nói vậy thôi chứ hấn biết tổng là trong lòng nó nghĩ khác. "Tên Rey chết tiệt dám lừa ta". Haha...mi chết chắc rồi... Trong khi hấn nguyên rủa Rey không thương tiếc thì ở lớp cậu cũng đang hắc-xì liên tục. Cho chùa nha mậy....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Buổi Huấn Luyện Trong Rừng

Hôm nay nó dậy rất sớm. Cũng bởi giấc mơ đó, đêm nào nó cũng mơ thấy. Uể oải vào phòng tắm tận hưởng cảm giác ấm nóng của làn nước. Hôm nay là Chủ nhật, nó quyết định dành cả ngày hôm nay ở nhà để luyện võ..

Hấn vẫn tới nhà nó như mọi khi. Đi men theo lối ông quân gia chỉ, không khó để thấy nó đang múa nhị khúc với người gỗ. Những đường còn tuyệt đẹp, có cả những cách gấp khúc, tung còn lạ mắt mà hấn chưa bao giờ thấy. Đã đứng đợi nó hơn 30 phút, hấn không dám làm phiền nó luyện tập, thấy nó hạ cây nhị khúc xuống hấn đứng dậy phóng cái vèo vào trong miệng cười toe toét. Thấy hấn nó thờ ơ cầm lấy chai nước tu một hơi.

- Mệt không hả? - hấn bóp tay, đấm lưng cho nó.

- Hừ. Thôi đi. Chuyện gì? - nó lừ mắt với hấn.

- Chúng ta được nghỉ 2 tuần, anh qua đây hỏi ý kiến em có muốn đi đâu chơi không? Đi biển, đi leo núi, đi rừng chơi chẳng hạn. - hấn nói một lèo.
 - Rừng sao? - nghe hấn nó trán nó nhăn lại suy tư. Thấy nó không nói gì biết là nó đang suy nghĩ nên hấn cũng biết điều mà im luôn, không hó hê một lời.
- Một hồi nó đứng dậy lấy điện thoại gọi cho Kun
- Chiều nay chuẩn bị buổi huấn luyện mới. Rừng Borneo và thác Victoria
 - Anh có thể đi chung không...
 - Tùy.

Nói rồi nó bỏ vào nhà chuẩn bị đồ đạc. Hấn thấy nó bỏ đi thì cũng về nhà luôn.

---- Nhà nó. 1p.m----

Cả đám bọn hấn đã tập trung đầy đủ ở nhà nó. Vẫn cái kiểu thành thạo đó, nó ngồi đó nhấp từng ngụm cafe đen đặc không thèm nhìn lấy ai một cái.

Kétttt.....

Tiếng phanh xe khiến cả bọn giật mình. Từ trong xe Tứ Long bước ra, do có một số chuyện ở liên bang Brazil nên Tiểu Quái và Tiểu Hồ không thể tham gia buổi tập huấn.

- Lão Đại. Họ là ai vậy? - Rey nhìn Tứ Long hỏi nó.

- Bạn. - nó thờ ơ trả lời làm đám người Tứ Long cười sặc sụa. Bạn??? Tự khi nào mà thuộc hạ lại có thể trở thành bạn của nó vậy. Nó trừng mắt nhìn đám người không biết điều kia, Kỳ Long, Quang Long, Thanh Long thấy nguy hiểm thì im bất chỉ riêng cái tên Thiên Long ngu ngốc vẫn ôm bụng cười. Thấy có điều chẳng lành 3 thằng kia xông vô đánh Thiên Long mà không biết thương hoa tiếc ngọc, thà bị như vậy còn hơn là bị nó xừ. Chết chứ chả chơi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Buổi Huấn Luyện Trong Rừng (2)

- Giờ thì qua đây lấy balo. - nó đứng dậy đi ra cạnh mấy cái balo để sẵn. - Đây là balo quân dụng, thuộc loại balo lực làm giảm sức nặng của đồ vật. Thiên Long cậu mang balo 1 để đồ đựng lều, tổng cộng có 3 cái lều. Kỳ Long, Thanh Long, Quang Long các cậu đeo balo 2-3-4 đựng nước uống. Rey, Ken, Kio mang balo 5-6-7 đựng đồ ăn. Kun, Ryna mang balo 8-9 là dụng cụ nấu nướng. Ryu balo ngay chân là của cậu đó là dụng cụ y tế. Mỗi balo đều có dao găm, dây thừng, tùy cơ mà ứng biến. Buổi huấn luyện này có nguy hiểm đến tính mạng, nó không dành cho cô chiêu cậu ấm, ai sợ thì ở nhà. Nếu không ý kiến thì xuất phát - sau khi phân chia xong nó đi thẳng ra sau nhà, đó là một khoảng sân rộng có chuyên cơ chờ sẵn. Sau khi yên vị Rey nhón người lên hỏi nó.

- Lão Đại em giới thiệu về Borneo một chút được không.

- Borneo là đảo lớn thứ 3 TG với diện tích 743.330 km² tại ĐNÁ. Được chia làm 3 phần thuộc chủ quyền của 3 nước: Brunel, Indonesia và Malaysia. Phần đảo này thuộc chủ quyền của Malaysia hay được gọi là Đông Malaysia. Đó là nơi huấn luyện thân thể lý tưởng ngoài rừng rậm Amazon. - nó tựa đầu vào cái hấn trả lời.

- Đó là địa điểm du lịch mà. - Ryu chen vào.

- Không những du lịch mà nó còn là nơi dành cho những cái chết thê lương, thế nên chuẩn bị tinh thần đi nào. - nó nhếch mép. Mọi người nghe vậy có chút ớn lạnh, nhưng nhanh chóng bị lấp đi bởi cơn buồn ngủ đang vào tròng đầu óc họ. Nó cũng chìm vào giấc ngủ từ vào giờ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 30: Buổi Huấn Luyện Trong Rừng (3)

Sau mấy tiếng đồng hồ gặt gù thì chuyên cơ của nó cũng đáp xuống Borneo. Mọi người nhanh chóng xếp hàng đợi nó xuống.

- Nghi ngơi 30 phút rồi bắt đầu buổi huấn luyện. - nó tìm một tảng đá dài rồi leo lên đó nằm mặc kệ mấy tên kia làm gì thì làm. Ryu và Ryna thì đang tận hưởng không khí ở đây. Rey và Kun thì đứng ngắm 2 cô nàng. Kio thì chỉnh lại đôi giày. Tứ Long thì nghiêm túc sắp xếp đồ đạc trong balo, kiểm tra vũ khí. Còn hân thì đang làm một việc rất chi là trọng đại..... ngắm nó ngủ. Thua luôn.

Giờ nghỉ ngơi kết thúc, đã đến lúc đối mặt với nguy hiểm. "Aida... chịu hèn một tí... haizzz... phải bám sát Lão Đại thôi" cả đám chột nhìn sang nó không hèn nhau mà cũng chung một ý tưởng. Đúng là ý tưởng lớn gặp nhau. Hết nói nổi cái lũ người này luôn.

Càng đi sâu vào trong, cái không khí u ám càng dày hơn, không một chút âm thanh nào phát ra, im ắng đến rợn người. Đám người ngày càng đi sát nó hơn, bức bối nó quay lại lãnh đạm nhìn cái lũ người có rúm trước mặt:

- Đây chỉ là bia rừng là vùng an toàn. - nó nhấn mạnh 3 chữ "vùng an toàn" làm cả đám đỏ mặt. - Chỉ là huấn luyện, đừng làm mất mặt Hắc Long bang. - nó tách hân và Rey, lùi ra sau giờ chắt giọng u ám, lạnh như băng ngàn năm nhìn 8 con người được mệnh danh là những kẻ lãnh đạo tài ba của Hắc Long làm họ vừa thẹn vừa nhột chỉ biết cười trừ nhìn nó. Đi khoảng tầm 20 phút nó dừng lại

- Mọi người chú ý. Đã vào vùng nguy hiểm. Tự bảo vệ lấy mình. Kẻ yếu thì đáng bị loại bỏ, hãy để tôi thấy các người xứng đáng.

Cả đám nhìn nhau rồi nắm chặt tay. Nghe nó nói họ càng cảnh giác hơn, bây giờ bất kể là âm thanh gì cũng đều có thể là nguy hiểm. Tuyệt đối không được lơ là. Tuyệt đối không thể chết ở đây.

Xoẹttt.... Éccccc.... Grừ...ừ...ừ

1...2...3...4... 4 con heo rừng từ đầu lao thẳng về phía tụi nó. Con nào con nấy to gần bằng con voi. Lần này là chết chắc. Tứ Long rút dao găm trong người lao vào, đánh đám một hồi thì cả thầy bị đều bị đá văng ra ngoài. Lần này đến lượt anh em Kio, Ryu và Ryna... 4 chọi 4... như những con mãnh thú họ chiến đấu vì sinh mạng của mình.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Buổi Huấn Luyện Trong Rừng (4)

Cũng chẳng khá hơn Tứ Long là bao, họ bị hất ra không thương tiếc. Đám người này là ngu thật hay đang giả ngu đây, mỗi loài động vật trong đây đều to khỏe hơn các cá thể loài ở bên ngoài, sức của một người thì làm sao hạ hết chúng chứ. Xem ra lần này nó không ra tay là không được rồi.

- Tứ Long lo con to kia; 2 anh và Ryna lo con kế bên; Ken, Rey, Ryu lo con kế tiếp. Con còn lại để tôi.

- Nhưng em... - hân tính can nó thì bị Tứ Long nằng không thương tiếc. (4 tên này chưa biết nó và hân quen nhau. Chứ không thì...)

- Có lệnh thì làm đi. Nói lắm. Cậu mà nói nữa chị 2 sẽ không tha cho đâu. - Kỳ Long đe dọa. (Vì nó không cho nói thân phận, tuổi của họ lại nhỏ hơn nên phải gọi nó là chị 2).

Trận chiến bắt đầu. Theo sự chỉ huy của nó, cuối cùng cũng giết được 3 con quái vật mình heo mà sức trâu kia. Giờ đây trong trận chiến này chỉ còn lại 2 đối thủ đang "lắc mắt đưa ghèn" là nó và con heo... Thấy con heo bắt đầu gầm gừ thì nó nhếch mép bắt đầu thủ thế nhưng trên gương mặt vẫn xuất hiện 3 chữ to đùng "I don't care"

Con heo đang xé gió lao về phía nó với tốc độ bàn thờ... Vâng... Heo Đại ca đã đáp cánh an toàn ở sân bay Mặt Đất... Một tràn vỗ tay cho cú hạ cánh tuyệt đẹp nào... À à vào vấn đề chính chứ nhỉ?... Heo ca ca cứ bỏ thẳng vào nó thì nó lại né, lần này nó không né nữa mà đứng im đó đối diện với con heo. Vì đây là con heo to và mạnh nhất trong 4 con nên không thể dùng cách thường giết được. Lần này cũng như lần trước con heo lại lao về phía nó, nó lấy chân trái làm trụ tay vung hình tròn rồi hất con heo qua một bên (chắc dùng Thái Cực Quyền. Híhíhí) rồi sử dụng cú đâm mà hân đã dạy cho nó hôm trước, con heo vẫn cốp gượng dậy chậm chạp tiến về phía nó.

Pằng... cuối cùng là âm thanh tiễn em về nơi cuối trời. Nhanh. Gọn. Lẹ. Không tốn sức.

- Em có súng sao này không cho một phát để chúng chết luôn đi chứ. Làm vật lộn với chúng mệt chết được. - Rey nhấn nhó than thở.

- Nếu vậy thì còn gì là huấn luyện nữa. - Ryna và Kun đồng thanh. Rồi bất chợt nhìn nhau đỏ mặt quay đi. Thấy điều lạ thường Tứ Long và Ryu cứ lòi chuyện này ra chọc họ suốt.

Sau 3 ngày dừng lều, ăn uống kham khổ, chiến đấu với bao nhiêu là thú rừng, bị thương không biết bao lần thì cũng thoát khỏi khu rừng nguy hiểm này

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Thác Victoria.

Sau khi rời khỏi rừng Borneo cả đám lại phải lên chuyên cơ để tới thác Victoria hoàn thành đợt huấn luyện khắc nghiệt cuối cùng. Sau khi hạ cánh, nó cho mọi người nghỉ ngơi ở khách sạn gần đó một ngày. Nguyên ngày hôm đó không một đứa nào bước ra khỏi phòng, đồ ăn thì gọi phục vụ mang lên, còn họ thì thoải sức ngủ để bù lại những ngày gian khổ trong rừng. Nó không nghỉ ngơi mà lấy máy tính ra liên lạc với Tiểu Quái và Tiểu Hồ hỏi thăm tình hình ở Brazil và gửi lời hỏi thăm đến thiếu chủ Dakie - người bạn tốt của nó. Sau một hồi liên lạc, nó gấp máy tính rồi ra khỏi khách sạn đến thác Victoria xem xét địa hình, tầm 2 tiếng đồng hồ làm gì đó không rõ thì nó mới trở về khách sạn nghỉ ngơi.

----- 6a.m chân Thác Victoria -----

- Lão Đại chúng ta sẽ làm gì ở đây. - Rey vừa nghịch nước vừa hỏi nó.

- Leo thác. - vừa dứt tiếng thì cả bọn cứng đờ. Thà như vượt thác còn được... Leo thác á. Nhìn đi. Cái thác thẳng đứng, nước thì siết, đã vậy còn cao lêu khêu. Chắc leo cả năm còn chưa lên tới. Cái buổi huấn luyện gì mà ác nghiệt vậy nè. "Về. Cho tui tui về đi" cả đám khóc không thành tiếng nhìn nhau bi thương.

Thác Victoria tọa lạc ở sông Zambezi trên biên giới giữa Zambia và Zimbabwe ở phía nam Châu Phi, rộng khoảng 1,7km và cao 128m. Đã được UNESCO công nhận là di sản thế giới.

- Chỉ có 128m thôi nghĩ các người làm được. Gì mà chi có chứ. Trâu bò như nó ai nói gì, nhìn bọn họ xem.... Nản hết sức... Nhìn cứ như đi đưa đám vậy...

Mọi người lần lượt lấy dụng cụ bắt đầu leo lên thác. Nó phát cho mỗi người một loại tai nghe siêu nhỏ chống nước dùng để liên lạc. Nước cứ thế mà bắn thẳng vào mặt hạn chế tầm nhìn. Leo được hơn 20m thì bỗng dưng Ryna và Ryu bỗng trượt chân, không trụ được nên toàn thân bị đẩy mạnh vào vách đá tuột lại hơn 2m làm đám người lo sợ đặc biệt là Rey và Kun. Nó cũng dừng động tác leo lại, trụ cả 2 chân vào vách đá, thông thả đợi 2 người kia leo lên, nhưng chỗ đó khá trơn, leo lên lại tuột xuống, 2 bên cánh tay Ryna và Ryu lấy để đỡ cho thân khỏi đập vào vách mà bị chảy máu nhiều chỗ. Vừa lo lắng vừa trơn trượt mà Tứ Long và Rey cũng bị rớt theo nhưng xa hơn Ryna và Ryu họ bị tuột tới tận 4m. Trời bắt đầu âm u. Có vẻ buổi huấn luyện này sẽ vất vả lắm đây.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Thác Victoria (2)

Nó nhìn trời khê thờ dài "cũng may mình đã chuẩn bị sẵn" liếc xuống đám người đang nhao nhao bên dưới.

- Dưới tay Lâm Gia Kỳ tôi tuyệt đối không có phế vật. - giọng nó lạnh lẽo phát ra từ tai nghe. Phải. Không thể bỏ cuộc, Ryna nhìn sang Ryu rồi nhìn xuống Tứ Long dùng ám hiệu bằng tay chỉ người trong Hắc Long mới hiểu "không thể nản trí. Không thể để Lão Đại thất vọng. Hãy cho Lão Đại thấy chúng ta xứng đáng là người của Hắc Long" Tứ Long, Kio, Kun, Ryu thấy ám hiệu thì nhìn nhau mỉm cười gật đầu hô to:

- Lão Đại chúng tôi xứng đáng - làm hấn và Rey giật mình mặt ngơ ngác không hiểu họ nói gì. Nó nhìn cả bọn mỉm cười nói qua tai nghe.

- Trời sắp mưa. Cố lên. 6m nữa là được nghỉ ngơi rồi.

Cả bọn không ai hiểu nó đang nói gì. Làm sao nghỉ ngơi khi còn hơn 100m nữa. Nghĩ vậy thôi nhưng họ đang hi hục leo lên chỗ nó mặc kệ là đau hay chảy máu. Đến khi tất cả đã song song nhau thì nó ra lệnh tiếp tục leo. Nhắm chừng được 26m thì người nó áp sát vào làn nước, tay mò mẫm thứ gì đó. Là dây thừng. Nó men theo sợi dây leo nhanh lên trên. Thoáng một cái nó biến sau làn nước. Mắt tròn ngược, miệng mở to nhìn nó biến mất. Chuyện gì vậy??? Cả bọn xoắn xít gọi nó qua tai nghe.

- Các người ồn ào quá đấy. - giọng nó khó chịu. - Từng người một men theo sợi dây tôi đưa mà trèo vô đây.

Nó thả một đầu dây xuống còn đầu kia nó buộc vào một tảng đá. Chẳng là hôm qua khi quan sát địa hình, nó thấy một phần nước khá trong chảy không đều, nước lại không chảy xiết cách chân thác khoảng 26m. Hiểu kì nên nó buộc một hòn đá vào một sợi dây nhằm phần nước trong mà chơi. Đúng như nó đoán, sau làn nước đó là một hang động. Bắt dây trèo lên trên, nó vào được hang động. Nó gọi cho một số thuộc hạ của Hắc Long có chỉ nhánh ở đây chuyển lương thực và túi sưởi tới để vào hang. Đó cũng là lí do nó mất tích ở thác 2 tiếng đồng hồ.

Sau khi vào được bên trong, cả bọn trở mặt ngạc nhiên. Thấy vậy nó giải thích cho họ hiểu. Sau khi xác định mưa đã tạnh, ăn uống nghỉ ngơi xong họ lại

tiếp tục leo. Cứ cách 26-35m là có một hang nhỏ như vậy, nghỉ lại ở đó khoảng 1-2 tiếng thì lại leo tiếp. Họ nghỉ qua đêm ở một hang động nhỏ cách đình khoảng 15m. Cho đến trưa hôm sau cả bọn mới tới nơi. Rã rời. Một môi. Đợi phi cơ đến rước về khách sạn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Tác Giả Tâm Sự Đôi Lời Ạ!!

Xin lỗi mọi người vì mấy ngày nay mình ít đăng Chap mới. Do mình phải vô SG có chuyện gấp và sáng nay mình đã cố tranh thủ thời gian đi xe để đăng Chap 21. Mọi người thông cảm cho mình đừng vào zalo hỏi nữa mình rối lắm. Mình hứa sẽ viết bù 3-4 Chap mới để hoàn thành truyện nhanh.

Mình cũng cảm ơn độc giả đã ủng hộ và theo dõi truyện của mình suốt thời gian qua.

Thông vào mới là:

Sau khi kết thúc bộ truyện đầu tiên này, mình sẽ cho ra ngay một bộ truyện mới (cũng không phải là mới vì mình thay tác giả của bộ truyện đó viết mới lại phần truyện và viết tiếp cho phần sau, vì bạn ấy không thể viết được. Truyện đó bạn ấy đã bỏ dở 1 năm rồi Ạ.) đảm bảo bộ truyện đã hoàn thành xong sẽ không để mọi người chờ đợi. Và truyện được chỉnh hoàn toàn theo phong cách viết của mình.

Trân thành cảm ơn mọi người!!

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Rắc Rối Ở Hắc Long

Sau 1 tuần huấn luyện và nghỉ ngơi thì bây giờ tụi nó đang yên phận ở nhà. Nó rất hài lòng về buổi huấn luyện lần này. Thành công mỹ mãn. Nó vui vẻ ngồi nhâm nhi ly trà sâm thì điện thoại reo.

- Lão Đại bang có chuyện. - là Kun gọi cho nó (khi ở nhà thì vẫn xưng hô anh em bình thường nhưng khi ai ở bang gọi điện thì bất kể là ai cũng phải gọi nó là Lão Đại)

- Chuyện gì. - nó thông thả.

- Lão Đại chuyện này rất quan trọng mong Người tới bang gấp. - Ryna vội vã nói qua điện thoại. Nó chau mày. Ất hẳn là chuyện lớn nên mọi người mới gấp gấp như vậy. Nó đứng dậy nhanh chóng gọi cho Bi (là Đại Quái đấy, Ạ. Ai không nhớ xem lại Chap 3: Hắc Long bang nhé)

- Về bang.

- Lão Đại tụi em đang ở với thiếu chủ Darkie. - Bi nhăn nhó nhìn màn hình điện thoại.

- Tốt nhất cậu đừng để tôi cho người sang hỏi xác các cậu và tên Darkie đó. Về nhanh. - nó bực tức hét qua điện thoại rồi đập máy luôn, làm 4 đứa nhóc bên này run cầm cập, mặt tái mét. Darkie đang uống trà nghe thấy tiếng hét của nó thì sặc luôn, da gà da vịt thì nhau diễn thời trang, cậu lật đật đứng dậy cầm chổi đuổi 4 đứa về ngay lập tức. Chọc giận nó thì không khéo cậu lại được gặp tổ tiên sớm vài chục năm. (Thiếu chủ của một băng đảng Xã Hội Đen mà hèn vậy Ạ). Và rồi Tiểu Quái và Tiểu Hồ nhanh chóng lên chuyên cơ về.

----- Phòng họp của Hắc Long -----

Khi mọi người tập hợp đầy đủ, nó nghiêm túc nhìn Kio và Kun.

- Bắt đầu đi.

- Lão Đại số vũ khí do chính tay Người thiết kế sáng này khi trên đường chuyển về trụ sở của Hắc Long đã bị cướp. - Ryu lo lắng nhìn nó.

- Cụ thể. - nó quay qua nhìn Kỳ Long.

- Lúc 1h35 sáng nay, khi 30 lô hàng sắp cập bến thì có 2 khoang chứa bị cháy. Khi một số vào trong để dập lửa thì bên ngoài có 2 chiếc thuyền lớn áp sát thuyền ta, người bên thuyền đó nhanh chóng cho người lên cướp lô hàng. - Kỳ Long vẽ lại sơ đồ tư duy lên bảng.

- Và không một ai sống sót. Mọi thứ chỉ được thu qua camera ngầm được gắn ở bến cảng. - Quang Long lên tiếng.

- Họ làm rất gọn. Là sát thủ chuyên nghiệp. - Ryna chen vào.

Nó ngã người ra ghế suy tư. Đạo này Hắc Long xảy ra nhiều chuyện ắt hẳn có kẻ ngầm ngầm hãm hại. Đến bao giờ cuộc hỗn loạn này mới ngừng đây. Khốn kiếp. Đúng lúc này thì cửa phòng họp mở ra, Tiểu Quái và Tiểu Hồ đã trở về (bắt đầu từ giờ mình sẽ gọi họ là Tứ Quỷ cho gọn nha)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Rắc Rối Ở Hắc Long (2)

4 đứa nhóc quỳ một chân xuống chào nó. Hồi lâu thấy nó vẫn chưa cho đứng lên Shyn ngẩng đầu lên nhõng nhẽo.

- Lão Đại à.....

Aaaaaa... Nhức đầu thật mà. Ôn chết mất. Yah. Còn cái tên hay làm nũng này nữa. Thật liều mạng mà. Grừ... Chắc phải chém hết. Chém. Chém. Chém. Nó một mồi đưa mắt nhìn Tứ Quỷ.

- Ủhm. - 4 đứa nhanh nhẹn ngồi vào chỗ. Shy truyền qua cho nó một tập tài liệu rồi gật đầu ra ám hiệu. (Suốt này ám hiệu)

- Theo lời căn dặn của Lão Đại tụi em trên đường về đã điều tra kĩ lưỡng rồi, lô vũ khí bị cướp vào lúc 1h35, do 3 chiếc tàu mới nhập của Ý đánh cướp. - Bo mắt chớp chớp nhìn nó.

- Do đó là loại tàu mới nhập ngoại nên rất dễ tra ra, tụi em đã điều tra rồi. Chúng thuộc sở hữu của Dương Thái, ông ta từng là người của Hắc Long, hiện đang nắm trong tay một lượng XHD rất lớn. - Shyn tiếp lời.

- Lại là con chó già đó. Vậy lần này để tao chơi với mày thêm ván nữa. Lô hàng chuyển đến đâu. - ánh mắt nó nguy hiểm

- Ngày mai họ chuyển hết số hàng về Trung Quốc. Bằng đường bộ. Thừa Thiên-Huế. - Bi lấy thông tin từ người của Darkie

Mọi người rơi vào trạng thái im lặng một hồi lâu.

- Nghe nói lần này chính Dương Thái sẽ chuyển lô hàng. - Shy lên tiếng phá vỡ bầu không khí trầm lặng ban đầu. Lại tiếng thờ dài.

- Vậy ta, đánh phải cướp lại lô hàng rồi. - nó nhắm mắt thờ hất ra.

- Nhưng nếu ta dùng chuyên cơ chặn đường thì sao Lão Đại? - Kio quay qua hỏi.

- Chuyên cơ của chúng ta đã mang bảo trì ở pòng chứa của Hắc Long 2 ngày rồi. Với lại chúng không đủ... - Ryu đang nói thì Kun ngắt lời.

- Để xem đường bộ này ở đâu.

- Đường rừng. - Tứ Quỷ chau mày đồng thanh.

- Rừng ở Thừa Thiên-Huế thì phải thoải thuận thôi. Nơi đó là núi làm ăn của Bạch đạo, nó thuộc mỏ vàng của Trương gia. - Thanh Long đánh máy tính trả lời.

- Trương gia? Chẳng lẽ... - Ryu, Ryna Kio, Kun đồng thanh

- Đành vậy. - nó thờ dài. - Giải tán.

Ngày mai nó sẽ tới Trương gia bàn chuyện, lần này hẳn sẽ biết nó là ai. Liệu hẳn...

- Alo. Gọi anh gì đây? - giọng hẳn ở đầu dây bên kia vui vẻ trả lời.

- Nhớ - nó trả lời cộc lốc. - Ken.

- Anh đây.

- Nếu anh biết em không phải người tốt, không phải người tầm thường thì anh có còn thương? - mắt nó mông lung nhìn ra cửa sổ.

- Anh không quan tâm. - hần nhú mày trả lời nó. Có thật là hần sẽ không quan tâm. Đã nhiều lần hần nói nó độc ác còn gì. Nếu hần biết sự thật thì liệu hần có chấp nhận nó không????

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Em Là Nữ Chủ Hắc Long

----- Trương gia -----

Hần đang nằm ngắm ảnh nó trên giường, bộ dạng trông rất thanh thoi (biến thái à??). Trên môi luôn thường trực nụ cười hạnh phúc. Hần tự nghĩ nếu nó không bước vào cuộc đời hần thì chắc rằng bây giờ hần đã sớm héo mòn, khô queo trong cái không khí ngột ngạt này. Mọi thứ cứ như một giấc mơ. Cứ hư hư thật thật.

Cốc...cốc...cốc...

Ông quản gia gõ cửa phòng hần đến giờ đã là lần thứ (n), bàn tay gầy guộc tro xương của tuổi già muốn rụng rời vì cái thằng điên trong kia cứ mơ tưởng tới "cô tiên xanh" của hần mà không chịu mở cửa. Đại gái mà. Ôi trời ơi.. Tội cho thân lão.

- Chuyện gì vậy chú Hùng. - hần mở cửa chào đón ông quản gia với bộ mặt hết sức ngó tào... Thiếu gia Ken lạnh lùng của họ đây ư?? Chứa ời?? Phạt ời?? Phù hộ độ trì cho con, cái bản mặt hần cứ trưng ra kiểu ấy làm lão quản gia suýt đứng tim. Mém gặp ông bà ông vải vì thằng điên này. Haizzz.. Chơi ngu qua.. phải rút kinh nghiệm thôi.

- Lão gia cho mời cậu. - lấy lại vẻ uy nghiêm thường ngày, ông quản gia cúi người chào hần.

- Được. Lát con xuống. - hần còn khuyến mãi cho ông quản gia cái nháy mắt tình tứ chết ruồi của hần. Ôi trời. Thuốc. Thuốc trợ tim của lão đầu. Cấp cứuuuuuu....

Hần nghiêm túc xuống nhà, đứng đối diện với Trương lão gia_cha hần_Trương Hàn Thiên chủ tịch tập đoàn Trương thị. Một thời từng là "ông trùm kinh tế" ai ai cũng biết.

- Cha cho gọi con. - hần cúi người chào ông.

- Tối nay Lâm Lão Đại sẽ ghé thăm gia trang của chúng ta. - ông trầm tĩnh uống ly trà, trên gương mặt chữ điền tuấn tú ấy thoáng nét cười.

- Lâm Lão Đại? Ý cha là nữ chủ của Hắc Long! - hần chau mày nhìn ông.

- Phải! Cô ta tuổi trẻ tài cao, ta rất kính nể cô ta. Còn gì may mắn hơn khi được làm việc chung với nữ tử ấy chứ. - ông mỉm cười hạnh phúc, điều này cho thấy ông kính trọng nó dường nào.

- Kính nể? Đây là lần đầu tiên con thấy cha nể một người, mà còn là nữ nhi nữa. Cha nói xem cô ta là người thế nào? - hần ngồi xuống sofa bắt đầu đoán mò.

- Lâm Gia Kỳ. Cô ta được cho là nữ Lão Đại xinh đẹp nhất trong lịch sử TGN. Một con người tài giỏi với bộ óc siêu việt. Đặc biệt cô gái đó chỉ mới 17 tuổi. - ông cười hiền nhìn thằng con trai đang ngẩn tò te, te tò te.

- Lâm Gia Kỳ. 17 tuổi. Không đâu. Nhảm lẫn thôi. - hần nghe xong như sét đánh ngang tai, miệng lắp bắp không ngừng.

- Sức khỏe ta không tốt, con hãy thay ta tiếp đón Lão Đại cho tử tế. - ông đứng dậy đi vào phòng nghỉ ngơi mà không đợi cậu quý tử của mình trả lời luôn. Cha con nhà này....thiệt tình hà.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Em Là Nữ Chủ Hắc Long (2)

Sau khi lên phòng hắn gọi ngay cho Rey.

- Aloooooo... - giọng ngái ngủ của Rey vang lên. Hắn cũng chẳng lạ gì với mấy cái kiểu này của Rey mặc cho bây giờ đã là 10h sáng, dù gì cũng là bạn thân. Hiểu nhau quá mà.

- Lô con khô. Mày có lết đít dậy đi chưa... - hắn nhảm chán lác đầu vì thằng bạn. Cứ cái kiểu này chắc hắn phải lén lút chụp vài kiểu ảnh của Rey gửi cho Ryu xem quá.

- Giời... gọi gì tao mà sớm thế thằng điên... - Rey cầu nhàu. (sớm gē ha)

- Chuyện là như vậy...bla...bla...bla... - hắn thuật lại nội dung cuộc nói chuyện của hắn với cha cho Rey nghe, hắn vừa dứt lời thì Rey giật mình, đứng hình muốn tỉnh ngủ luôn. Được một hồi im lặng suy tư thì cậu lên tiếng trấn an hắn.

- Chắc trùng hợp thôi. Tối tao với mấy đón cô ta là biết chữ gì. Giờ thì biến. Tao ngủ.- nó rồi Rey cúp máy cái rụp, chắc tính dần mặt cái vụ đánh thức cậu khi đang ngủ đây mà. (đàn bà gớm không)

----- 7 p.m tại Trương gia -----

Không khí ở Trương gia hiện giờ hết sức căng thẳng, người ăn kẻ ở ăn mặc chỉnh tề dầu thơm nức mũi, vì hôm nay họ được diện kiến một nhân vật tầm cỡ trong giới Hắc Đạo không phải ai muốn gặp cũng được nên phải sang chỉnh tề. Cho dù có là người quyền thế cầu xin hay mang kiệu dát vàng 8 người khiêng cũng chưa chắc gì nữ tử đó đã để mắt tới. (chảnh quá trời ời). Thật là phúc phần từ kiếp trước để lại mà. (cái này là nhờ công lao của tui mà)

Ở bên ngoài cũng chẳng khá hơn là bao, hắn và Rey cứ đi qua đi lại chóng hết cả mặt. Đám vệ sĩ ngoài này cũng háo hức chẳng kém gì đám người bên trong, nếu họ thể hiện tốt biết đâu Nữ chủ đề mắt tới họ sẽ được đặc ân cho đi theo làm người của Hắc Long thì sao, phải tranh thủ chứ. (trời làm như để ăn làm á)

Không để họ đợi lâu, từ xa một đoàn xe tiến vào. Đi đầu là 2 chiếc Ferrari Enzo, nối theo sau là chiếc W Moto Lykan Hyoersport màu bạc đầy mê hoặc, hộ tống cho chiếc xe đó là một đoàn gồm khoảng 30 chiếc Kawasaki Z1000. Không hổ danh là Lão Đại quyền lực, xuất hiện đầy long trọng. Từ bên trong 2 chiếc Ferrari hạ sang Kun, Kio, Ryu, Ryna lạnh lùng bước ra. Mắt Rey giật giật không tin vào mắt mình. Cậu đang mơ sao?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Hợp Tác Với Bạch Đạo

- Nè! 3 người kia là người của Hắc Long thì tao biết rồi. Nhưng còn Ryna sao lại...? Vậy Ryn đâu? Em ấy chẳng phải là người của Hắc Long sao? Chẳng lẽ... - Rey quay sang nhìn hắn cũng đang ngẩn ngơ mà miệng cậu hỏi không ngừng.

- Ryna thì tao không biết. Hừm... Còn về Ryn tao nghĩ chúng ta đoán đúng rồi đó... - hắn thờ dài nhìn chiếc xe sang trọng nhất vẫn chưa có dấu hiệu mở cửa.

Cạch... Tứ Long bước ra... Thêm một lần nữa... Họ ngỡ ngàng... Lây lại bộ dạng uy nghiêm thường ngày, hắn chậm rãi đến chỗ chiếc xe Tứ Long vừa bước xuống, cúi đầu:

- Cha tôi đang đợi Người ở bên trong. - sau câu nói của hắn, cánh cửa xe một lần nữa được mở ra. Lần này bước ra là một người con gái, tóc buộc gọn, khuôn mặt xinh đẹp, thanh tú được trang điểm nhẹ, áo thun bó ngực đen để lộ vòng eo siêu mẫu trắng ngần, khoác ngoài là chiếc áo da đắt tiền, quần da đen đi kèm đôi boots cổ thấp. Cá tính, mạnh mẽ đầu lạnh lùng là điều có thể thấy ở người con gái trước mặt. Từng bước chân chắc chắn đang tiến vào đại sảnh. Đám người của Hắc Long hô to:

- Lão Đại.

Nó không nói gì, cũng chẳng nhìn lấy hắn một lần, cứ thế bước vào. Theo sau nó là 4 vị đường chủ (Kun, Kio, Ryu, Ryna), tiếp đến là Tứ Long, Hắn tính nổi bước theo sau thì bị Kỳ Long chặn lại:

- Lão Đại cần dặn sau khi bàn việc xong, anh và bạn của anh đi theo chúng tôi. Mọi việc Lão Đại sẽ giải thích với 2 người sau. _ Hắn thờ dài gạt đầu rồi cùng Kỳ Long vào trong.

Đám người làm bên trong vừa thấy nó như bắt lấy vàng, mặt mày ai cũng hớn hở nhưng tuyệt nhiên không ai dám hó hé một lời nào. Vui thì vui nhưng sợ thì vẫn sợ, hắn khí xung quanh nó cứ tỏa ra đến lạnh thấu xương, đám người làm mặt thì vui nhưng chân thì đang run cầm cập, còn có người nhát hơn nữa khi nó vừa đi qua vì sợ quá mà suýt ngất.

Nó đến trước mặt Trương Hàn Thiên thì nở một nụ cười xả giao, Trương lão gia vừa thấy nó thì đã vội vàng cúi chào:

- Chào Lâm Lão Đại lâu rồi không gặp.
- Chào ông. - nó ngồi xuống ghế đối diện ông.
- Không biết hôm nay Người ghé hàn xá là có chuyện gì vậy? - ông tự tay rót trà cho nó.
- Chúng tôi bị mất một số vũ khí quan trọng và cần sự giúp đỡ của Ngài. - nó nhắp một ngụm trà rồi vào luôn vấn đề. Trương lão gia thấy thế thì hài lòng lắm. Thăng thấn, không vòng vo. Quả là phong cách của của người làm việc lớn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Hợp Tác (2)

- Lão Đại cô cứ nói. - tay rót trà ông mỉm cười nhìn cô gái "vàng" trước mặt.
- 2 hôm trước Hắc Long bị mất một lô vũ khí lớn. Được biết kẻ đánh cắp chúng sẽ vận chuyển tất cả số vũ khí đó theo đường bộ, men theo khu vực rừng thưa ở Thừa Thiên-Huế. Chúng tôi biết chỗ đó là nơi khai thác vàng hợp pháp của Trương gia, nên hôm nay tôi đích thân đến đây mong Trương lão gia cho phép người của tôi được lưu hành ở khu vực đó để dành lại lô hàng. - nó nhìn thẳng vào đôi mắt nâu của ông, không ngần ngại, thẳng thắn và gọn lẹ. Đây là mục đích nó tới đây.
- Haha... Được chứ. Người cứ tùy ý sử dụng. - ông bật cười. - tuy nhiên tôi có thể được biết lô vũ khí đó sẽ chuyển về đâu không?
- Trung Quốc. - nó cũng mỉm cười trả lời. Nhìn điệu bộ nó rất thông thả, đang thoải mái nói chuyện với "cha chồng tương lai" của mình.
- Ồ... vậy thì phải qua 2 cánh rừng thưa mới có thể sang được biên giới bên kia. Khoảng cách giữa chúng rất xa và được chia ra bởi một con sông lớn, phải dùng tàu vì sông rất sâu. - ông nhâm nhi ly trà hoa nhài đang còn bốc khói gật gù bàn chuyện với nó.
- Sao? 2 cánh rừng thưa? Tôi tưởng chỉ có một chứ. - Mẹ kiếp, lại tính toán sai. Trước giờ nó không quan tâm chuyện nhà cửa, ruộng đất gì gì đó của đám người Bạch đạo, nên khi tính kê sách lấy lại lô hàng nó đã bỏ sót phần này. Rắc rối rồi đây.

Không khí trong gian phòng bỗng nhiên trùng xuống một cách lạ thường, im lặng đến khó chịu, chỉ nghe thấy tiếng thở đầy sợ hãi của đám người làm khi nhìn thấy phản ứng ban nãy của nó và cũng không ai nói với ai câu nào. Trương lão gia thở dài, ông không ngờ nó lại phản ứng mạnh khi nghe ông có tận 2 cánh rừng thưa. Phải chăng là nó quá chủ quan, quá ý vào thế lực của Hắc Long? Nó cũng im lặng, không phải là khó chịu, mà là đang phải suy nghĩ đường đi nước bước cho trận chiến này. Kết thúc nhanh thôi.

Hắn đứng đó. Chằm chú nhìn nó đã rất lâu. Khi thấy nó thốt lên đầy bất ngờ, hắn chợt lo cho nó. Có lẽ hắn đã quên nó là ai..

- Không sao... tôi có thể mượn Ngài một số tàu lớn đợi sẵn ở khúc sông đầu hay không? - sau một hồi im lặng nó nhếch mép đầy nguy hiểm nhìn Trương lão gia.
- Rất hân hạnh. - ông cười hiền nhìn nó. Không hổ danh là Nữ hoàng của Hắc đạo, xoay chuyển tình hình nguy cấp rất nhanh. Thật nể phục.
- Được. Cứ quyết định như vậy đi. Tôi còn có việc phải đi rồi. Trương lão gia rất cảm ơn vì sự giúp đỡ của ông. - nó đứng dậy bắt tay Trương Hàn Thiên rồi cùng mọi người ra ngoài.

Hắn và Rey cũng đi theo nó ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Hắc Đạo Không Phải Du Côn.

Từ lúc lên xe họ vẫn cứ im lặng, không rộn rã ồn ào như thường ngày, kể cả thở cũng chẳng dám thở mạnh. Là vì ngại hay chẳng là họ không có gì để nói với nhau? Còn nó vẫn cứ ngồi đó, không nói cũng không nhìn bất cứ ai. Nó ghét phải giải thích. Nó vẫn vậy, ngoài mặt lúc nào nó cũng tỏ vẻ thờ ơ, không quan tâm với tất cả nhưng trong lòng cũng khó chịu lắm, khó chịu vì ánh mắt sấm soi của hắn và Rey lúc nào cũng chiếu thẳng vào nó mà không phải là cái đám người lôi nhoi kia.

Đoàn xe rẽ vào một con đường lớn nằm ở ngoại ô thành phố. Trải dọc đoạn đường là hàng cây xanh được chăm chút tỉ mỉ, kỳ công. Càng tiến vào sâu bên trong không khí càng thêm thoáng đãng, nó ra lệnh mở cửa sổ tham lam hít lấy bầu không khí trong lành. Gió nhẹ đưa, mùi oải hương tỏa ra thơm ngát cả chiếc xe, nó thoải mái ngả người ra sau, mắt nhắm hờ tận hưởng cái tươi mát ở nơi đây. Cuối cùng chiếc xe cũng dừng lại ở một ngôi biệt thự xây theo kiểu Pháp đúng chất sa hoa, quý tộc. Và tất nhiên đã đến lúc chuyện gì đến cũng sẽ đến, chuyện gì nên biết cũng phải biết.

Khi mọi người đã tập trung đầy đủ ở thư phòng của nó. (nhà này với ngôi nhà nó ở chung với 2 anh của nó là khác. ngôi biệt thự này nó chỉ đến khi nó mệt mỏi, cần yên tĩnh để điều chế thuốc hay làm ra một loại vũ khí mới) hần quay sang hỏi Ryna

- Em gia nhập Hắc Long từ khi nào?

- Là 2 tháng trước. - Ryna ngập ngừng trả lời hần.

Rey đang mẩn mê với số đồ cổ ở trong phòng thì lon ton chạy lại cái ghế trống bên cạnh Ryu.

- Lão Đại, không phải trước giờ Hắc Bạch lưỡng đạo luôn đối nghịch với nhau sao, vậy tại sao bây giờ lại hợp tác dễ dàng như vậy?. - nghe Rey hỏi nó lắc đầu giải thích.

- Không. Ngoài mặt thì là như vậy nhưng thực ra giữa 2 đạo Hắc Bạch có mối quan hệ vô cùng thân thiết, hay nói đúng hơn chúng tôi là anh em. Những thứ mà Bạch đạo không thể làm như rửa tiền, buôn bán vũ khí, sử dụng vũ khí, giết người,... thì sẽ giao lại cho Hắc đạo xử lý. Còn những vấn đề Hắc đạo không thể giải quyết hay những kẻ Hắc đạo không thể trừng trị sẽ chuyển sang cho Bạch đạo xử tội. Nó như một cuộc giao dịch vậy. Đôi bên cùng có lợi.

- Vậy nó có khác gì với du côn, lưu manh, giang hồ sao? - Rey cũng bày đặt gật gù tỏ vẻ hiểu rồi lại hỏi nó một câu làm tội nó và đám người của Hắc Long nổi giận mặt đỏ bừng bừng, đám thuộc hạ chưa được sự đồng ý của nó mà đồng loạt cầm súng chĩa vào Rey làm cậu tái mặt, còn miệng của hần thì gật gật nhìn cái tình thế trước mặt. Ui cái thằng ngu này. Cái miệng hại cái thân mà. Ai lại đi giỡn với người của Hắc Long chứ. Trời oiiiiiiiiiiiiii.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Hắc Đạo Không Phải Du Côn (2)

- Hồn láo. Bỏ súng xuống. - nó nhìn bọn thuộc hạ một lượt rồi lớn tiếng ra lệnh. Ánh mắt sắc lạnh chiếu thẳng vào từng người. Tuy nhiên... Không một chút sợ hãi, ánh mắt của họ vẫn kiên định như vậy.

- Lão Đại, hần đang si nhục chúng...

Đoàng...

Tên thuộc hạ chưa nói xong đã lĩnh luôn một viên đạn găm thẳng vào trán. Được chét dưới cây súng vàng huyền thoại của nó coi như đó là một ân huệ của hần vậy. Trước nay lời của nó là mệnh lệnh, chỉ cần không tuân thủ mệnh lệnh là phải chết. Nguyên tắc thì vẫn là nguyên tắc. Nó không cần một tên thuộc hạ có bản lĩnh cãi lại lời của nó, nó chỉ cần những kẻ hiểu chuyện, nói ít và nghe lời nếu không cho dù có là sát thủ cấp cao hay là cận vệ giỏi nhất cũng phải chết.

- Các người xem thường mệnh lệnh của ta? - nó quăng cây súng lên bàn nhìn họ đầy lạnh lùng.

- Dạ không. - đám người cũng hạ súng quỳ xuống nhận tội.

- Ra ngoài. - nó không phải là không xử phạt họ mà là nó hiểu họ tức giận vì điều gì. Rey đã chạm vào lòng tự ái của Hắc đạo hưởng hồ gì ở đây là Hắc Long. So sánh họ với đám du côn đó. Hừm...nếu là nó, nó cũng sẽ không ngần ngại mà giết Rey. Sau khi đám người ra ngoài hần và Rey không hẹn mà cùng nhau nuốt nước bọt cái ực.

- Lão Đại anh nói gì sai sao? - Rey không biết điều mà hỏi thêm làm hần ngồi kế bên mà đứng tim, nháy mắt với Rey muốn lé luôn mà cậu vẫn tỏ ra ngu ngơ, mặt ngây thơ vô (số) tội.

- Sai? - nó nhếch mép. - Du côn là loại cận bã của xã hội, chúng dùng vũ lực để hà hiếp kẻ yếu, bắt người khác khuất phục mình, chuyên dùng những chiêu trò bi ôi, lên lút để đưa người khác vào đường cùng, chúng lấy đau khổ của người khác làm thú vui nhưng chúng sợ hãi kẻ mạnh. Còn Hắc đạo bọn ta là giết những kẻ coi thường dương pháp, hà hiếp người khác nhưng chúng tôi làm việc theo quy tắc, có tổ chức, có nguyên lý sống của riêng mình. So sánh chúng tôi với đám du côn thì đó là một sự si nhục vô cùng lớn.

- Phải! Một sự si nhục lớn. - Kun, Kio, Ryu, Ryna, Tứ Long và Tứ Quỷ cũng lên tiếng đầy phẫn nộ. Shy và Ryna còn trẻ con đến nỗi làm mặt xấu lêu lêu Rey. (đang trong bầu không khí nghiêm túc mà 2 cái đứa điên kia)

Rey nghe xong thì cảm thấy bản thân đáng chết muôn lần. Rõ ràng 2 bên khác xa muôn phần, mà dám đem đi so sánh là một. Cũng may đám người ban

nãy không bắn cho cậu một phát. Giọng nói trong trẻo của nó lại vang lên:

- Những nguyên tắc trong Hắc đạo nói lên những "nguyên lý ngầm" mà không phải ai cũng có thể biết tới chúng. Anh thử hỏi tổng thống, chủ tịch các nước lớn xem có ai trèo lên được cái chức vị đó mà không nhờ bộ đỡ của Hắc đạo chúng tôi. Tất cả những thứ về kinh tế, chính trị đã và đang diễn ra ở đây đều chịu không ít tác động của TGN. Từ nay hãy dùng cái đầu đe mà suy nghĩ xem còn đồ giống chúng tôi ở điểm nào.

Nói rồi nó bỏ ra ngoài phòng ăn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Có Thực Mới Vực Được Đạo. Sống Chết Tính Sau

Sau một hồi suy ngẫm hần và Rey cũng theo chân nó ra ngoài. Mọi người đã tập trung đầy đủ ở phòng ăn. Bây giờ đã là 12h trưa. Ăn no đã mọi chuyện tính sau. Bọn họ cứ bàn tán xôn xao xem mình sẽ ăn gì, uống gì mà không chú ý sắc mặt của hần và nó đang đen lại. Trùng hợp thật a~. Cả 2 người đều rất ghét cái kiểu bàn tán trước khi ăn a~. Máu nóng dồn lên não, hần và nó đập bàn.

- Im hết cho tôi. - cả đám đang bàn tán nghe thấy vậy im thin thít, chẳng đứa nào quay mặt lại nhìn hần và nó. - Gọi món đi. - lấy lại bình tĩnh nó lên tiếng. Đợi khi mọi người gọi món xong thì đến lượt nó:

- 1 bittet, 1 phần sashimi cá hồi, 1 salat, 1 phần mandu, 1 ly sữa tươi. - nghe nó gọi món mà hần và Rey tròn mắt, nhiều như vậy mình nó ăn hết sao? Đã vậy nó còn gọi thêm: - sau khi ăn xong mang gà hầm thuốc bắc lên thư phòng cho tôi.

Ăn nhiều hay ít với nó không quan trọng, chủ yếu là dinh dưỡng, nó cần dinh dưỡng để bồi bổ sức khỏe. Chế độ ăn của nó cũng được xếp theo một quy trình nghiêm ngặt.

- Ăn đi, không sau này chết rồi muốn ăn cũng chẳng được. - Rey thấy Ryu bỏ miếng carot ra ngoài thì phán một câu cực kỳ có duyên.

- Tôi ăn sao kệ tôi. Sống hay chết kệ tôi. Không được ăn thì kệ tôi. Mắc gì anh trừ tôi thế hả? Ryu phùng mang tròn má.

- Anh thấy Rey nói đúng mà! - đến lượt Kun ngu si lên tiếng. Ryna đang ăn miếng khoai tây nghe Kun nói mà muốn nghẹn luôn

- Đúng cái đầu anh. Chưa gì đã trừ tụi em chết rồi, muốn ăn dép không hả? - Ryna nói là làm tay cầm đôi dép bông đen giơ lên hù Kun. (đang ăn mà chơi dơ vậy này)

- Mấy anh chị ồn ghê! - Bo và Shyn lên tiếng. Bi, Shy và Tứ Long lắc đầu nhìn 4 tên không biết điều, đã thế máu liều còn nhiều hơn máu não, dám cãi nhau trước mặt Lão Đại.

- Liên quan gì 2 đứa. Lo ăn đi. - 4 người đồng thanh phản bác lại lời 2 đứa nhóc.

Nó khó chịu nhìn 4 con người loi nhoi đang "vui vẻ" xia xối nhau trước mặt. Nó không thể chơi dơ như Ryna được nên tuyệt đối không thể chơi dép vào mặt từng thằng, nếu không bây chết với bà. Hừ. Muốn bị tông cổ ra ngoài khi chưa xoi được miếng com nào hay sao mà dám cãi nhau, hù dọa nhau các kiểu trước mặt Lão Đại nó vậy. Rõ ràng là điếc không sợ súng mà.

- Thôi im hết đi. Rey nói không sai. Trận chiến lần này không giống những trận đấu tranh giành địa bàn hay những lần thanh trừng. Lần này có đi nhưng chưa chắc đã có về, chết ở trận chiến là chuyện đương nhiên. Ryu nói cũng đúng. Chưa ra trận mà đã nói những câu gàn dở là điều không hay. Thế nên. Có thực mới vực được đạo, sống chết để sau. Ăn no đi đã. - những điều nó nói ra làm cả bọn im lặng lắng nghe. Nó nói đúng quá rồi còn gì. Lại như lúc đầu mọi người vui vẻ thưởng thức bữa trưa bình yên cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Ghen

Sau khi thân phận của nó đã được tiết lộ, hần và Rey quyết định sẽ túc trực ở nhà nó 24/24 giúp nó xử lý công việc trước khi trận chiến bắt đầu. Nó cũng thường xuyên ở phòng điều chế nhiều hơn, có khi mấy ngày liền không bước chân ra khỏi phòng, com nước thì bọn hần thay phiên nhau mang lên cho nó. Nếu có ra ngoài thì nó cũng chẳng xuống nhà gặp ai mà đi thẳng vào phòng lạnh, nơi đó nhiệt độ lúc nào cũng được giữ ở mức 5°C. Cái lạnh buốt xuyên qua da thịt nó khiến nó cảm thấy thoải mái hơn. Khi ý tưởng trong đầu nó cạn dần thì thay vì bực tức hay bản thân phải vắt óc ra để suy nghĩ

thì nó tìm đến thứ mà người ta không nghĩ tới. Cái lạnh giá. Lạnh như chính con người của nó.

Hôm nay nó quyết định sẽ xuống nhà. Vừa đặt chân tới cầu thang thì nó gặp một người con trai có mái tóc màu khói, ánh mắt màu hổ phách cuốn hút đang nhìn nó. Vừa lúc ấy hấn và Rey từ ngoài đi vô, thì thấy cảnh tượng trước mặt: anh chàng đó nhìn nó cười tươi còn nó cũng nhìn chàng trai đó nhếch miệng, cười cũng như không cười. Máu ghen trong hấn nổi lên. Bước nhanh đến chỗ nó, cầm tay nó giờ lên, hấn nhìn người con trai trước mặt thách thức:

- Có biết cái gì nên nhìn và không nên nhìn không?

- Tôi thích thì tôi cứ nhìn, cần gì phải biết là được phép hay không. - chàng trai cũng kênh mặt đáp trả, trên nét mặt đầy vẻ trêu chọc, tay vuốt cằm

- Cô ấy là của riêng tôi. Tôi cấm anh nhìn cô ấy bằng ánh mắt đó. - hấn cau. (ấy, anh nóng tính thế)

- Ồ. Thì ra em trai thì không được nhìn chị gái của mình bằng ánh mắt đó. - chàng trai gạt gù, tay xoa cằm rồi vuốt râu... (thằng khùng, râu đâu mà mày vuốt mãi thế)

- Em...em trai.... - hấn ngạc nhiên nhìn người con trai trước mặt. Vậy là...

- Đủ rồi. - nó khó chịu lên tiếng. Từ khi nào nó trở thành vật sở hữu của hấn như vậy. Nó vốn là không cam tâm mà. Dám coi nó như món hàng giành qua giành lại. Có phải họ đang chê bản thân mình sống lâu quá rồi không? Vậy thì nó cũng không ngại mà tiến 2 tên "có đầu chi để trưng" này đi sớm một đoạn đâu, nó cũng sẽ làm người tốt cho trót, ngày 3 nén nhang cho họ khỏi ganh tị với nhau a~. Phiền phức.

- Ủa anh... về rồi sao? Nhớ anh quá... - Ryu và Tử Long bước vào, vừa thấy chàng trai ấy Ryu đã sà vào lòng anh mà không biết ở đẳng sao có một người đầu đang bốc khói. Tử Long cũng cúi người chào. Được một lúc thì Kun, Kio và Ryna cũng bước vào:

- Chịu về rồi à... - Kun vỗ vai anh rồi ngồi xuống ghế. Đến lúc này Kio mới giới thiệu.

- Đây là em họ của tui tao Lâm Gia Vũ hay còn gọi là Peter, nó hơn chúng ta 2 tuổi (19 tuổi). Peter là một y sĩ, là bác sĩ riêng của Hắc Long và cũng là anh rể tương lai của Ryu. - Kun giới thiệu trong sự ngỡ ngàng của hấn và Rey. Ai lại đi ghen với em trai và anh rể bao giờ chứ. Thật mất mặt.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Sống Hay Chết Anh Cũng Ở Bên Em

Hôm nay bọn nó tập hợp hết dưới phòng kín bàn chuyện cơ mật. Chỉ còn 3 ngày nữa là trận chiến bắt đầu, cũng đã đến lúc phải bàn bạc kế sách rồi.

- Đây vốn là chuyện của Hắc Long, 2 người không nhất thiết phải tham gia. - nó nhìn vào xấp tài liệu cầm trên tay nói với hấn và Rey.

Phải. Đây vốn là chuyện tư thù cá nhân giữa các ban phái, bên này cướp thì bên kia giết lại thôi. Hắc đạo trước giờ không nhìn người chỉ nhìn phe phái mà giết, bọn họ là người của Bạch đạo nếu dính lú vào vụ chém giết của TGN thì sẽ không hay, có khi sẽ làm ảnh hưởng đến tình cảm bao lâu nay của 2 đạo. Huống hồ gì họ lại là con trai trưởng của 2 gia tộc lớn, nếu có mệnh hệ hay sự cố ngoài ý muốn nó phải ăn nói làm sao với Trương gia và Triệu gia.

- Trả lời anh, nhiệm vụ lần này an toàn chứ? - hấn lãnh đạm nhìn nó hỏi ngược lại, giả vờ như chưa nghe câu hỏi của nó.

- Không. Rất nguy hiểm. - nó quay qua nhìn mọi người rồi lại nhìn hấn.

- Chị ấy nói đúng, 2 cậu không phải người của Hắc Long nếu tham gia vào trận chiến này chúng tôi không chắc có thể đảm bảo an toàn cho 2 người. - Peter lên tiếng đồng tình.

- Nên nhớ 2 người là người thừa kế duy nhất của Trương gia và Triệu gia. - lần này tới lượt Kun

- Chúng tôi cũng không rảnh để kiếm 2 vị thiếu gia trả cho dòng tộc các người đâu. - Quang Long lạnh lùng liếc hấn.

Những lời mọi người nói ra làm hấn và Rey chần chừ cân nhắc. Họ không thể gạt gia tộc sang một bên nhưng cũng không thể để người con gái họ yêu đối mặt với nguy hiểm như thế. Phải làm sao mới vẹn cả đôi đường đây. Thật khó xử.

- Trương thị chưa chắc đã có mình anh là con trai. Nhưng em thì khác, em là đứa con gái duy nhất của Lâm gia, cũng là người con gái duy nhất trong cuộc đời anh. - sau một hồi đắn đo suy nghĩ hấn đã đưa ra biện pháp cuối cùng. (tội nghiệp anh, đẹp trai mà ngu, đại gái là chỉ có chết)

- Phải, nếu đã là anh em thì phải đồng cam cộng khổ. Một ngày Triệu Thiên Bảo này còn gọi em là Lão Đại thì anh nhất định không để Lão Đại của anh có chuyện gì được. - Rey hùng hổ tuyên bố. Thực ra anh chàng chỉ muốn ở bên bảo vệ Ryu thôi, chịu khổ với nó chỉ là 1 phần nhỏ trong kế hoạch được xin đi theo nó thôi. (2 thằng đại gái như nhau)

- Nhưng rất nguy hiểm. - nó nhú mày nhìn 2 thằng khủng trước mặt trong lòng có chút cảm kích. (chị không cần cảm kích tui hần đâu a~)
- Em đã không sợ thì sao anh phải sợ. Anh phải đi theo để bảo vệ đứa con gái không có khái niệm an toàn như em chứ. - hần tới bên khoác vai nó.
- Anh chắc chứ. - nó liếc hần.
- Tất nhiên. Nếu không em có mệnh hệ gì thì sau này ai đền vợ cho anh. Sống hay chết anh cũng phải ở bên em. - hần làm mặt đều nhìn nó cười.

Thấy cảnh tình tứ trước mặt cả đám rùng mình quát:

- Này! Chúng tôi còn là FA đây.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Họp

Hần phì cười nhìn đám người đang hờn dỗi. Dừng lại cái cảnh tình tứ trước mắt, nó lãnh đạm ngồi vào ghế. Cuộc họp bắt đầu.

- Con sông chia đôi 2 cánh rừng thưa của Thừa Thiên khá là dài đến tận 4,3 km rộng 5000m, độ sâu khoảng 196m, tàu lặn cỡ trung có thể lặn được 116m, ở độ sâu này thì rất tuyệt để chiến đấu. - Thanh Long vừa phân tích dữ liệu vừa cho mọi người xem hình ảnh trên bản đồ.
- Theo mật báo thì chúng chia ra làm 4 nhóm vận chuyển lô hàng. Nhóm 1 phục kích ở cánh rừng đầu để bảo lưu lô hàng được đưa ra đoạn sông an toàn. Nhóm 2 sẽ đón lô hàng rồi vận chuyển qua sông. Nhóm 3 sẽ lấy hàng từ khúc sông rồi đưa sang Trung Quốc. Còn nhóm 4 thì... - Tứ Quý thay nhau báo báo. Đến giữa chừng thì Bo ập ứng.
- Nhóm 4 thế nào? - nó bực bội gắt lên.
- Chuyển theo đường hàng không. - Ryna lên tiếng thay cho Tứ Quý.
- Cái gì? - mọi người hét lên. Cái quái gì đang diễn ra ở đây vậy. Chẳng phải chỉ có đường rừng thôi sao? Đường hàng không này đâu ra vậy? Sao mọi chuyện càng lúc càng rắc rối vậy?
- Tiếp tục báo cáo. - nó tức giận ra lệnh
- Nhóm 1 sẽ có từ 100-200 người vận chuyển. Nhóm 2 sẽ do Dương Thái chỉ huy, bên cạnh đó còn có 4 chiếc tàu nhỏ bảo vệ 4 phía, 7/10 lô hàng nằm ở khoang chứa của chiếc tàu trung tâm. Nhóm 3 có 100 người vận chuyển. - Ryu báo cáo.
- 100 yakura cũng đã được Akito đưa tới vào sáng nay, còn có 200 người thiếu chủ Darkie gửi qua kèm theo lời chúc. - Thiên Long vừa báo cáo vừa tủm tủm cười. (lần trước bị 3 tên Long kia đánh vì cười mà còn chưa sợ, thắng này ngon)
- Chúc? Đọc. - nó nhú mày. Cái tên rảnh rồi đó lại giờ trò gì với nó đây.
- E hèm... "Tiểu Kỳ, nhớ là đừng chết trước tớ nha, tớ rất ghét việc phải bay từ Brazil về Việt Nam chỉ để thấp nhang cho cậu. Ký tên: Darkie Hoàng Thiên" - Thiên Long vừa đọc xong lời chúc đầy may mắn của Darkie thì mặt nó đã đen lại từ lúc nào, mọi người mặt mày tái xanh nhìn nó. Cái tên Darkie đó tưởng nó ở đây thì không làm được gì hần sao. Yashiii, tự ngươi chuốc lấy nhá.
- Vớ vẩn. Tên Darkie này được lắm. Tiếp đi - nó bực bội đập bàn. Dám trù ẻo nó, để xem ai sẽ chết trước.
- Nhóm 4 chỉ có 5 người chờ số vũ khí còn lại qua Biển Đông - Kio xoay xoay chiếc nhẫn trên tay nói.
- Được. 50 yakura và 100 người của Darkie sẽ lo liệu nhóm 1 trên đường vận chuyển. Tứ Quý cùng 100 người của Hắc Long chặn nhóm 3. Nhóm 2 là phần của Tứ chủ, Rey, Ken và 50 yakura còn lại. Nhóm 4 là của tôi và Tứ Long. Hành động khôn ngoan một chút. Đừng để bất kỳ ai bị thương. - nó chia người ra hành động rồi tới bên cửa sổ hút thuốc.

(Để cho gọn thì từ nay mình gọi nhóm của Kun, Kio, Ryna và Ryu là Tứ Chủ nha. Là Tứ vị Đường chủ ý)

MỌI NGƯỜI CHÚ Ý: MÌNH MỚI THAY ĐỔI SỐ CHAP CHO NÓ PHÙ HỢP, NÊN KHI ĐỌC MÀ THẤY SỐ CHAP TĂNG LÊN MỌI NGƯỜI ĐỪNG THẮC MẮC NHA :)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 47: Bí Mật Hé Lộ. Lão Đại Nổi Giận

Mọi người đang ngồi trong phòng kín dùng bữa ăn nhẹ. Tạm gác đi những suy tính ân oán, họ ngồi lại đây vui vẻ cùng nhau dùng bữa. Trên màn hình máy chiếu hiện lên một tin nhắn thoại, Thanh Long vội vàng dừng ăn chạy đến bên bàn làm việc mở tệp tin lên:

- "Lão Đại, Hắc Long 012 báo cáo. Hôm nay trong lúc Dương Thái nói chuyện với con trai của hắn tôi có thu lại được 1 đoạn video. Không phải thuộc hạ nhiều chuyện nhưng thuộc hạ mong Người và 2 thiếu gia bình tĩnh. Over" - là nội gián của Hắc Long được nó cài vào bang phái của Dương Thái, không hiểu trời xui đất khiến làm sao cậu ta lại được làm thuộc hạ đi theo Dương Thái. Có lẽ ông trời quá ưu ái cho nó rồi. Thanh Long vội vã click vào tệp tin tên thuộc hạ vừa gửi. Có thể thấy rõ Dương Thái đang ngồi ở ghế bành nói chuyện với một người con trai đang đứng cạnh ông ta.

- "Cha, đã chuẩn bị xong rồi, chỉ cần khởi hành là mọi chuyện êm xuôi" - người con trai đó nói với ông ta, chất giọng lạnh lùng không kém.

- "Haha..làm tốt lắm con trai của ta" - ông ta vỗ tay xuống chiếc ghế bên cạnh ý bảo chàng trai đó ngồi xuống. Khuôn mặt lạnh lùng đó cuối cùng cũng lộ diện.

Choang..

Ly rượu trên tay nó rơi xuống, khuôn mặt ngạc nhiên tột cùng. Lúc này Kun, Kio, Ryu, Peter cũng chẳng khá hơn là mấy. Giọng nó lấp bắp tay chỉ vào người con trai trong máy chiếu:

- Tiểu Lý... là Tiểu Lý của em sao?

- Kh...không thể nào...anh...anh ấy chết rồi mà... - Ryu lấp bắp

- Dương Thái gọi cậu ấy là con trai...chẳng lẽ... - Kun nhú mày.

- Chúng ta quên mất rằng cậu ta vốn mang họ Dương. - Peter tức giận đập vỡ ly ulyt-ki trên tay.

- Thì ra cái chết của cậu ta là một cái bẫy. - lần này đến lượt Kio cầm hận nhìn 2 con người cười nguy hiểm trên màn hình máy chiếu.

- "Ta đã đợi cái ngày thống trị Hắc Long lâu lắm rồi, năm xưa nếu không phải con ranh Gia Kỳ đó cản trở thì cha con ta vốn đã thôn tóm được Hắc đạo rồi" - Dương Thái tức tối đập tay vào thành ghế.

- "Cha yên tâm, cả người thông minh như Lâm Gia Thành chúng ta còn giết được thì một con nhóc như Lâm Gia Kỳ có gì mà khó, huống hồ trong tay chúng ta còn có lô vũ khí của Hắc Long" - Trọng Lý nhếch mép.

- "Cũng phải, ta không ngờ con nhóc đó càng lớn càng tài giỏi. Từ nhỏ nó đã là thiên tài chế tạo vũ khí, lớn lên còn lợi hại hơn, với số vũ khí đó Hắc Long sẽ là của chúng ta trong nay mai. Hahaha... con trai con thật giỏi, nếu năm xưa không nhờ con bắn phát đạn ấy thì có lẽ ta đã chết dưới súng của lão già đó rồi. Hồ phụ sinh hồ tử mà. Hahaha..." - màn hình phụt tắt sau tiếng cười đầy khả ố của Dương Thái.

Cáo già thì vẫn là cáo già. Từ lúc đầu ông ta đã để Trọng Lý làm thân với 3 anh em nhà nó, rồi bắt đầu moi thông tin. Nó nổi điên lật tung bàn làm việc, đập vỡ đồ đạc rồi gầm rú như một con thú xổng chuồng, ánh mắt đỏ ngầu đầy tia chết chóc.

- Dương Thái, Dương Trọng Lý ta sẽ lấy máu các người hiến tế cha ta. AAAAAAAAAAAAA.....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Nữ Hoàng Cô Độc

GTNV:

- Dương Thái: 42 tuổi. Từng là bang phó của Hắc Long. Là một lão cáo già, thâm hiểm, độc ác. Là kẻ đã giết cha nó. Hiện đang nắm trong tay một lượng XHD khá lớn.

- Dương Trọng Lý: 19 tuổi, con trai Dương Thái, từng là thanh mai trúc mã của nó thưở nhỏ. Là một con người lạnh lùng nhưng rất có hiếu với cha, ông ta nói gì là nghe đó. Là người thứ 2 trực tiếp giết cha nó.

Cả tối hôm qua nó không ăn gì, chỉ biết uống rượu và hút thuốc, những bao thuốc lá nằm lẫn lóc dưới nền lạnh. Đây là cú sốc lớn đối với nó. Nó coi Trọng Lý như anh trai của mình vậy, thậm chí cha nó còn tính cho 2 đứa đính ước với nhau. Chúng quấn nhau không rời, chuyện gì cũng kể cho nhau nghe. Ha~ giờ thì hay rồi, chính Tiểu Lý của nó đã giết chết người cha mà nó yêu thương nhất, nó còn tưởng anh đã chết trong đám cháy nên ngày đêm khóc lóc đòi báo thù cho cha và anh. Đến giờ thì sự thật mới phơi bày. Thử thách con người của nó ư. Hừm... Đã đến lúc cho họ biết nó là ai rồi...

Nó đã ngồi trên sân thượng 3 tiếng đồng hồ rồi, từng cơn gió lạnh cứ tạt thẳng vào mặt lạnh ngắt. Nó vẫn cứ ngồi lì ở đó, không hút thuốc, không uống rượu cũng chẳng đập phá, tay nhè nhẹ lồi trong cặp quần ra một cây sáo bằng ngọc ngăm ngăm.

Nó khóc. Lần đầu tiên trong đời nó khóc nhiều như vậy. Nó khóc cho cha nó. Nó khóc cho Tiểu Lý. Nó khóc cho những sự lừa dối. Nó mệt lắm rồi. Tại sao con người cứ phải ích kỷ, tại sao cứ phải dối trá, tại sao cứ phải hãm hại lẫn nhau. Cuộc đời thật trở trêu. Vòng luân lý quay vòng.

Tách...tách...áoooooo

Mưa... ngày càng lớn... che đi những giọt nước mắt của nó. Phải chăng ông trời khóc thay nó. Nó ngược mặt lên trời cười điên dại, ánh mắt trở nên vô hồn. Cứ thế. Nó ngồi dưới mưa. Khóc

Đặt cây sáo lên đôi môi đã nhợt nhạt vì dầm mưa quá lâu. Tiếng sáo cuốn hút vang lên bài "Papa" nhưng không mang âm điệu thanh nhẹ, tươi vui, yêu thương như bài gốc nữa... Cả bọn đang ngồi ở phòng khách thì nghe thấy tiếng sáo liên vơi và đi tìm nó. Mở cửa sân thượng thấy nó ngồi đó hần muốn chạy đến ôm nó vào lòng, chân hần nhích lên tính chạy đến bên nó thì bị Tứ Long cản lại

- Chị ấy cần yên tĩnh.

Hắn đứng đó cảm nhận nỗi đau cùng với nó. Hắn lắng nghe những âm thanh của tiếng sáo du dương. Một bản sáo buồn, đầy bi thương, nhịp điệu chậm chạp khiến người nghe càng náo lòng. Nó lại khóc. Lại điên cuồng gào thét trong màn mưa

- Sao lại là tôi. Cha... Trả cha lại cho tôi... Tại sao? Tại sao vậy? - nó ngồi thụp xuống ôm mặt khóc như một đứa trẻ. Kun và Kio vội vã đến ôm lấy nó.

- Bảo bối ngoan. Đừng như vậy anh sẽ đau lắm. - 2 anh cũng khóc tự bao giờ.

- Em không cần Hắc Long, em không cần gì cả, em chỉ cần cha thôi. - nó ôm lấy 2 anh lắc đầu đầy thương tâm.

Một lát sau nó không khóc nữa, đẩy 2 anh ra nó đứng dậy chấp choàng bước xuống nhà. 1 ngày. Chỉ còn 1 ngày nữa. Nó cần có sức khỏe để trả thù cho cha. Nhất định họ phải chết. Ở trong phòng nó cười điên dại

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Trận Chiến Bắt Đầu.

Nó đã đợi. Đợi lâu lắm rồi thì cuối cùng cái ngày ngày cũng đến. Lão già thật biết chọn ngày. Hôm nay là ngày giỗ của cha nó. Thách thức lòng kiên nhẫn của nó sao. Hừm... để xem. Hôm nay cha con họ không chết thì nó chết vậy...

Bước chân xuống nhà với khuôn mặt lạnh tanh, nó nhìn Tứ Long đang bối rối đi lại, vừa thấy nó thì Tứ Long chạy vội đến báo cáo

- Không biết sao lão già đó thay đổi kế hoạch, đưa hàng qua rừng trước rồi mới chuyển lên máy bay. Con trai lão ta sẽ chuyển bằng tàu còn đường hàng không thì lão ta nắm giữ.

- Vậy thì diệt thẳng khốn đó trước rồi đến lão cáo già đó. Đi.

Đoàn xe của Hắc Long đang di chuyển đến con sông chia đôi cánh rừng mai phục sẵn, nó ra lệnh cho Tứ Long đến sân bay riêng của Dương gia đợi sẵn, sau khi giải quyết chuyện ở đây xong nó sẽ theo trực thăng tới sau.

Buổi sáng mùa đông se lạnh trong không khí đầy căng thẳng nhưng cũng đầy trống vắng và lạnh lẽo, mặt trời cũng bị che lấp dần đi trong cái khung cảnh đầy âm u.

Hôm nay. Tại nơi đây chính tay nó sẽ kết liễu cuộc đời 2 con người. Những kẻ đã gieo đau thương lên cuộc đời anh em nó. Và nó cũng không biết rằng... cái chết cũng đang cận kề bên nó. Thần chết đang lảng vảng đâu đây...

Khi chiếc tàu ngầm của nó đã áp sát tàu của Trọng Lý thì nó vào khoang sau thay đồ lặn. Nó chọn cho mình một cây súng ngắn PKO-45, một cây Colt Anaconda màu bạc, một băng đạn rồi đi ra ngoài. Thấy nó mặc đồ lặn Kio nhủ mày.

- Em tính sang đó sao? Chuyện này cứ để anh là được rồi

- Anh nghĩ 1 mình anh đủ bản lĩnh sao? - nó hỏi ngược lại anh. - Rey, Ken thay đồ rồi chọn vũ khí đi với em. Một lát ắt sẽ có người đánh úp tàu ngầm của ta, 4 người ở lại tự mình xoay sở.

Sau khi mọi thứ đã chuẩn bị xong, 3 đứa tụi nó ra khỏi khoang tàu. Hòa vào dòng nước lạnh lẽo, 3 con người kia đang âm thầm tiếp cận tàu của Trọng Lý. Cả 3 vừa đến thành tàu định lấy móc sắt làm cố định để leo lên thì lính của Trọng Lý đi kiểm tra, họ đành ép người vào thành tàu đợi đám lính đi qua rồi bắt đầu leo lên. Không một tiếng động. Tất cả cứ làm trong yên lặng. Thần chết đang đến gần.

- "Kun nghe em nói không?" - bỏ lớp đồ lặn cổng kênh bên ngoài ra, nó nói vào tai nghe.

- "Có. Ở bên trái Rey có 2 tên lính đang tới. Bên phải em có 3 tên đang cố định. Phía trên có 1 tên đang quan sát, hãy cẩn thận tên đó có thể nhìn thấy 3 người đây" - Kun trả lời qua tai nghe mini.

Nó lặng lẽ ra tín hiệu cho Rey và hấn. Rey sẽ trèo lên trên xử lý tên quan sát rồi thay thế hấn ngồi ở đó báo cáo tình hình bên ngoài. Hấn vòng ra sau xử 3 tên đang cố định rồi yểm trợ từ phía sau. Còn 2 tên đáng thương kia sẽ do nó phụ trách và tất nhiên nó cũng sẽ đường đường chính chính mà vào bên trong, không phải lén lút.

Nó thích cách quang minh chính đại hơn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Trận Chiến Bắt Đầu (2)

Cho đến giờ phút này Trọng Lý và 2 tên cận vệ bên trong vẫn không biết chuyện gì, cho đến khi cánh cửa bật mở, Trọng Lý bắt giác quay lại thì thấy nó khuôn mặt anh đánh lại rồi từ từ giãn ra, sự giả tạo thể hiện rõ trên khuôn mặt anh tuấn, Trọng Lý mỉm cười nhìn người trên giá trước mặt phẩy tay cho 2 tên cận vệ thu súng, không khó có thể nhận ra nụ cười tà mị trên mặt anh ta:

- Kỳ nhi, lâu rồi không gặp. Anh nhớ em.

- Tiểu Lý, em tưởng anh đã chết rồi cơ, gặp lại anh thật vui. - nó cũng nhếch mép lãnh đạm nhìn anh. Nó còn thời gian. Vậy nó sẽ chịu khó đóng kịch cùng anh vậy.

- Sao em lại ở đây. Anh đang tính đến Hắc Long kiểm em. - Trọng Lý bước lại gần đưa tay định vuốt lại mái tóc cho nó thì nó nghiêng đầu sang một bên tay nhanh nhẹn cầm băng súng đánh mạnh vào tay anh làm Trọng Lý khê nhãn mặt. Có lẽ anh sớm biết nó đã đoán được chuyện gì.

- Hắc Long không phải đi hướng này. - nó úy mị nhìn Trọng Lý cùng lúc đó 2 mũi tên từ tay nó phóng ra 2 bên nhắm trúng thái dương của 2 tên cận vệ. Mọi chuyện xảy ra nhanh đến nỗi kể cả Trọng Lý cũng không phát giác được. Không hổ danh là lão đại của Hắc Long. Nhanh và tàn nhẫn. Trọng Lý từ ngạc nhiên trở nên phần nộ nhìn nó.

- Tao đến đây không phải nói chuyện phiếm với loại ô hợp như mày. Thuận tao thì sống. Nợ cũ lẫn nợ mới hôm nay tao tính luôn với cha con tụi mày. - nó không kiên dè, không đóng kịch nữa. Đối với kẻ địch không cần lịch sự để làm gì. Thứ đó chỉ tổ làm phí thời gian của nó.

Trọng Lý tức giận vung nắm đấm về phía nó, nhanh chóng giắt súng vào cạp quần nó xoay người né đòn tấn công. Anh ta giận run người tấn công liên tiếp tung những nắm đấm nhanh nhẹn và chuẩn xác về phía nó khiến nó không thể phản công mà chỉ có thể phòng thủ.

Sự phần nộ đã che mờ lý trí của Trọng Lý, khiến anh chỉ có thể làm theo bản năng. Khi Trọng Lý lấy đà đá về phía nó, không chần chừ nó dùng chân của mình cản lực đá từ Trọng Lý làm lực từ đôi chân nén lên đẩy 2 người ra. Lấy lại vẻ điềm tĩnh lạnh lùng vốn có Trọng Lý phát giác ra bản thân vì quá tức giận nên những đòn ban nãy đã khiến anh mất nhiều sức, bây giờ phải thận trọng hơn.

Sát khí dần lan tỏa trên người nó. Khiến không khí nồng nặc mùi thú tính. Bữa ăn này có vẻ hợp khẩu vị của nó đây. Cứ từ từ mà thưởng thức.

Thấy điểm sơ hở Trọng Lý nhanh chóng rút cây kiếm Nhật bị rơi trên sàn nhắm thẳng vào phần sơ hở của nó mà chém. Đúng lúc ấy hấn vừa đi tới thấy mũi kiếm xé toạt không trung lao thẳng về phía nó hấn tính chạy lại đỡ nhất kiếm đó thì chợt thấy khuôn mặt đó bình thản vô cùng, không vụt chút e sợ, đôi mắt lạnh lẽo nhìn thẳng vào mũi kiếm. Khi mũi kiếm còn cách không xa thì nó nhếch mép và khinh thường "đâu có dễ vậy", nó dùng chân cản đường kiếm của Trọng Lý tạo ra một tiếng kim loại va chạm lớn. Chưa kịp bắt ngờ về phản ứng của nó thì Trọng Lý đã nhứ mày lại, anh đã quên mất điểm mạnh của nó là ở chân. Mệ kiếp. (có chửi cũng vô dụng)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Trận Chiến Bắt Đầu (3)

Lùi về phía sau 2 bước để lấy đà bật lên, nó chấp tay ra đằng sau và bắt đầu tấn công bằng đôi chân sắt thép được tôi luyện qua nhiều đợt huấn luyện khi tham gia kì sát hạch của Hắc Long và các tổ chức Mafia từ lúc còn nhỏ cho tới giờ. Có thể nói đôi chân là thứ vũ khí lợi hại và nguy hiểm nhất của nó mà từ trước giờ chưa ai có thể đánh bại.

Đôi chân của nó như thay cho kiếm vậy, những bước chân nhẹ nhàng, uyển chuyển, cứ thoăn thoắt như một mũi kiếm mảnh tấn công đối phương. Mỗi bước đi, mỗi chuyển động của nó đều khiến đối phương giật mình tránh né trước những đòn "liên hoàn cước" của nó. Do luyện tập đôi chân nhiều năm nên nó biết phải làm sao để gây ra nội thương, dù không thể giống như cây kiếm một nhát đâm vào người nhưng chỉ cần dính một cước thì phần xương bên trong sẽ gãy tan.

Cũng không thể coi thường Trọng Lý, chịu đựng được cú đá chết người của nó không hề dễ. Nhưng xem ra Trọng Lý đã bị nội thương nghiêm trọng, khắp người bầm tím, anh nhăn nhó tận hưởng cái đau đớn từ trong xương tủy.

Đòn quyết định cuối cùng, nó nhắm đến phần ngực của Trọng Lý dồn lực về mu bàn chân. Một phát chí điểm. Phổi của anh do chịu phải chịu lực mạnh từ cú đá chết người của nó muốn bay văng ra ngoài, anh tức ngực, hô hấp khó khăn, máu phun ra bắn lên mặt nó rồi gục xuống sàn. Từ từ cúi xuống nhìn Trọng Lý quần quai trong cơn đau, nó nắm cằm của anh bóp chặt:

- Cha tao chỉ 1 phát súng. Hừ...cha con mày thì phải đau gấp bội. Ăn 1 trả 3 đó mới là tính cách của tao. Anh em sao? Mày có từng coi tụi tao là anh em, hay chúng tao chỉ là con tốt trong tay cha con mày? - nó trừng mắt nhìn Trọng Lý, giết chết anh như vậy thì dễ dàng quá. Nó không nhân từ như vậy.

- Anh... - Trọng Lý ngay cả thở cũng khó khăn mở mắt nhìn nó.

- Im đi. Tao thật kinh tởm loại người như cha con mày. Sẽ sớm thôi, cha con mày sẽ phải gặp nhau dưới suối vàng. - Nó cười như một kẻ say, phẩy tay cho mấy tên thuộc hạ vừa mới lên tàu.

- Lão đại.

- Rút hết máu của hắn. Một chút cũng không chừa. - nó lạnh lùng ra lệnh. Đám thuộc hạ có chút kích động nhưng nhanh chóng lấy lại vẻ mặt vô cảm thường ngày tuân lệnh theo lời nó. Lão đại của họ quả thật ngày càng độc ác.

- Anh...đã...đã... từng yêu em R...rất...nhiều. - thấy nó sắp rời đi, Trọng Lý thều thào nhìn nó

Nó dừng bước nhưng không quay lại nhìn anh, ánh mắt lạnh lẽo lộ lên vẻ khinh bỉ, nó thật sự kinh tởm loại người như anh... Yêu nó... Anh có tư cách đó sao? Là giả vờ để nhận sự thương hại từ nó hay những lời anh nói là xuất phát từ đáy lòng đi chăng nữa thì trong mắt nó anh chỉ là loại cặn bã cần sớm loại trừ khỏi xã hội này. Đã là cặn bã thì không đáng sống.

Nó chỉ cười lạnh rồi bước ra phía boong tàu gọi chuyên cơ đến rước về thành phố, mọi chuyện ở đó để cho Tứ Chủ giải quyết, còn nó bắt xe ra chỗ của Tứ Long. Chuẩn bị cho một cái chết mới. Và đây chỉ mới là bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Cuộc Chiến Trên Không

Nó đã ngồi đợi cùng với Tứ Long đã hơn 30 phút rồi, nó vốn là người trầm tĩnh đợi một chút cũng chẳng sao nhưng điều nó đang lo lắng là thời tiết. Quang Long nói cục khí tượng trung ương báo cáo rằng chỉ không đầy 2 tiếng nữa trời sẽ có gió bão, nếu tầm nhìn bị hạn chế thì rất khó hành động. Mẹ kiếp.Lão già này còn đang đợi gì nữa chứ.

Như phát hiện ra điều gì đó bất thường ở đây, lão ta là người nôn nóng đưa chuyên hàng này đi nhất không thể nào cứ cố ý chần chừ được chắc chắn đang đợi ai đó. Phải rồi. Mắt nó bỗng bừng sáng lên, nó lấy điện thoại gọi điện cho Bi.

- Lão đại. - nhóm Tứ Quý vừa giải quyết xong đám người của Dương Thái đang qua chỗ để hội tụ với người của hắn thì chuông điện thoại reo, thấy hiện lên số nó Bi vội vàng bắt máy.

- Tới chỗ Kun kiểm xem trên người Dương Trọng Lý có điện thoại không, rồi giả giọng hắn gọi điện cho Dương Thái. Trả lời cho khôn ngoan vào. Tôi cho cậu 2 phút. - nó lạnh lùng liếc nhìn bộ dạng sứt ruột của Dương Thái môi nhếch lên một đường cong tuyệt đẹp.

Đúng 2 phút sau máy bay của Dương Thái cũng chịu cắt cánh, nó khẽ nhếch môi, không uống công nó nuôi dạy Từ Quý, Bi là đứa già giọng rất giỏi nên nó mới tin tưởng cho Bi xử lý. Đúng là không phụ lòng nó.

- Giảm tốc độ, bay cao lên. - nó lạnh lùng ra lệnh cho Quang Long. Không dám cãi lời Quang Long liền giảm tốc độ, gạt cần điều khiển cho máy bay lên cao, hiện giờ máy bay của nó đang ở trên đầu máy bay của Dương Thái.

Nó vừa chop mắt thì máy bay không ngừng rung lắc, nó nhíu mày nhìn Quang Long, thấy thái độ khó chịu của nó cậu liền giải thích.

- Lão đại có lẽ Dương Thái biết chúng ta ở đây nên cố tình cho gây nhiễu máy bay.

- Lão đại, máy bay của chúng là máy bay quân sự của Nga Su-25 được trang bị các hệ thống tác chiến điện tử gây nhiễu chủ động SPS-171. Hệ thống này bao gồm các thiết bị quét mảng pha điện tử chủ động phát ra tín hiệu rada của đối phương. Cũng không khó để ông ta nhận ra chúng ta đuổi theo. - Thanh Long đang múa bàn phím chống lại sự gây nhiễu vừa giải thích cho nó.

Phần nó cũng chẳng làm được gì, đúng là lão cáo già. Nó bình thần ngồi cạnh Thiên Long, gương mặt không cảm xúc, ánh mắt neho lại đang suy tính. Cảm xúc của nó không ai nắm bắt được, nó từ từ mở miệng, âm vực vẫn không thay đổi, vẫn lạnh lẽo:

- Thanh Long qua cần phải, Kỳ Long giúp cậu ta. Quang Long cứ giữ ở tốc độ này, cho máy hạ thấp một chút. Tôi sẽ xuống đó

- Lão đại không được. - Tứ Long ghe nó đưa ra quyết định nguy hiểm này thì ra sức phản đối.

- Tôi cho các cậu 1 phút để chống lại sự gây nhiễu. Thiên Long chuẩn bị thang dây. - nó vẫn lạnh lùng ra lệnh, ánh mắt không chút gợn sóng.

- Nhưng...

- Đây là mệnh lệnh. - vẫn là âm vực đó. Biết không thể cãi lệnh Tứ Long đành nghe theo. Lão đại tự khắc có suy tính của người, tin tưởng và phục tùng mệnh lệnh là điều họ phải làm

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Cuộc Chiến Trên Không (2)

Thang dây đã chuẩn bị xong, súng cũng đã ở yên trên người nó. Thiên Long chạy lại đưa cho nó một cái áo khí. Không cần biết lão đại có mặc hay không, cậu vẫn đưa cho nó. An toàn của lão đại với họ là trên hết. Hiểu tâm ý của Tứ Long có mặc chiếc áo khí vào người rồi từ từ thả mình xuống, không vội vã, không lo sợ, nó cứ bình thần đến lạ thường cứ như bản thân đang đi xuống cầu thang.

Đằng xa cũng có 2 chiếc máy bay đang bay tới chỗ tụi nó. Là nhóm của Kun và Từ Quý. Thấy nó đang lửng lơ trên không, tim bọn họ như muốn bay ra khỏi lồng ngực. Ryna tay run lấy bẫy mắt tái mét:

- Lão đại đang làm gì vậy, nguy hiểm lắm.

- Đừng làm hành động mất mặt đó. - Ryu lạnh lùng lên tiếng. Run rẩy trước người khác không phải tính cách của Hắc Long. Nếu lão đại ở đây thì lão đại cũng không thương tiếc mà ném thẳng Ryna xuống dưới.

- Lão đại biết phải làm gì. Đừng lo. - Kun đến bên vỗ vai Ryna trấn an. Nói thật ra anh cũng đang lo sốt vó lên đây, nó là đứa em gái duy nhất của anh nếu có mệnh hệ gì chắc anh cũng tự tử mà đi theo hầu hạ nó luôn. Nhưng anh cũng hiểu hàm ý trong câu nói của Ryu

Nó nắm chặt thang leo, ánh mắt cố định trên thân máy bay của Dương Thái tìm nơi "đáp cánh". Nó đánh người qua phải nhắm trước khoảng không trước đầu máy bay mà nhảy xuống đó cũng là khi nó đáp cánh an toàn trên thân máy bay. Mọi người há hốc mồm nhìn nó. Quả là lão đại. Muốn liều lĩnh như nó sao bọn họ không có gan lớn như vậy. Nó cũng đâu phải kẻ ngu, canh đúng thời gian, địa điểm, tốc độ bay nó mới liều mình nhảy xuống, nếu lúc đó nó nhảy ở phần thân thì khi máy bay bay qua nó sẽ bị lệch đường nhảy xuống đuôi máy mất.

Nó du người qua cánh phải máy bay, ở đó có chỗ vịn tay nó có thể giữ thăng bằng cho nó. Cuối người xuống cái cửa sổ gần đó, nó dễ dàng nhìn thấy Dương Thái đang ung dung thưởng thức phong cảnh. Nó nhếch môi, lão già cũng biết hưởng thụ thật. Rút súng dưới ống giày nó bắn vào cửa kính chỗ Dương Thái. Nghe thấy tiếng súng Dương Thái giật mình nhìn ra cửa sổ thì thấy nó đã ở trong máy bay từ lúc nào, dưới chân nó đóng kính vỡ ngổn ngang.

- Mày... -lão tái mặt không nói nên lời. Dương Thái không ngờ nó lại liều lĩnh như vậy dám nhảy từ máy bay xuống đây.

- Lâu rồi không gặp Dương tổng... - nó kéo dài từ Dương tổng tỏ ý miệt thị, ánh mắt chán ghét thấy rõ. Nó ngông cuồng nhìn lão.

- Mày muốn gì? - lão trừng mắt nhìn nó quát

- Muốn lấy lại những thứ thuộc về Hắc Long và mạng của mày... -nó không cần biết lão ta bao nhiêu tuổi, nó thích gọi ai ra sao là quyền của nó. Nó không thích lịch sự và văn hóa với kẻ thù của mình.

- Đồ mất dạy. Mày không xem bản thân bao nhiêu tuổi mà xưng hô như thế với tao. Đồ vô giáo dục, không cha mẹ dạy dỗ. - lão tức giận chửi nó. Có lẽ Dương Thái không biết, Lâm Gia Kỳ là quả bom nổ chậm, khi quả bom đã tới đỉnh điểm sẽ phát nổ. Nó giỏi chịu đựng, giỏi nhẫn nại không có nghĩa là nó sẽ bỏ qua.

- Hahaha.... hay. Chửi hay lắm. Rất đã tai. - nó cười lớn chân tiến đến chỗ tên cơ trưởng mặt đã tái mét từ lúc nào, vì quá run sợ nên hắn cho gạt cần điều khiển lái tự động rồi chui vào góc máy bay.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Cuộc Chiến Trên Không (3)

Không vội vã cũng chẳng gấp gáp, nó đùa giỡn với đám người trên máy bay, vờn họ như mèo vờn chuột. Sau khi thỏa mãn thú tính trong người nó thì một phát súng tiến họ đi qua thể giới bên kia. Nó không muốn giết người vô tội, nhưng có điều chi cần ai có liên quan đến Dương Thái đều phải chết. Nó không cho phép con mồi của mình còn sống.

Ung dung ngồi trên ghế của Dương Thái, nó nhìn Dương Thái với khuôn mặt chữ ĐỀU. Tay lau cây súng rồi nhắm vào đầu Dương Thái làm động tác bắn súng với vẻ mặt thích thú. Nó không thích hành hạ thể xác của người khác, nó thích đe dọa tinh thần của họ hơn. Khi họ thấy bản thân sợ hãi cực độ thì họ sẽ chui rúc như những con chuột hoang, luôn trốn chạy hiện thực, không cần phải chết vội mà từ từ, từ từ chết trong nỗi sợ hãi của bản thân. Một thú vui tao nhã.

- Ông sống dai thật. Con trai chết rồi mà bản thân vẫn còn mặt dày đứng đây. -nó mỉa mai nhìn lão.

- Mày.. mày làm gì Tiểu Lý của tao? - lão điên cuồng gào thét khi nghe nó nói Trọng Lý đã chết, lão nhào tới định bóp cổ nó thì cây súng đã đặt bên thái dương lão đẩy lạnh lẽo.

- Chắc..ông làm mất mặt Hắc Long quá... Hừ.. đừng ở đây ngã giá với tao. Mẹ nó, tao cho mày 5 năm để sống nhưng có vẻ mày không biết trân trọng thì phải, nếu tao biết có ngày này thì 5 năm trước tao đã cho mày đi theo hầu cha tao rồi. - nó cay nghiệt bắn một phát súng vào chân phải làm lão khụy xuống. Thêm một phát vào chân trái với giọng cười ngao ngễ. So với Trọng Lý thì lão đã may mắn lắm rồi. Nó lao vào đánh Dương Thái không thương tiếc, bao nhiêu nỗi oán hận nó đều dồn vào mặt lão. Giờ đây lão không còn khuôn mặt điển trai như trước nữa, chỗ nào cũng toàn vết thâm, máu từ mũi miệng ứa ra. Vừa đau đớn vừa nhục nhã Dương Thái uất hận nhìn nó.

Nó xách cổ lão đứng dậy, mở cửa máy bay. Gió. Tạt vào khuôn mặt lạnh giá tựa thiên thần. Nó cầm con dao nhỏ rạch một đường trên mặt Dương Thái, máu chảy ra con dao không ngừng. Đã lâu rồi không thử mùi máu tanh, cảm giác thật dễ chịu. Giọng nó khàn khàn đầy lạnh lẽo:

- Máu. Thật thơm.

Nó đưa con dao lên mũi người rồi lè lưỡi ra liếm lấy dòng máu tươi một cách ngon lành. Trời đã bắt đầu nổi gió, mây đen đang kéo đến. Ở bên trên nhóm người của nó đang vận hành thiết bị an toàn, vừa quan sát nó đứng bên cửa máy bay đầy nguy hiểm. Thấy nó thích thú liếm dòng máu tươi của Dương Thái như con thú khát máu, cả bọn không khỏi hoảng sợ. Nó giờ đây không còn là thần chết nữa mà là quỷ. Một con quỷ khát máu của kẻ thù. Nó đang thưởng thức bữa ăn của mình.

Nó quăng con dao sau khi đã liếm xong vệt máu trên đó, giương đôi mắt nhìn Dương Thái đang sợ hãi trước hành động của nó.

- Xuống đó rồi, cha con mày nhớ phải xin lỗi cha tao đấy. - nó không chần chừ đẩy Dương Thái khỏi máy bay. Mọi chuyện kết thúc rồi ư?

Dương Thái nắm lấy chân nó lôi mạnh xuống. Do quá bất ngờ, không kịp phản ứng trước hành động của Dương Thái toàn thân nó cũng trượt khỏi máy bay. Cả 2 đang dẫn co trên không trung.

- Haha... có chết tao cũng phải lôi mày theo. Lâm Gia Kỳ, mày phải chết cùng tao... haha...Hừ.. - lão cười đầy khoái trá, nó nhanh chân đạp lão xuống để giảm tốc độ rơi của bản thân.

Thấy cảnh tượng trước mắt mọi người như không thờ được. Tứ Long kêu lên đầy đau khổ. Ryna thì ngã đi trong vòng tay Kun, Ryu cũng đứng không vững phải để Rey dìu. Tứ Quỷ thì khóc lóc đòi nhảy xuống cùng nó cũng may đám thuộc hạ ngăn lại. Hắn đau đớn nhìn người con gái của hắn rơi vào tay thần chết. Hắn lại khóc. Bọn họ cũng khóc. Mưa lại rơi...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Lão Đại Gặp Nguy

Nó cứ rơi tự do trên không, khuôn mặt trầm tĩnh đến lạ thường cứ như người rơi xuống dưới không phải nó. Nó cười. Một nụ cười thật lòng, không giả tạo, không bon chen, không suy tính. Một nụ cười hiếm thấy trên khuôn mặt thiên thần của nó. Thật bình yên.

- Chết? Lâm Gia Kỳ này chưa bao giờ sợ chết. - lời nói vừa dứt nó kéo sợi dây ở áo khi Thiên Long đã đưa, áo khi phồng lên bao trọn thân nó. Lực rơi giảm dần, các nhánh cây đỡ lấy thân hình nó rơi xuống một gốc cây lớn, đầu nó đập mạnh vào tảng đá bất tỉnh.

Đây là khu vực núi Sơn Trà thuộc đảo Hoàng Sa, Đà Nẵng. Nơi nó rơi xuống là một rừng cây rậm rạp ít người lui tới. Cách đó không xa là thi thể của Dương Thái, gương mặt lão bị biến dạng đến độ không thể nhận ra, vừa đau lòng khi nghe Trọng Lý chết, vừa bị trúng đạn, vừa bị nó đánh lão chỉ còn nửa cái mạng, rơi từ độ cao đó xuống không chết cũng tàn phế cả đời. Một cái chết đầy thảm thương. Có lẽ đây là cái giá lão phải trả cho sự độc ác của mình.

Nó nằm đó. Thoi thóp. Mạng sống chỉ còn lại một nửa.

Đáp máy bay xuống bán đảo Sơn Trà, Tứ Long nhanh chóng cho huy động lực lượng của Hắc Long tìm kiếm Lão đại.

- Không tìm được lão đại thì tất cả các người đều bị đưa về Hắc lao. Nhanh.

- Dạ rõ.

Tất cả đã lúng sục trên bán đảo một ngày một đêm nhưng vẫn không có kết quả. Họ vẫn kiên trì tìm kiếm, Lão đại rất quan trọng với Hắc Long nếu biết lão đại mất tích Hắc đạo sẽ dậy lên ngọn sóng lớn. Hắc đạo không thể một ngày thiếu chủ, không những Hắc Long gặp nguy mà ngay cả Hắc đạo cũng bị tiêu diệt. Tuy nói Hắc Bạch hợp tác nhưng ai biết được họ có trở mặt hay không.

Nay chủ tử của họ mất tích, nguyên thủ các nước ắt hẳn sẽ đứng lên chống lại Hắc đạo. Chỉ cần Hắc đạo biến mất, thì họ sẽ là bá chủ của thị trường kinh tế, chính trị, nắm trong tay mọi quyền hành rồi thì từ nay họ sẽ không cần phải khúm núm, sợ hãi Hắc đạo, không cần phải nhượng bộ nghe lời Lâm lão đại nữa.

Hắc đạo đang ở thế ngàn cân treo sợi tóc. Phải nhanh chóng tìm cho ra lão đại của họ.

- Thấy rồi. Lão đại ở đây... - người của Hắc Long thấy nó nằm cạnh tảng đá, đầu bê bết máu, chân tay trầy trụa, khuôn mặt trắng nhợt, quần áo rách rưới. Trông thật thảm hại.

Mọi người nghe thấy tín hiệu liền chạy lại. Họ như chết sống nhìn lão đại oai phong của họ giờ đây nằm thoi thóp như sắp chết. Một vài giây bàng hoàng họ nhanh chóng đưa nó rời khỏi. Phải đưa lão đại đi chữa trị. Còn sống là còn tia hy vọng.

Nó nằm trong vòng tay của hắn vô cùng yên bình. Hắn cẩn thận lau vết máu trên trán nó, vuốt lại mái tóc nhu tình nhìn nó. Một giọt. Hai giọt. Nước mắt hắn lăn xuống rơi vào mắt nó.

Hắn biết sống ở cái thế giới của nó thì sống chết là chuyện bình thường nhưng với hắn thì không bình thường chút nào cả. Hắn và nó chỉ mới yêu nhau thôi mà, sao cứ phải đối xử tình cảm của hắn như vậy? Sao cứ phải là nó? Sao lại cướp đoạt tính mạng của nó như vậy chứ? Hắn không cam tâm. Hắn hận ông trời. Sao cứ phải chia rẽ hắn và nó. (ù, bà còn chưa chết mà, trù bà đi sớm vậy?)

Mọi người cũng thi nhau rơi nước mắt tuy khuôn mặt của họ vẫn lạnh lùng. Ai nói người của Hắc Long không có nước mắt? Ai nói người của Hắc Long không có tình thương? Họ cũng đang khóc đấy thôi. Họ cần lão đại của họ. Lão đại là sinh mệnh của Hắc Long, bằng bất cứ giá nào họ cũng phải ở bên lão đại. Tứ Long nhanh chóng điều khiển máy bay đưa nó tới bệnh viện trung ương.

"Lão đại người nhất định phải sống"

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Náo Loạn Bệnh Viện

Đoàn người của Hắc Long vây kín bệnh viện, một phần là họ lo cho lão đại, phần khác họ cần bảo vệ an toàn cho nó. Họ đứng đó khuôn mặt lạnh tanh làm người đi đường hoảng sợ né tránh. Công an thành phố nhận được tin báo có kẻ náo loạn bệnh viện kéo tới rất đông:

- Làm ơn giải tán. Đây là bệnh viện. Xin nhắc lại... Làm ơn giải tán. Đây là bệnh viện. - một vị trung tá cầm loa cảnh cáo đám người Hắc Long.

Nghe thấy tiếng ồn ào bên ngoài Tứ Long tức giận lao ra bên ngoài. Mẹ nó, lão đại đang tiến hành kiểm tra mà dám làm ồn. Muốn chết rồi mà. Thấy Tứ Long đám thuộc hạ liền báo cáo tình hình. Thiên Long nổi gân xanh cầm súng đi lên thì Quang Long cản lại:

- Bệnh viện này trực thuộc của Hắc Long. Ông lấy quyền gì dám kêu người của Hắc Long lui. Muốn làm phản sao? - Quang Long lạnh lùng quét mắt nhìn đám công an trước mặt đang run cầm cập. Phải họ đang rất sợ đây. Là Hắc Long đó. Muốn chết thì cứ việc nhào vô.

Tứ Long nhếch mép nhìn lũ nhát gan trước mặt. Hừ. Công an thành phố sao? Nhát gan như vậy thì bảo vệ được ai chứ? Toàn một lũ vô dụng. Đáng bỏ đi.

Tên trung tá hoảng sợ lập tức bỏ loa xuống chạy vội ra chỗ Quang Long. Hôm nay bốn con rồng của Hắc Long đều ở đây cũng cho thấy người trong kia ắt hẳn là người không tầm thường. Hôm nay thật đen đui mà:

- Xin lỗi đại nhân, chúng tôi không biết. Sẽ rút ngay ạ.

Quang Long chỉ hừ một cái rồi cùng ba tên kia vào bên trong. Lão đại vẫn là quan trọng nhất. Đám công an cũng biết điều rút lui.

Nghe tin nó đang trong tình trạng nguy kịch ba nuôi thứ nhất của nó Fuura-bang chủ vùng bang Quan Đông, ba nuôi thứ hai Jisonkie-trùm Mafia Ý, ba nuôi thứ ba Willis-trùm Mafia Mỹ, chú nó Lâm Gia Viễn-ông trùm trong ngành chế tạo đạn dược và thằng bạn nối khố của nó Darkie Hoàng Thiên-trùm XHĐ của Brazil tụ họp về đây thăm nó. (làm như phân chia tài sản không bằng, kéo nhau về hết)

Đám người sốt ruột đi qua đi lại chen chúc nhau, đi một bước rồi lại nhìn vào cánh cửa phòng phẫu thuật. 19 con người bu quanh mà không một tiếng ồn, có thể nghe thấy rõ nhịp tim của họ. Đã 4 tiếng rồi vẫn chưa thấy viện trưởng ra ngoài, họ cứ như muốn phá nát cái bệnh viện này. Làm ăn chậm chạp. Đập. Đập. Đập hết.

Ting...

Cửa phòng phẫu thuật vừa mở ra họ đã ào tới bu lấy ông viện trưởng. Đã già rồi còn bị đám người người này tước đoạt không khí, hành hạ lỗ tai. Khổ thân. Chắc bỏ nghề luôn cho rồi.

- Lão già, con gái tôi sao rồi... không nói tôi bắn chết giờ... - Fuura chĩa súng vào ông viện trưởng.

- Con gái tôi ra sao... mẹ kiếp...sao ông không trả lời háaaaaa.... - jissonkie hung hăng giờ nắm đấm

- Trả con cho tôi... ối giời ối... con ơi là con... - Willis kêu than đập ông ta.

- Cháu tôi chết chưa... ối đứa cháu tội nghiệp của tôi... bắt đền đây.. - Lâm Gia Viễn nước mắt nước mũi đu lấy áo ông viện trưởng già.

Thấy 4 ông già than thở tiễn biệt ông viện trưởng dờ khóc dờ cười. "Ông có cho tôi nói đầu mà đòi trả lời. Tôi có làm gì cô ấy đâu mà bắt đền tôi chứ. Ôi thần linh ơi"

Đám người của Kun chưa kịp hỏi thì đã bị 4 ông già đá ra ngoài, miệng giật giật nhìn 4 con người dờ hơi thân hình người già mà tâm hồn trẻ con đang khóc bù lu bù loa, bắt đền này nọ. "Ông trùm là đây hả trời. Cho tụi con xin đi trời ơi". Cả đám nhìn nhau méo mồm. Ra sức lôi kéo, lần này tới lượt nhóm Kun:

- Em tôi/bảo bối ra sao rồi...trả lời coi... - Kun/Kio ôm chân

- Boss/bạn tôi như thế nào nói mau... - Ryna/Ryu lắc tay

- Lão đại/bạn gái tôi có chuyện gì không...? - Rey/Ken nắm áo

- Tiểu Kỳ của tui... ông già dám hại Tiểu Kỳ của tui... - Darkie lặn ra sàn khóc lóc. XHĐ có một không hai

- Lão đại của tụi tôi đâu hả ông già..... - Tứ Long và Tứ Quỷ hùng hổ sấn tới

Tình thế còn nguy hiểm hơn thế chiến thứ 3

- Trời ơi, người bên trong sao rồi còn không mau trả lời đi. Muốn vô nằm chung hả??? - cả đám người bức quá hét lên. Bệnh viện bay nóc. Chim đang bay giết mình té chết. Lá đang xanh rụng luôn một lượt. Cái này đích thị là thế chiến thứ 3 rồi không còn bàn cãi gì nữa. Ôi giời ơi, Hắc đạo loạn rồi.. Lão đại mau tỉnh...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Tâm Sự Của Ken

Peter từ trong phòng phẫu thuật đi ra nhìn cuộc hỗn loạn bên ngoài không phải nhú mảy:

- Mọi người đang làm quái gì vậy? Còn ra thể thống gì nữa.

Nghe thấy tiếng của Peter mọi người đã ông viện trưởng già sang một bên nhanh chóng bay đến bên Peter chờ câu trả lời. Cậu cũng hiểu mọi người lo lắng cỡ nào.

- Bị thương quá nặng e... - Peter lắc đầu đưa ánh mắt buồn bã nhìn mọi người, chưa nói hết câu thì 4 ông già lao vô bóp cổ cậu.

- E thế nào con nói mau... - nhìn 4 người già mà sức trâu ra sức bóp cổ Peter, hung hăng lắc qua lắc lại (4 ông này nhậy quá cỡ đỡ không nổi luôn) làm ai chứng kiến cũng rùng mình.

- Ấc ặc... bỏ ra... ngộp chết rồi... con chưa nói xong mà... - Peter chơi vơi cầu cứu, phải xúm vô lôi lôi kéo kéo một hồi họ mới chịu buông. Trời ơi mấy người giữ thể diện cho Hắc đạo xúi đi. Peter được thả ra vội vàng hít lấy hít để không ít, tay không ngừng vuốt cổ ho sặc sụa. Yêu cầu cấm 4 ông già này vô thăm bệnh. Tiệt hết. Ông Gia Viễn cha của Peter còn hung hãn gỡ giày chọi cậu:

- Cho mày chữa cái tật nói chậm. Bực mình. - tính trẻ con thấy ớn.

- E là khó tính lại. Chỉ ấy bị gãy hết 3 đốt sống lưng, chân trái bị trật nghiêm trọng, phần cổ bị trật, quan trọng hơn là đầu chỉ ấy va đập mạnh vào đá đã mất dần ý thức, tỉ lệ tỉnh lại là 10%. - lấy lại bình tĩnh Peter nghẹn giọng nói cho mọi người biết tình trạng của nó. Cậu không ngờ chị của cậu bị thương nặng như vậy. (thằng điên, mày thử rơi từ máy bay xuống coi có bị nhẹ hong).

Mọi người bàng hoàng khuyu xuống, do không chịu đựng được cú sốc này Kun, Kio ngất xỉu tại chỗ. Cho dù họ có là đàn ông đi chăng nữa nghe tin đứa em gái duy nhất mà họ thương yêu tỉ lệ sống không cao thì cho dù họ sắt đá cỡ nào cũng không chịu được cú sốc lớn này. 4 vị trưởng bối bật khóc, họ khóc không thành tiếng. Nước mắt cứ tuôn xuống.

Hắn đã vào phòng nó từ lúc nghe Peter báo cáo tình trạng của nó. Đỡ nó ngồi tựa vào lòng của hắn, tay vuốt mái tóc mềm, hắn kiểm chế để bản thân không phải bật khóc.

- Em nói xem giữa chúng ta có duyên phận không? Tại sao ông trời luôn bắt anh đi tìm kiếm em trong biển người mênh mông như vậy? Nhưng anh tin anh sẽ kiếm được em... 13 năm trước ông trời đưa em đến bên anh, lúc đó anh rất vui. Anh đã từng nói sau này lớn lên anh chỉ cưới mình em thôi, em còn cười rồi mắng anh là đồ ngốc, em nói mấy cái đạo lý về Hắc đạo gì đó mà anh chẳng thể nào hiểu được. Anh còn tưởng lúc đó em bị bệnh... (đang lãng mạn, tự dưng kêu con người ta bị bệnh)

Hắn khịt mũi dừng lại chỉnh sửa tư thế cho nó dễ chịu rồi lại lên tiếng.

- Khi lớn lên được một chút, anh theo ba mẹ sang Mỹ anh mới hiểu câu nói của em "Hắc Bạch không chung đường", anh không quan tâm, anh chỉ muốn hoa tâm nhỏ của anh thôi. Anh trốn ba về Việt Nam để tìm em thì họ nói em đi rồi, không ai biết được. Và, anh vẫn đi tìm em để bắt em về làm vợ anh. Khi gặp em ở trường, em nói mình là tiểu thư họ Lâm, anh đã bắt ngờ cỡ nào, nhưng em khó gần quá, không giống tiểu hoa tâm của trước kia nữa. Rồi anh lại đi tìm. Kun nói em là cô nhóc năm xưa, anh vui chùng nào. Nhóc con, kể cả anh là ai em cũng không nhớ nổi. Anh đáng ghét như vậy sao?

Nước mắt của hắn đã làm ướt một phần tóc của nó. Bây giờ là ông trời đang thử thách tình yêu của hắn sao? Nực cười. Lấy sinh mạng người hắn yêu để thử thách hắn. Đây là đạo lý gì?

Mọi người bên ngoài chứng kiến cảnh đó cũng không kiềm được nước mắt. Peter nhanh nhẹn lau nước mắt bước vào trong đứng cạnh hắn, theo sau là Tứ Long và mọi người.

- Chúng tôi sẽ đưa chị ấy sang Mỹ điều trị. Nhất định sẽ khỏi thôi.

Bây giờ còn cách nào nữa sao? Máy móc ở đây không giúp ích gì được, chỉ cần sang Mỹ may ra còn có hy vọng cứu sống nó.

3 giờ chiều ngày hôm sau mọi người đưa nó ra sân bay Tân Sơn Nhất, người của Hắc Long đứng nghệt đường đi nhằm bảo vệ an toàn cho nó.

- Tứ Long và Tứ Quý sẽ đi theo. Hắc Long giao lại cho các người. - nói rồi Peter cùng nhóm Tứ Long đi vào bên trong.

Máy bay đã cất cánh. Hắn đứng đó. Nhìn máy bay đi xa khỏi tầm mắt mới chịu theo mọi người về nhà.

- Tiểu hoa tâm, anh đợi em

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Lão Đại Trở Về

Ken ngày đêm nhớ nó ban ngày chỉ biết vui đầu vào công việc ở Trương thị, tối đến thì tới Hắc Long phụ giúp nhóm của Kun công việc trong bang, còn không thì lại đi bar uống rượu. Mọi thứ cứ thế cứ thế trôi theo thời gian.

Nó đi đến nay đã tròn 1 năm vẫn không thấy động tĩnh gì, tất cả thông tin về nó cũng không thấy Peter hay Tứ Long gọi về báo cáo. Họ giống như bốc hơi khỏi thế gian. Mọi người lo lắng nay lại càng lo lắng hơn. Tứ Quý đã về nhưng ai hỏi về tình hình của nó thì đám nhóc không nói gì chỉ biết lạng lè đi chỗ khác.

Mọi tin tức về nó bị Hắc Long giữ kín nhưng không hiểu sao mọi thông tin vẫn bị rò rỉ ra bên ngoài với tốc độ nhanh chóng.

Tin đồn về vụ Lâm lão đại đã chết từ 9 tháng trước ngày càng lan rộng làm cho Hắc đạo đứng ngồi không yên. Những người trước giờ vẫn ủng hộ nó thì không nói, họ luôn an phận thủ thường. Nhưng các bang phái nhỏ không biết nguyên nhân gì cả gan nổi loạn trên các địa bàn của Hắc Long, không nể mặt các bang lớn mà ra sức làm loạn, dần dần kéo theo sự nổi dậy của các bang lớn hơn.

Các chi nhánh con của Hắc Long ở mọi nơi đều vùng lên tụ họp thành các bang phái chống đối Hắc Long nhằm giành ngôi lão đại của Hắc đạo.

Tứ Quý đã trở về nước từ một tuần trước chưa kịp hít thở cái bầu không khí của quê hương đã phải cùng nhóm của Kun giải quyết các vụ xung đột, tranh giành ở bang, còn phải tự mình đi dẹp loạn các bang phái trời đất. Hôm nay Phi Hồ bang, Thổ Long bang, Kim Trạch bang kéo người tới Hắc Long làm loạn, 3 bang này thuộc quyền cai quản của Hắc Long ở vị trí thứ 5,6,7 trong TGN.

- Lâm lão đại đã chết rồi, tốt nhất các người nên nhường ghế lão đại lại cho tôi thì hơn. - bang chủ của Thổ Long ngông cuồng vênh mặt nói chuyện với Tứ Quý.

- Ông có bản lĩnh đó sao? - Bi lạnh lùng xoay ly rượu trên tay nhìn bang chủ Thổ Long.

- Sao lại không... Hắc Long giờ như rắn mất đầu... Hắc đạo cần một lão đại.. đã đến lúc Hắc Long nên biến mất rồi. - bang chủ Kim Trạch lên tiếng.

- Các người muốn làm phản? - Shy nhàn nhạt lên tiếng.

- Đại Quái thử nói xem... haha.. sao lại không. Bọn ta thích làm phản. - Phi Hồ bang cười nhạo.

- Vậy sao? - một giọng nói lạnh lẽo đem theo sự phẫn nộ và đầy ngông cuồng, bá đạo vang lên phía sau.

Peter và Tứ Long đi trước tạo thành một lối đi lớn, ở giữa họ là một cô gái mang vẻ đẹp của băng tuyết đang nhàn nhã bước tới ngồi vào chiếc ghế duy nhất ở đây.

- Lâ..Lâm...lãoooo...đại... - đám người đến gây sự lắp bắp, họ đang không tin vào mắt mình. Không phải Lâm lão đại đã chết rồi sao? Vậy sao còn ở đây?

- Còn nhớ. - nó nhếch mép, mắt nhắm hờ, người thoải mái ngả về đằng sau.

Nó chợt mở mắt ra nhìn họ với ánh mắt lạnh lẽo đến thấu xương. Nó đã thay đổi. Một thay đổi lớn.

- Muốn phản? - nó hỏi lại lần nữa. Giọng điệu vẫn không có cảm xúc.

- Chúng..tôi..chúng tôi..chỉ là... - Phi hồ bang run rẩy trả lời, mỗi câu định nói ra bị ánh mắt của nó hù dọa mà nghẹn lại quên sạch lời biện minh.

- Biến. - nó tức giận đứng dậy đá cái ghế vừa rồi gãy vụn. Họ chỉ cần nghe tới đó đã lừa nhau cấp đất bỏ chạy.

Và tin tức Lâm lão đại trở về bắt đầu lan đi với tốc độ bàn thờ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Các Người Là Ai?

Sau khi nhóm người đó đi hết nó lên tiếng nói với Peter:

- Giết hết.

Peter nhú mồm nhìn nó không nói gì, suy nghĩ gì đó mông lung rồi một lát sau mới chịu nhấc chân đi làm nhiệm vụ được giao. Haiz. Lão đại thật là. Lâu rồi mới về lại cổ hương. Chưa gì đã sát sanh. Ăn chay một ngày đâu có chết ai đâu chứ.

Nó cho người dọn dẹp rồi bọc dọc leo lên xe theo Tứ Long về nhà. Vừa thấy nó tất cả mọi người trong Lâm gia xôn xao hẳn lên, họ không tin còn có thể gặp lại nó.

- Là chủ tử thật sao?....

- Lão đại về rồi...

- Xi xàm...xi xàm...

Nó nghe tin Hắc Long gặp rắc rối với các bang phái thì lập tức từ Mỹ trở về, nó đã khá bức bối vì chuyện ở Hắc Long thì về tới đây lại nghe mấy người này không biết điều mà xi xàm, bàn tán về nó. Máu nóng trong người nó lại dâng lên:

- Câm hết. Biến.

Đám người làm giật mình khúm núm, sợ hãi giải tán, việc ai người nấy làm.

Ồn ào về chuyện của chủ tử là điều cấm kị của Lâm gia, đáng bị xử tội nặng, chẳng qua đã một năm rồi họ chưa gặp chủ tử lại nghe tin nó đã chết trong lòng có đau buồn, thật ra nó đối xử với mọi người tuy hà khắc nhưng lại rất tốt. Nay họ lại thấy chủ tử của họ đang khỏe mạnh đứng ở đây, ngay trước mặt họ, kích động quá mà quên đi quy tắc. Nhưng họ thấy nó đã khác. Nó thay đổi. Không giống chủ tử của trước đây. Trong ánh mắt của nó chỉ thấy một màu u ám, đầy chết chóc.

- Ry...n...Ryn...là cậu..thật sao..? - Ryu lấp bắp, tay bịt lấy miệng không tin vào mắt mình. Nhóm của Kun cũng hóa đá, lúc này hẳn không có ở đây.

- Bảo bối..em ... tốt quá.... - Kio xúc động nói không nên lời.

- Boss... - Ryna kích động định chạy tới ôm nó thì bị Tứ Quỷ cản lại, 4 đứa nhóc nhú mồm lắc đầu.

- Đừng tới gần chị ấy... - Shy khó khăn lên tiếng.

- Là sao...? - mọi người ngạc nhiên vì câu nói của Shy, nó là em gái là bạn của họ thì có lý gì mà không thể ôm chứ. Mấy đứa nhóc này hôm nay sao vậy chứ, có vấn đề à?

- Nếu không muốn...chết...thì đừng tới gần. - Bi tốt bụng nhắc nhở làm mọi người ngạc nhiên tột độ.

Lúc này Ken vừa giải quyết xong mớ giấy tờ ở Trương thị vội đến nhà Kun để giúp anh công việc của Hắc Long, vừa bước tới cửa hắn đã thấy không khí nơi đây hôm nay kỳ lạ khác thường, người làm thì khuôn mặt hơn hờ nhưng có chút sợ hãi, vào tới đây thì thấy sắc mặt mọi người thật khó coi:

- Có chuyện gì vậy? Sắc mặt mọi người khó coi thế?

- Ken... - mọi người nhìn ra nơi phát ra tiếng nói, giọng điệu vui vẻ hẳn lên

Hắn sải chân tới bên mọi người, vừa quay người qua thì hắn bỗng sững lại, tim đập liên hồi, tay run run, nghẹn lời:

- Ryn...

Nó đưa đôi mắt lạnh lùng qua nhìn hắn, mắt nhắm lại nhìn người con trai có ngũ quan tinh tế. Cảm giác thật lạ... Thật quen thuộc.. Nhưng... Hắn là ai? Còn đám người này... Quen biết nó sao... Cả Ryu nữa... Cậu ấy cũng quen họ sao? Những câu hỏi cứ xoay quanh trong đầu nó... Thật khó chịu...

Trên thế gian điều gì tổn thương nhất?

Không phải là không yêu...

Mà là...

Người bạn yêu sâu đậm không hề biết bạn...

Khuôn mặt đó... Dáng người đó... Phải! Chính là người hắn đã nhớ thương một năm qua... Nhưng tại sao...Ánh mắt đó. Đang nhìn hắn. Một cách xa lạ.

- Ryn. Em về rồi. Tốt quá. Anh rất nhớ em. - cũng như Ryu, hắn kích động muốn chạy lại ôm nó, muốn tham lam hít hà mùi oải hương trên cơ thể nó, muốn nói với với nó hắn nhớ nó. Nhớ rất nhiều. Nhớ đến phát điên. Nhưng. Hắn bị giữ lại. Là Darkie. Sao cậu lại ở đây? Cậu vào từ khi nào. Thấy hắn từng mắt nhìn mình, Darkie lắc đầu:

- Đừng lại gần.

Nó không quan tâm tới sự xuất hiện của Darkie, ánh mắt vẫn băng giá, nhàn nhạt mở miệng:

- Các người là ai?

Chết sống...

Nó hỏi họ là ai...? Chuyện này... Rốt cuộc là sao...?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Sự Thay Đổi Khó Chịu

Chỉ một câu hỏi vồn vện bốn từ mà làm bao người khốn đốn... Lão đại thật lợi hại mà...

- Bảo bối..em..sao lại... - Kio thần thờ tay nắm thành quyền. Anh sắp điên mất rồi. Xa cách em gái đã bao lâu mới được gặp lại, thì ra câu chào hỏi đầu tiên khi hai anh em gặp lại nhau khiến anh đau lòng như vậy. Bảo bối của anh giờ quá trốn rồi. Bảo bối...anh đau...

- Trả lời? - nó lạnh nhạt nhìn họ. Nó không cần quan tâm phản ứng của họ ra sao. Thứ nó cần biết bây giờ là: họ là ai? sao lại ở đây? có quan hệ gì với nó?

- Lão đại, chuyện này bọn em sẽ giải thích sau. Lão đại nghỉ ngơi đi ạ... - Quang Long thấy tình thế trước mắt rồi ren nếu không giải thích rõ ràng e là lão đại sẽ nổi giận, thôi thì cứ để nó lên phòng trước, giải quyết đám người dưới này xong rồi nói với nó sau vậy.

- Hừm... Ryu lên đây. - nó lạnh lùng xoay người, cũng không quên gọi Ryu lên phòng giải thích mọi chuyện... Mà chuyện này là sao? Nếu đã không nhớ mọi người vậy tại sao...Ryu...? Thật phức tạp.

- Cậu ấy gọi tớ sao? - Ryu ngờ ngạc quay qua nhìn Darkie để xác định vừa rồi là cô không nghe nhầm.

- Cậu lên nhanh đi. Tiểu Kỳ rất ghét chờ đợi. - Darkie gạt đầu quả quyết.

Sau khi nhận được câu trả lời thích đáng, Ryu nhanh chân chạy lên thư phòng, bộ dạng gấp gáp đến nỗi suýt bị té vì bước hụt mấy bậc cầu thang. Mất mặt. Thật mất mặt a~

- Có gì nói không? - Nó vẫn lạnh như thế, dùng ánh mắt chết chóc nhìn Ryu.

- Có chứ. Cậu có khỏe không? Tại sao không nhớ mọi người? Còn mình, sao cậu nhớ được mình? Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra với cậu? Tại sao... - nghe nó nói thế Ryu đã không ngừng tấn công, hàng loạt câu hỏi bay ra từ miệng nhỏ, nó nhũn mảy khó chịu. Chơi giả ngu à...

- Xong chưa. - ánh mắt bắt đầu nổi đỏ, chứng tỏ nó đang rất giận, Ryu trở nên ngu ngốc từ bao giờ vậy. Rõ ràng chuyện nó muốn hỏi không phải là chuyện này mà. Nó có nên suy nghĩ lại mà bắt Ryu nằm xấp rồi đánh vào mông cô không.

- À hả? - Ryu lúng túng với bộ dạng nó bây giờ. Thật khác. Không giống nó của trước kia.

- Chuyện của Hắc Long. - nó nhàn nhạt mở lời.

- À...tụi mình đã cố gắng rồi nhưng bọn họ không ngừng nổi dậy....

Ở trên thư phòng, Ryu đau khổ với sự chất vấn của nó.

Ở dưới nhà. Không khí quỷ dị vẫn diễn ra.

- Máy đưa giải thích gì đi chứ. - Kun ngồi xuống sofa bình tĩnh lên tiếng. Chuyện vừa rồi đã làm anh hoảng sợ, không những thế còn đau khổ tột cùng.

- Tiểu Kỳ bị giam trí nhớ... - Darkie cũng ngồi xuống ghế thờ dài.

- Giam trí nhớ... - miệng hần vẫn lầm bầm nhắc lại câu nói của Darkie. Hiện giờ hần đang rất rối.

- Không tính thời gian chỉ ấy điều trị thì là giảm đi 5 năm... Chị ấy nhớ mọi thứ...chỉ trừ mấy người ra... - Bi thường ngày sôi nổi là thế nhưng cứ hể nhắc đến bệnh tình của nó là cu cậu lại như đứa trẻ đánh mất đồ chơi, khuôn mặt ỳ ụ khuất thấy rõ.

- Không đúng... nếu nói giảm đi 5 năm thì sao lại không nhớ anh Kun và anh Kio chứ? Bọn họ là anh em mà? - Ryna thắc mắc hỏi vặn lại.

- Phải. Tại sao vậy? - hấn và Rey đồng thanh. Ha...bạn thân có khác..

Lần này là đến lượt Kun và Kio cười khỏ. Tất nhiên là sẽ không nhớ rồi..

- Vì bọn anh ở bên con bé mới được có 4 năm. - Kun ôm đầu tuyệt vọng.

- Sao? - câu trả lời của Kun làm hấn, Rey và Ryna giật mình hét lên.

- Từ lúc Ryn sinh ra thì bọn anh đã theo ông ngoại đi sang Mỹ rồi. Khi Ryn được 3 tuổi cũng là lúc bọn anh trở về Việt Nam nhưng con bé đã bị cha đưa sang Ý để tập quen với cuộc sống của Mafia. Bọn anh ở đây hưởng thụ thì nó không ngừng tập luyện gian khổ ở Ý, khi nó lên 7 tuổi bọn anh xin cha sang Ý gặp mặt đứa em gái này thì được biết nó đã sang Nhật sống với các yakura, khi nó lên 10 thì được trở về Việt Nam, bọn anh vui đến phát điên vì đây là lần đầu tiên được gặp em gái của mình nhưng giữa đường thì chủ út lại bắt nó sang Nga tham gia khóa huấn luyện sát thủ. Đến khi cha chết nó cũng chỉ về để báo thù rồi gây dựng Hắc Long, khi Hắc Long bắt đầu đi lên thì cũng là lần đầu tiên tụi anh gặp nó, khi đó nó đã 13 tuổi, tụi anh ở với nhau vòn vẹn chỉ có 4 năm... - đau lòng kể lại, nước mắt Kio lại trào ra. Nhìn anh bây giờ không giống người luôn cao cao tại thượng trước đây nữa, bao quanh là một nỗi đau ngự trị, mà nơi xuất phát của nỗi đau đó chính là kẻ vô tâm đang ở trên kia trách mắng Ryu - Lâm Gia Kỳ - Lâm lão đại của chúng ta.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Chúng Ta Chỉ Là Bạn

Không ai nói với nhau câu nào, mọi thứ dường như đang đi theo một chiều hướng xấu. Tình thân, tình bạn, tình yêu? Làm sao dám mở miệng bây giờ. Nó đã thay đổi. Đã tàn nhẫn nay còn tàn nhẫn hơn, đã lạnh nay càng lạnh hơn. Dần dần tất cả đã đi ra khỏi vòng kiểm soát.

- Có phải ông trời quá bất công. Con gái người ta sống trong hạnh phúc, cha mẹ yêu thương, có thời gian thì cùng bạn bè hàn huyên tâm sự, mua sắm vui chơi. Còn Kỳ nhi thì luôn khép mình sống trong cái vỏ bọc tăm tối, khi nó sinh ra mẹ cũng qua đời, gặp cha cũng không được nhiều thì ông cũng bỏ ra đi, người ta vui chơi thì em gái tôi lúc nào cũng công việc, chém giết, nghiên cứu vũ khí. Rồi bây giờ thì sao?... Hahaha... tại sao..tại sao cứ phải bất công với nó như vậy... tại sao nó không thể sống như một đứa con gái bình thường chứ... khốn nạn...tại sao...? - Kun ngồi bệt xuống đất ôm đầu gào thét, bây giờ anh đang rất hỗn loạn. Anh rất sợ. Sợ em gái không nhận ra anh nữa. Sợ em gái sẽ bỏ mặc anh... Sợ. Rất nhiều.

- Ôn ào. - âm vực lạnh lùng, hàn khí tỏa ra. Tàn nhẫn đến thế là cùng, nó cùng Ryu đi xuống nhà. Không phải nó nhẫn tâm, rõ là nó nghe, nghe những lời Kun nói, tim nó...cũng đang rất đau...nhưng mà...

Kio ngược lên nhìn nó, nhìn rất lâu. Anh muốn nhìn rõ đứa em gái tội nghiệp của anh...

- 13 năm là đủ rồi...bảo bối...đừng bỏ rơi tụi anh...bảo bối...anh sợ... - Kio quỳ sụp xuống khóc nức nở như một đứa trẻ. Anh không cần gì cả. Anh không cần làm đại thiếu gia. Anh không cần phần tài sản của Lâm gia. Anh cũng không cần hình tượng gì nữa. Chỉ cần...trả cho anh...đứa em gái của anh...vậy là đủ lắm rồi.

Mọi người chìm trong nước mắt, ngay cả hấn cũng đau. Đau chứ. Người con gái của hấn đang xa rồi hấn. Nó quên. Quên tất cả. Kể cả người bạn trai này. Người yêu nó sâu đậm. Hấn đã chờ nó hơn 1 năm, cố gắng hoàn thành chương trình học, trở thành người thừa kế của Trương thị. Để làm gì chứ... Hấn chỉ muốn chứng minh cho mọi người thấy hấn xứng đáng...xứng đáng là người đàn ông của Lâm Gia Kỳ...xứng đáng làm cô gái của Hắc đạo...

Nó cũng hiểu cảm giác của họ. Nó cũng khó chịu lắm. Không nhớ gì cả. Đầu óc nó trống rỗng. Họ không hề tồn tại trong trí nhớ của nó. Nó cũng muốn quan tâm họ lắm chứ. Nhưng nó không thể nói ra, khuôn mặt cũng không thể biểu cảm được. Với nó bây giờ nở nụ cười là rất khó. Bản chất vương giả, cường quyền, cái lệ khí đó đã ăn sâu vào máu, ngấm vào xương tủy nó rồi.

- Xin lỗi. - giọng điệu này...đã 1 năm rồi...Tứ Long ngơ ngàng nhìn nó. Nó xin lỗi mọi người...với giọng điệu...chân thành nhất...

- Bảo bối/Kỳ nhi/Ryn...

- Có thể em không nhớ mọi người là ai, nhưng đã là máu mủ sao lại không nhận ra được chứ. Thứ em cần là thời gian, em cần thời gian để nhớ ra mọi người. Làm ơn. - nó nhẹ giọng nhìn 2 anh của mình. Đây là lần đầu tiên trong đời nó khẩn cầu người khác, cũng là câu nói dài nhất sau 1 năm.

- Ahaha... được rồi... tiểu Kỳ cần thời gian mà... đi ăn cơm thôi...chú đói rồi... - ông Gia Viễn và Peter từ ngoài cửa bước vô ngăn cản câu chuyện đầy nước mắt của mọi người. Ông cũng đã nghe hết rồi, khóc cũng khóc đã rồi...ông phải mạnh mẽ lên chứ...không thể làm cháu gái bé bỏng của ông không vui..

- Chú. - 2 anh đứng dậy lễ phép chào ông.

Mọi người cũng dồn nén cảm xúc vào trong rồi tiến vào phòng ăn.

- Hay giờ chúng ta giới thiệu lại đi. Bảo bối...anh là Gia Thiên anh 2 của em. Còn đây là Gia Long anh 3 của em... - Kio vui về giới thiệu.

- Hello boss, mình là Hoàng Minh Châu - Ryna, tam tỷ Hắc Long, là bạn thân của cậu.. - Ryna cười tươi nhún mạnh chữ "tam tỷ Hắc Long" mong nó nhớ được gì đó nhưng nó vẫn cứ ngồi im để họ giới thiệu.

- Lão đại, anh là Triệu Thiên Bảo - Rey, là bạn thân của 2 anh của em và là người hâm mộ em cuồng nhiệt. - Rey chớp mắt đáng yêu.

- Anh...anh là Trương Hàn Gia Phong - Ken, cũng là bạn của 2 anh em và... - tới đây hắn ngập ngừng nhìn nó.

- Sao vậy Ken... À, nó là bạn... - thấy hắn khó nói Kun định xen vào nói "là bạn trai em" thì bị hắn chặn lại.

- Chúng ta là bạn. - hắn cố nặn ra một nụ cười bình thường nhất nhưng thật sự...đâu khác gì nó. với hắn bây giờ cười còn khó hơn là tự tử. Nó quên mất hắn. Từ người yêu trở thành bạn. Hắn cảm tưởng như mình đang đọc truyện cười vậy. Cười ra nước mắt.

Nó khó hiểu nhìn thái độ của hắn. Bạn? Tại sao hắn nói cả 2 chỉ là bạn tìm nó lại đau như vậy... Hay bị bệnh rồi sao?

Nó suy tư một hồi rồi thở dài. " Haiz...chắc ngày mai để Peter khám xem sao?"

Đúng là đồ ngốc mà... Haiz

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Hôn Ước

Không khí im ắng làm nó cảm thấy khó chịu, tuy nó lạnh lùng khó gần nhưng không trầm ổn đến mức không ai dám nói chuyện.

" Mình đáng sợ như vậy sao?" Nó lắc lắc cái đầu loại bỏ suy nghĩ đó khỏi tâm trí.

Nó nhìn sang chú của nó đang ung dung cắt miếng thịt bò, nhũn mảy bắt đầu cho cuộc đối thoại xóa tan cái bầu không khí u ám nơi đây.

- Đến để ăn. - nó buông nĩa xuống, đan hai tay vào nhau nhìn chú nó.

Một câu hỏi thú vị? Thật thú vị làm sao? Ha~...không chủ vị, không kính ngữ, không xác định đối tượng. Nó là thế, không có gì quan trọng thì nó sẽ không nói nhiều bất kể là nói chuyện với ai, không dùng kính ngữ cũng được, chỉ cần họ hiểu câu hỏi của nó. Nói nhiều với nó chỉ tốn thời gian và calo.

- Haiz...con thật là...kính ngữ cũng không có. Với chú mà con cũng kiêu lời như thế sao? Haiz...thật là đau lòng quá mà... - ông thở dài uất ức nhìn nhìn nó, nhăn trán một cái rồi tỏ vẻ "thôi, nể con còn nhỏ chú cũng không chấp nhặt với con đâu" lại cúi đầu ăn tiếp.

Máu nóng trong người dồn lên. Cái thái độ đó là ý gì chứ? Hừ...chú chết chắc rồi. Thấy mặt nó đen lại như đít nồi Peter khê rùng mình đá vào chân cha mình nhắc nhở. Ông có muốn chết thì cũng đừng lôi cậu vô chứ. Nó chu đi cả hai cha con thì khôn. Cậu còn yêu đời lắm nha~~

- Ahaha...chú đùa thôi... chú vì chuyện hôn ước của con nên mới đến đây. - bị thằng con trời đánh đá vô ống quyển ông nhăn mặt than đau, vừa ngẩng mặt lên biết là tình thế đang nguy cấp nên ông cũng biết điều. Haha...ông không muốn gặp vương ca ca đâu...trà dưới đó không ngon bằng hồng sâm ở đây... Giữ lấy mạng sống vẫn tốt hơn. Cuộc đời vẫn đẹp sao.

- Hôn ước? - cả đám đồng loạt ngẩng đầu lên.

Ken giật mình đánh rơi cái thìa trên tay. Tình cảm đang trong thời kì "ngàn cân treo sợi tóc" bây giờ còn xuất hiện thêm một Trình Giảo Kim...vậy chuyện này phải đi tới đâu? Tim của hắn đang bị cái tin tức đáng nguyên rủa đó bóp nghẹn. Đau lắm..

- Sao lại là hôn ước... - hắn thần thờ lăm lăm nhìn phát tội.

Nó là người nhạy cảm, biểu hiện của hắn như thế nào sao nó không biết được. Chỉ là nó không hiểu tại sao hắn lại giật mình. Còn cái hôn ước này là ở đâu ra...Tại sao nó chưa từng nghe nói.

- Nói rõ xem

- Hôn ước này được lập từ 18 năm trước khi mẹ con đang mang thai con. Đã được định sẵn sau này con phải lấy con trai nhà William, nghe nói cậu ta là cháu ngoại của nữ hoàng Anh nên cha hắn mới được phong làm Thân vương. - sau khi uống ly nước cam, ông nhìn nó âu yếm, từ tốn giải thích.

Thật ra ông không ưa cái đám tự xưng là Thân vương này chút nào. Bề ngoài là rỗng nhưng thật ra bên trong chẳng khác gì con giun đất, chỉ có vẻ bề

ngoài. Cứ nhắc tới là ông cảm thấy chán ghét cực độ, để cháu gái của ông lấy hạng người đó thì thật là sỉ nhục nó quá.

- Ê lão đại...nhưng người đã nhận làm con nuôi của nữ hoàng rồi mà, theo quan niệm người là di của hần... Vậy khỏe rồi. - Kỳ Long vừa nhai miếng thịt bò vừa nói chuyện với nó. Ái dà cái thằng quý này mất vệ sinh quá.

- Hừ... cậu tưởng dễ chắc. Johan William là kẻ ngông cuồng, một tên tiểu sắc lang, thứ hần ta đã muốn thì nhất định phải có bằng được, không cần biết người đó có thân phận gì. Cô ruột hần...còn không tha thì cậu nghĩ Tiểu Kỳ chẳng qua chỉ là "di nuôi" hần sẽ tha cho sao - Darkie quắt mắt nhìn, giọng bức bối. Darkie đã sớm lĩnh giáo rồi. Tên khốn đó phải bị loại trừ khỏi xã hội này.

Nó nhếch mép đầy nguy hiểm, đuôi mắt hần lên một vết đỏ đầy chết chóc. Thứ mà nó không thích thì không ai có thể ép buộc được đó. Hôn ước? Hừ...

- Thích trò loạn luân sao... - nó ngả người ra sau, phẩy tay cho người dọn dẹp thức ăn trên bàn.

- Bảo bối...em tính làm gì? - Kio nuốt nước bọt dò hỏi. Tuy biết nó là em gái của mình nhưng sao ánh mắt của nó đáng sợ quá.

- Chơi với hần. - nó cười đầy thích thú.

Nghe xong mọi người giật mình nhìn nó, chỉ có một số người thờ ơ bình luận. (ta nói tui nó rãnh mà)

- Rồi xong. - Thiên Long thờ dài.

- Tội nghiệp. - Kỳ Long lắc đầu.

- Có chuyện vui. - Thanh Long cười gian xảo.

- Ngu ngốc. - Quang Long lạnh lùng nhếch mép.

- Haha...lại một người nữa ra đi. - Tứ Quỷ ôm nhau cười.

- Tự nhiên thấy đồng cảm quá. - ông Gia Viễn và Peter giả vờ chấm chấm nước mắt nhìn nhau đầy thương tiếc nhưng...miệng thì cười toe toét... (sợ 2 cha con nhà này luôn. Khùng y chang nhau)

Họ đang vui vì sắp được xem phim, diễn viên chính lại là nó. Hề Hề đáng xem lắm chứ.... Mà nạn nhân chính là kẻ thích trò....loạn luân muốn lấy lão đại của họ... Phim ơi...bạn ta tới đây.... tìm bay đây trời...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Hôn Lễ Hay Tang Lễ

Vẫn phong cách ăn mặc thường ngày: áo bó ngực lửng; quần bó; boots thấp; áo khoác da, ngoại trừ đôi mắt tím với mái tóc màu xanh đen ra thì trên người nó đều là một màu đen huyền bí. Hôm nay nó sẽ đi gặp đám người nhà William bàn chuyện hôn ước giữa hai nhà. Thấy khuôn mặt âm độ với style đen toàn tập miệng mọi người giật giật thoáng rùng mình. Ha~~ Chỉ là chúng ta vui vẻ cùng nhau đi xem mặt thôi mà...có phải đi tranh giành địa bàn làm ăn hay thanh trừng các bang phái đâu sao ăn mặt như gangster vậy lão đại.(T_T)

Lần gặp mặt này...

Liệu là phúc hay là họa?

Liệu sóng gió có lại nổi lên?

Chiếc Cadillac sang trọng đỗ trước nhà hàng, nó song bước cùng ông Gia Viễn hiên ngang vào trong đại sảnh, nhóm của Kun cũng xuống xe thập thò, lén lút theo sau. Rõ ràng là nó thấy bọn họ nhưng vẫn làm ngơ mặc họ làm gì thì làm (cả chục đứa chen chúc có mùi mới không thấy), Kun quyết định chọn một bàn lớn sau lưng nó, vừa dễ nghe lén với lại dễ...chuồn hơn (ờ...ngồi gần nó...mà đòi dễ chuồn...không gē nời)

Thấy nó tới Thân vương Cargill đã vội vàng đứng lên tay bắt mặt mừng, miệng cười không ngừng.

- Haha...chúng ta lại gặp nhau rồi ông Lâm...

- À vâng, chào ông. - chú nó cũng thờ ơ đón nhận cái bắt tay, lòng đầy khinh bỉ. " Haizz...Tối về lại phải ngâm tay thật lâu cho khỏi dơ quá" ông thờ dài ngao ngán nhìn qua nó.

- Đây là Gia Kỳ sao? Haha...không ngờ cháu lại xinh đẹp như vậy. - Cargill quay qua nó cười tươi, ánh mắt đầy dâm tà.

Nó vẫn thế, hàn hạ ngồi xuống ghế bỏ lơ cái bắt tay của Thân vương Cargill làm ông tức đến nghẹn họng nhưng vẫn cố tươi cười coi như chưa xảy ra chuyện gì.

Từ đầu Johan vẫn ngồi im quan sát nó. Hắn ta không có bất cứ hành động nào với nó không phải là kiên đề mà là hắn ta không thể thốt nên lời. Quá tuyệt vời. Đẹp đến mức vừa nhìn đã thẹn. Quả là kỳ nữ của kỳ nữ.

Johan không nghĩ là cha của hắn lại nhường một cô gái đẹp tuyệt trần như thế cho hắn. Cũng phải thôi, từ trước tới giờ bất kể là người của hắn ta chỉ cần lão già ấy thích thì ông ta sẽ không từ thủ đoạn nào để chiếm hữu cho bằng được. Nếu không phải Lâm Gia Kỳ có hôn ước với tiểu Thân vương như hắn thì ông cũng không ngoại lệ mà biến cô gái xinh đẹp này thành người đàn bà của ông ta. (woaaa...cha con 2 người đúng là một cặp bài trùng...đề hèn như nhau)

- Thật đẹp. Vị hôn thê của tôi ời...tôi nghĩ là tôi đã yêu em mất rồi. - lấy lại bình tĩnh Johan giờ giọng trắng hoa nói với nó.

Bỉ ời. Đề tiện. Tên khốn đó sao dám thốt ra mấy từ kinh tởm như vậy chứ. Bên này bọn hắn đã nổi da gà lên hết rồi. Hắn đang rất là tức giận. Tiểu hoa tâm của hắn không thể như thế mà bị người khác cướp đi được, nhưng nếu bây giờ ra đó sẽ phá hỏng kế hoạch của nó. Làm vậy chỉ khiến khoảng cách của cả 2 sẽ càng xa thêm. Nhịn. Hắn nhất định phải nhịn.

- Vấn đề chính. - nó nhàn nhạt mở miệng, vốn là chẳng để câu nói của Johan vào tai, mà nếu có đi chẳng nữa thì cũng là từ tai này bay lọt qua tai kia. Giữ lại chỉ tổ bần tai. Đấy mắt Johan lộ lên tia thích thú, ý định chiếm hữu càng trở nên mạnh mẽ.

- À...Haha...hôm nay ta đưa Johan đến đây để bàn về hôn ước của 2 nhà. Ta nghĩ là nên tổ chức càng sớm càng tốt. - Cargill cười già là lấy lòng.

- Ông nghĩ vậy sao? - ông Gia Viễn vừa nhấp trà vừa trả lời cho có lệ.

- Tất nhiên. Bọn chúng cũng không còn nhỏ nữa. Johan nhà tôi thật sự rất thích Lâm tiểu thư đây. Hôn ước cũng đã định sẵn. Có gì mà phải e dè nữa chứ.

- Phải! Thật sự cháu rất thích tiểu thư đây. Thích từ lần đầu gặp mặt. Haha...phải gọi là tình yêu sét đánh chứ. Cháu nghĩ tổ chức hôn lễ càng sớm càng tốt. - Johan cũng cười cười gật đầu quả quyết. Nhất định hắn ta phải có thân thân xác của cô gái này. Thái độ kiêu ngạo của cô sau này cưới về rồi hắn ta sẽ từ từ dạy dỗ lại sau.

- Chỗ trường bồi nói chuyện ai cho cậu chỏ mõm vào. - ông Gia Viễn dẫn ly trà gắt lên. Bên này cả bọn nghe được câu chửi mát tai, thầm sung sướng tung hô ông ở trong lòng. Ông đúng là số một mà, vừa dẫn mặt mà còn chửi xéo nữa... Haha...chỉ có ch* mới "chỏ mõm" vào chuyện của người khác. Sán khoái. Thật sán khoái a~~

Nó cũng nhếch mép làm lơ, vẫn quyết định "im lặng là vàng"

Johan tức lắm nhưng không dám làm gì, Cargill thấy con trai bị người khác sỉ nhục thì tức đến nổi mặt đỏ gay nhưng cũng chẳng dám lên tiếng.

- Tôi xin lỗi... nhưng tôi cũng mong là buổi lễ ra mắt của 2 nhà được tổ chức thật sớm để còn thông báo cho giới truyền thông và Bạch đạo chung vui. Mong Lâm lão gia hiểu cho. -Cargill cúi đầu tạ lỗi nhưng trong lòng vẫn nguyên rửa không ngừng. (đừng nguyên, đừng rửa coi chừng gió giật)

Nó nhấp một ngụm cafe, thuận tay chặn ông Viễn lại khi ông định mở miệng. Đưa đôi mắt tím nhìn ông Cargil rồi lại quay sang nhìn Johan, môi khẽ nhếch lên, lưng ngả ra sau, hai tay khoanh trước ngực nhàn nhạt mở miệng:

- Lễ gì? Hôn lễ hay Tang lễ?

Không kè là 2 cha con nhà William mà ngay cả ông Gia Viễn và nhóm của Kun ngồi bên này cũng giật mình sau câu nói đầy bá đạo của nó. Chỉ có ông Viễn, Peter, Tứ Long và Tứ Quý hiểu được nó bây giờ, giọng điệu đó chứng tỏ lão đại của họ đang tức giận. Hôn lễ mà đem ra so sánh với Tang lễ không phải là đại kị sao? Câu nói bá đạo này chắc cũng chỉ có lão đại mới dám nói ra... Thật nể a~~

Đảm bảo chỉ sau ngày hôm nay nhà William khó sống với nó. Muốn cưới nó. Hừ. Phải xem bọn họ có bản lĩnh đó không đã...

Đám người tự cho là thân vương đó không lâu nữa...

Sẽ biến mất...

Hoàn toàn...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Đấu Khẩu

Hài lòng với câu nói của mình, nó nhếch mép nhìn cha con nhà Thân vương không thể đối đáp lại. Nó không nói không có nghĩa là nó bỏ qua. Nó bình thản không có nghĩa là nó nhin. Chỉ là nó muốn...giấu tài. Yashhh....im im mà hiểm.

-Hôn lễ của các người thì tôi không hứng thú. Về phần Tang lễ thì... - Nó ngừng lại nhấp thêm một ngụm cafe rồi khẽ cười. - Thì tôi đợi đến khi ông động quan rồi đến thấp nhang luôn thể, đỡ tốn nhang mà còn gắn chặt tình bằng hữu...

Hờ...bá đạo đến thế là cùng..

- Hahaha.....

Nhóm của Kun bên kia nghe xong thì cười sặc sụa. Từ Quý làm lố tới nổi lăn ra sàn cười. Bên này thì đã có hai cái mặt đen lại như đít nòi của cha con nhà William, còn chú nó thì cố nén cười mặt đỏ gay trông phát tội.

Ông Cargill tức giận tức bật dậy chỉ tay vào mặt nó, trừng mắt:

- Cô...

Ngước đôi mắt băng lãnh lên nhìn kẻ to gan trước mặt. Dám chỉ tay vào mặt nó. Thật liều mạng. Nó khẽ nhếch mép khuôn mặt thêm phần kiêu ngạo và ngông cuồng:

- Thật mất mặt... Từ khi nào mà tôi lại có đứa cháu già như Thân vương Cargill đây chứ.

Kun đứng dậy bước sang bàn của nó, tùy tiện kéo theo cái ghế:

- Ông cũng thấy đấy, Lâm gia chúng tôi toàn tuần nam tú nữ để kiểm tra một đứa cháu già mà còn "khảm" như ông thì thật là...

Haha cũng phải thôi, ban nãy chú nó đang húp nước sốt thì nó lên tiếng, nhin không nổi lên phun cả ra áo của ông Cargill. Trên người ông ta giờ toàn mùi nước sốt pha thêm ít rượu vang ông ta vừa uống tạo ra một hương thơm đặc trưng của đám người tự cho mình là quý tộc Anh.

- Mày là đứa nào mà dám ăn nói với cha tao như thế. Mày có biết tao là ai không mà dám nói chuyện như thế hả đồ bất tiện. - Johan không nể mặt ai cả đứng lên quát tháo um xùm.

- Đừng hỏi tại sao mày là ai, mà hãy về nhà hỏi...má của mày. - Peter lại xách thêm một cái ghế sang ngồi cạnh cha của cậu, ung dung ngồi xuống.

Cha con Cargill nổi sùng lên, hét bị thằng tóc nâu chửi rồi chui ra thêm một thằng tóc xám chửi. Không kiêng dè ai cả Cargill đập bàn chỉ vào mặt Kun và Peter:

- Lũ súc sinh tại sao mày do ai sinh ra mà dám ăn nói mất dạy như vậy hả?

Súc sinh? Không thể nhin mà... Vậy thì xem súc sinh sẽ làm được gì...

Mất dạy? Đúng là xúc phạm quá... Đã thế thì để xem như thế nào gọi là mất dạy...

- Thân vương gì chứ... Lịch sự thì không có...chỉ được cái máu chó thì không ai sánh bằng. - Kio lại xách thêm một cái ghế ngồi cạnh Kun, anh đánh mặt nhìn 2 kẻ vô si trước mặt.

Tình thế bây giờ là 5 chọi 2.

Chiến tranh thế giới thứ 4 sắp bùng nổ.

Nó ung dung ngồi xem kịch hay nãy giờ. Súc phạm Lâm gia nó như vậy là đủ rồi, nó đâu dễ bỏ qua. Nếu dễ dàng bỏ qua thì người ta sẽ nghĩ nó "không tốt". Tiền Phật phải tiền Tây Thiên chứ.

- Lâm gia chúng tôi được Thân vương cho là súc sinh thì không còn gì để bàn nữa. Tôi sẽ ghi nhớ mọi thứ ở trong đầu, rồi sẽ từ từ "trả ơn" thân vương sau.

Nghe nó nói vậy ông Cargill run rẩy. Tuy là bản thân ông là thân vương nhưng ai mà không biết Lâm gia là gia tộc nắm trong tay nền kinh tế TG, không thể đắc tội. Nếu ông ta biết 3 tên kia đều là người họ Lâm thì ông cũng không mạnh miệng như vậy. Đúng là cái miệng hại cái thân mà.

- Chỉ là hiểu lầm...Lâm tiểu thư tôi...

- Sắc nét đến như thế rồi mà còn nói hiểu lầm. Ở đây ai cũng nghe hết mà. - Peter đánh đá cất ngang.

- Hừ...cho là vậy đi, nhưng hôn ước đã định, buổi lễ này nhất định phải diễn ra. Lâm tiểu thư sau này là con dâu tôi, chẳng qua tôi chỉ là dạy dỗ các người sớm tí thôi. - Cargill nóng mặt.

- Hôn ước có ghi rõ khi tôi tròn 19 tuổi mà vẫn chưa tìm được đối tượng thì tôi sẽ lấy tiểu thân vương đây, nhưng năm nay tôi chỉ mới 18 và tôi đã có bạn trai rồi. - Nó nhàn hạ thốt ra lời vàng ngọc.

Chết sống...

Đã có 3 người hóa đá...

Đúng là trong hôn ước có ghi như vậy... cha con ông Cargill không thể nói gì hơn...

Bên kia tìm của hắn như hóa đá. Nó nói đã có bạn trai rồi... Là ai chứ? Hắn mới là bạn trai của nó mà... Tên khốn nào? Tên khốn nào dám phồng tay trên của hắn hả?? Chờ đợi nó suốt 1 năm trời bây giờ thứ hắn nhận được lại là câu nói "tôi đã có bạn trai". Thật trớ trêu mà.

- Tôi không tin. - Johan ngoan cố không tin lời nó nói. Nếu có bạn trai thì sao chứ, hắn ta nhất định sẽ dành lại.

Nó nhếch mép đứng dậy, vòng qua chỗ hắn ngồi, ôm lấy hắn từ đằng sau:

- Đây là bạn trai tôi.

Một câu năm chữ mà làm mọi người hóa đá...

Đúng là sét đánh ngang tai mà...

Hờ...nó cũng không muốn như vậy đâu. Nếu không phải 3 tên kia tiết lộ thân phận nhanh như vậy thì nó đã lấy họ làm bình phong rồi. Còn Rey thì càng không được, hôm qua nhìn Ryu là nó biết Ryu thích Rey rồi. Làm người ai làm thế (không làm thế sao làm người má), bây giờ chỉ còn lại hắn. Nên nó đành cho hắn chịu thiệt vậy (khỏi đi...ông sướng gần chết thì có á)

Ken đang lơ lửng ở trên mây... hắn là bạn trai của nó... vừa nghe thôi đã thấy hạnh phúc dõiiiiii....

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Kế Hoạch Của Lão Đại

- Nếu không còn gì nữa thì các người có thể về chưa?

Sau một hồi hóa đá Kun lên tiếng để giảm bớt bầu không khí căng thẳng và một phần tìm bay đầy trời mà ai đó tạo ra...

- Mặt dày quá mức cho phép rồi đó. - Rey bây giờ mới lên tiếng. Xỏ xiên thì ai qua mặt được bộ đôi Rey-Ryu chứ.

Mọi chuyện đã bày ra trước mắt rồi ở lại chỉ làm trò cười cho người khác, Thân vương Cargill hùng hổ lôi con trai đi, Johan cũng không quên để lại lời cảnh cáo.

- Tôi sẽ ghi nhớ vụ này. Lâm gia các người chờ đó.

- Tôi sẽ hầu. -nó khoanh tay, ngông cuồng đáp trả.

---- Lâm gia ----

Kun và Kio cứ đi đi lại lại chóng hết cả mặt, Tử Long thì được nó truyền lệnh đi làm nhiệm vụ đã giao. Tử Quỳnh điều tra về 2 cha con ông Cargill, Ryu và Ryna ngồi chơi Wooden Toys, ông Gia Viễn và Peter thì chơi...đua xe (già mà tăng động), nó thì vừa đọc báo vừa uống trà. Cứ thế. Yên tĩnh và thật thanh nhàn...

Chỉ có điều là...

Đây... Ở dưới đây nè...

Chắc.... Trong nhà chỉ có "bệnh" của hắn là nghiêm trọng nhất, mặt hắn cứ dần thối ra vẫn còn ngu ngơ nhớ lại cái cảnh ban nãy nó ôm lấy cổ hắn, rồi nghĩ là nó đang tỏ tình với hắn, then thùng che miệng tùm tùm cười rồi lại nghếch cái mặt ra rồi lại cười e then...(xem xét lại giới tính của thẳng diên này giùm), cứ thế lặp đi lặp lại như thẳng ngố.

Đỏ mặt quay qua nhìn nó thì hắn bắt gặp nó cũng đang nhìn mình, hắn lại e lệ che mặt quay đi cười đắc ý vì nghĩ lần này chắc là nó đã mê hắn nên mới nhận là bạn gái hắn... "đẹp trai như vậy ai mà không mê". À vâng thế đấy! Anh ấy còn có thời gian tự sướng cơ mà...(haiz...tự cho mình là đúng. Không

ai qua nỗi cơ của thằng khùng này đâu)

Nó lắc đầu nhìn hấn rồi chẹp miệng bất giác ngồi xa ra:

" Chẳng lẽ đẹp mà điên ta. Nhìn biến thái quá trời. Ngồi xa ra chút không lại bị cắn oan"

Thế đấy! Bề ngoài thì lạnh lùng nhưng bên trong trẻ con quá trời, biết là phải ngồi xê ra để khỏi bị cắn cơ mà. Bị bệnh dại như hấn là khó chữa lắm a~~

Lúc này Tử Long bước vào mỉm cười, mọi hoạt động ngừng lại, lấy lại vẻ lạnh lùng thường ngày nó quay sang Tử Quỷ nhận được cái gật đầu từ nó thì bắt đầu báo cáo

- Theo tư liệu thu thập được thì quan hệ cha con của Thân vương Cargill không được tốt lắm. - Bì cúi người bước lên.

- Mọi sự bất hòa đều xuất phát từ một thứ. Là gái. - Shy nhếch mép khinh bỉ.

- Johan là một tay sát gái "có tài" tuy nhiên những "con mồi" mà cậu ta "săn" được đều phải chia cho cha mình. - Shyn bước lên song song với Thiên Long.

- Nói đúng hơn là họ "ăn con mồi cùng nhau".....ở trên giường. - Bo lè lưỡi, rùng mình.

Choáng...thật sự choáng..

Mọi người đồng loạt quay qua nhìn nó rồi cùng nhau tưởng tượng cái cảnh cha con họ thường thức nó.Ặc..vừa nghĩ thôi đã rùng mình rồi... nó mà biết họ nghĩ gì trong đầu chắc đi gặp vương ca uống trà tán dóc sớm quá...(ý tưởng lớn gặp nhau ha)

- Thật thú vị. - nó lại thốt ra thêm một câu gây choáng.

Hôm nay lão đại của họ bá đạo quá mức cho phép rồi. Chuyện như vậy mà còn thấy thú vị à. Đúng là quái vật mà... Ôi đầu óc và trái tim non nớt, yếu đuối của họ sắp chịu hết nổi rồi...(hor...trời đánh thánh đâm mấy người còn cười ăn răng mà non nớt yếu đuối)

- Người đầu. - nó nhận lấy ly capuchino lạnh từ tay người làm rồi cất giọng hỏi Tử Long.

Hiểu ý tứ trong câu nói đó Tử Long nhanh chóng ra ngoài được một lát sau thì quay lại, theo sau họ là 3 cô gái xinh đẹp. Họ đều là những Diva nổi tiếng quyền rũ của các bar lớn, không phải cứ có tiền thì đều mời được họ, họ chỉ ăn nằm với người nào mà họ cảm thấy vừa mắt, còn không cho dù là bao nhiêu cũng không rước được. Diva thì cũng có cái giá của nó. Khi nghe Tử Long nói lão đại cần họ giúp thì họ lập tức bỏ mọi công việc mà theo Tử Long ngay. Có thể nói sức hút của nó rất lớn.

- Không biết lão đại cần chúng tôi giúp gì, chúng tôi sẽ sẵn lòng. - Diva 1 lên tiếng, có thể thấy trong câu nói đó đầy phản kính nể.

- Cần một đêm của các cô. Không biết yêu cầu này có quá đáng không? - nó tuy lạnh lùng nhưng không có nghĩa là nó không để ý cảm giác của người khác. Nó không muốn ép buộc họ, nếu họ muốn giúp nó thì nó mang ơn vậy thôi.

- Không. Chúng tôi làm được, dù gì chúng tôi cũng đâu có sạch sẽ nữa. - Diva 2 quả quyết.

- Phải! Chỉ cần lão đại muốn chúng tôi sẽ làm tất cả vì Người. - Diva 3 mạnh miệng khẳng định.

Nó mỉm cười nhìn 3 cô gái trước mặt hài lòng.

- Được. Về giá cả tôi sẽ chi trả hậu hĩnh.

3 diva nhìn nhau bối rối, rồi cười e thẹn.

- Không cần ạ. Chúng tôi chỉ muốn xin trở thành người của Hắc Long, muốn nguyện chết vì lão đại.

Mọi người ngạc nhiên nhìn 3 cô gái. Họ không ngờ sức hút của nó lớn như vậy, ngay cả con gái cũng nguyện theo nó. Thật khâm phục a~

- Được. - nó lại cười rồi giao việc cho họ. rồi sau đó quay sang Ryu và Ryna. - Tham gia không?

Không chân chừ 2 cô nàng gật đầu cái rụp mà không kịp hỏi tiếc...

Mà kế hoạch đó là gì?

Ai biết hông chứ tui hông biết à...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Tổ Tình Lãng Xẹt

Hôm nay kế hoạch của nó bắt đầu khai triển. 3 Diva hôm trước đang tiến hành dụ dỗ cha con nhà William và có thêm sự góp mặt của 2 gương mặt danh giá Ryu và Ryna.

Ryu vận váy xòe màu hồng mang hình tượng của một vị tiểu thư ngây thơ (tiểu yêu thì có), Ryna thì ăn mặc sành điệu hơn khuôn mặt tỏ vẻ tri thức, danh gia hào môn. Vừa đặt chân xuống lầu Kun và Rey đã nhăn mặt uất ức lên tiếng:

- Tại sao họ phải làm chuyện này chứ. Không phải có 3 người kia là được rồi sao?

Nó thần nhiên đọc báo trả lời:

- Là họ tự nguyện.

Biết là tự nguyện nhưng 2 chàng vẫn không đành lòng để người trong mộng của mình làm mỗi dâng lên tận miệng cho tên sói hoang kia.

- Cũng không được. Anh thật sự không thích vậy đâu. - Kun phụng phịu thả mình xuống ghế.

Nó hiểu tình ý của 2 người họ nhưng họ không chịu nói ra tình cảm của mình thì coi như chuyện này họ không liên quan, mặc mớ gì phải làm bộ mặt đó với nó chứ. Ngay cả tình cảm của chính bản thân cũng không thể nắm bắt thì họ có tư cách gì ra điều kiện với nó. Đã là nam nhi thì phải có chí khí, yêu được thì nhận được. Nếu đã không dám thổ lộ thì chịu mất đi là vừa.

- Đó là việc của anh, có liên quan gì em. 2 người không là gì của bọn họ cả, 2 người không có quyền quyết định ý kiến của họ. - nó nhàn nhạt liếc mắt sang Ryu và Ryna rồi tiếp tục đọc báo.

- Ồ...bọn anh... - Rey và Kun cứ áp ứng nhìn nhau không dám nói. Tuy họ là playboy quen biết bao cô gái, nhưng đó cũng chỉ là vui đùa qua đường, còn bây giờ đứng trước người con gái mình yêu thì những câu nói tình tứ trước đây cứ bay đi đâu hết. Thật là không có chí khí nam nhi a~~

Nó ngược mắt nhìn Kun rồi nhếch mép, thật không biết bây giờ nó có nên làm bà mai không nữa. Ồ thật...anh nó cần một người vợ, nó cũng cần một người chị dâu. Haiz...chắc phải vậy thôi...

- Lên phòng đi, khi nào gọi thì xuống. - nó quay qua nói chuyện với Ryu và Ryna. 2 cô nàng cũng ngoan ngoãn mà nghe lời. Nay hiền dữ...

Lần này nó phải giúp 2 ông tướng kia thừa nhận tình cảm của mình, tuy nó cũng không nhân từ gì nhưng vì tương lai của anh nó đành làm người tốt một bữa.

- 2 người lo lắng chuyện gì chứ.

- Bọn anh sợ 2 người đó không chấp nhận tình cảm của bọn anh. - Rey ỉu xiu cúi mặt, Kun cũng chẳng khá hơn là mấy. Tứ Long và Tứ Quý chưa yêu nên cũng ngu ngơ về chuyện này đành dặt sang ngồi cạnh nó cho yên chuyện. Hấn và Kio thì ngồi "vỗ về" 2 chàng trai "yếu đuối". Vô tâm nhất là cha con Peter... có bộ games đua xe mà 2 cha con lè lét từ hôm qua cho đến nay, mặc kệ tất cả, bỏ luôn cả thằng anh và thằng cháu đau khổ vì tình. (cũng không phải là đau khổ gì)

Nó thoải mái dựa vào người của Quang Long và Kỳ Long chân thì gác lên đùi Bi và Shyn, nhàn hạ nhìn thẳng anh "vô dụng" của nó mà thờ dài:

- Duyên là do trời định. Phận là do người tạo. Hạnh phúc là do chính bản thân phải nắm bắt. Nếu 2 anh lo sợ bản thân không đủ tư cách thì 2 anh đã quá xem thường bản thân rồi. Không tự nắm bắt hạnh phúc của mình thì đó mới là không đủ tư cách.

Nghe nó nói xong ai cũng tròn mắt nhìn. Chắc lão đại ăn nhầm cái gì hay uống lộn thuốc rồi, hôm thì bá đạo quá mức cho phép, còn giờ thì triết lý tình cảm sâu xa. Lão đại đúng là lợi hại hơn xưa mà.

- Nhưng..

Nó chép miệng. Ngu gì mà ngu vô hồn.

- 2 người đừng có tiết kiệm tình yêu như thế chứ.

Nó thờ dài rồi kết luận bằng một câu nói mà bản thân tự cho là đúng. (bà làm như bà yêu giỏi lắm á trời)

- Con người có thể đến với nhau bằng nhiều cách... Đó là cái duyên. Nhưng để cùng nhau đi đến cuối con đường thì phải biết nắm bắt. Duyên trời đã định các người phải gặp và yêu nhau thì phải mạnh dạn tiến tới. Không gì là không thể. Đừng để người thương của mình phải đợi lời tỏ tình. Điều đó chẳng hay ho chút nào.

Họ vẫn đang say sưa lắng nghe lời "giáo huấn" của "chuyên gia tình yêu"

- Con lợm bóc đầu ra mấy câu đó hay dzợ... chẳng giống con chút nào. - chú nó nghe xong thì quăng luôn cái máy điện tử vọt sang chỗ nó nịnh bợ.

- Trong mấy cuốn ngôn tình già nua của chú đó. - nó xem thường trả lời. Thật sự nó không hiểu nổi chú của nó nữa, đã hơn 40 tuổi rồi mà toàn đọc ngôn tình. Cái nhà họ Lâm này riết rồi chỉ còn nổi nó là được bình thường à... (chắc bình thường)

Chú nó trề môi rồi hờn dỗi chạy lon ton lại chỗ máy games tiếp tục đua xe nhưng trong miệng vẫn lầm bầm rủa xả đứa cháu trời đánh.

Nó cho người mời Ryu và Ryna xuống, còn bản thân thì vào nhà bếp, Tứ Long cũng đi theo nó vào bếp pha cacao nóng cho nó. Trước khi biến mất nó còn trêu đùa:

- Nhưng mà...vạn sự tùy duyên.

Rey mạnh dạn nắm tay Ryu:

- Bọn anh có chuyện muốn nói.

2 nàng gật đầu hồi hộp. Là tỏ tình. Là tỏ tình. Lẽm mẹn chết mất.

- Anh thích Ryu. Làm bạn gái anh đi. Còn không anh sẽ nói lão đại em từ chối anh. Biết lão đại cỡ nào rồi đấy. - Rey run rẩy lời nó ra làm bình phong.

Ryu xuất hiện 3 vạch đen trên trán.

- Anh cũng thích Ryna nữa. Anh mong Ryna đồng ý làm bạn gái anh. Em mà không đồng ý anh sẽ ăn vạ với em rồi mách lại với bảo bối là em đá anh... - bên này còn tệ hơn. Kun thật có duyên.

Ryna cũng xuất hiện 3 vạch đen trên trán.

Còn người ngồi trong bếp kia mặt mày âm u, mây đen đầy đầu, gân xanh nổi đầy mặt, hùng dũng bước ra khỏi nhà bếp, giọng nói u ám

- Không đồng ý một đám chết nhăn răng.

Ryu và Ryna gật đầu lia lịa, tay nắm chặt tay bạn trai mình, mồ hôi thi nhau chảy. Tò tình mà còn bị đe dọa như thế này thì sống sao nổi trời.

Mấy người còn lại nuốt nước bọt cái ực... Lão đại nhà này bá đạo chết mất... Ôi thần linh ơi..

Và ở đây...

Đã diễn ra cuộc tỏ tình lãng xẹt nhất thế kỷ...

Độc quyền chỉ có tại Lâm gia

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Sập Bẫy

Tiếng nhạc trong bar xập xình dội thẳng vào tai Ryu khiến cô nàng khó chịu. Mặc dù đã quen với mấy cảnh ồn ào nơi đây, nhưng cũng đã một thời gian dài rồi không lưu chân ở chốn ăn chơi này nên có chút không kịp thích ứng. Cạnh Ryu là Ryna đang tìm kiếm con mồi của mình.

Xác định vị trí người cần tìm Ryu trở về với hình hài cô gái "trong sáng" rụt rè đi bên cạnh Ryna:

- Anh đẹp trai...tui em ngồi đây được chứ. - Ryna giữ giọng ngọt ngào, tay không ngừng vuốt ve tấm lưng của Johan.

Johan vừa ngẩng đầu lên thì hình ảnh 2 mỹ nhân đã dội vào mắt, nước miếng nhỏ giọt thềm thường, bỏ qua thì phí quá nên hần giả lã lấy lòng người đẹp:

- Rất hân hạnh...haha...

Ryna nhanh nhẹn kéo Ryu ngồi xuống, một tay rót rượu một tay đặt lên mặt Johan.

Vừa ầm ức vụ Lâm gia từ hôn, vừa tức giận vì bị nó chà đạp nên hần ta đến đây kiếm gái xả giận, vẫn chưa có được mục tiêu thì đã có 2 con nai tự vác xác tới. Johan cố tình chuốc say Ryu và Ryna nhưng đầu gối từu lượng của chúng "vô địch thiên hạ" như vậy, họ chưa say thì bản thân hần đã gục xuống bàn từ lâu. Ryna chẹp miệng lắc đầu.

- Gậy ông đập lưng ông mà.

Bọn họ nhanh chóng đưa Johan ra khỏi bar rồi thuê một khách sạn ở gần đó. Ryu cho người phục vụ một cốc tiền để giúp cởi sạch đồ hần ta ra rồi lấy khăn tắm lớn quấn quanh hông hần để khỏi làm mất "mỹ quan môi trường", quăng hần ta sang một góc dưới thềm lạnh còn 2 cô nàng chui tọt...lên giường...ngủ.

6h sáng hôm sau 2 cô nàng tranh thủ lòi Johan lên giường, lấy ít máu gà mà Tứ Long vừa mang tới sáng nay ngồi bôi bôi chét chét quệt quệt quần quện cả cái giường. 2 đứa nhìn nhau cười điên cười khùng rồi mặt giả vờ nghiêm túc để chuyển sang cảnh "máu nhuộm ga giường" ngồi khóc thút thít oan ức. (đi casting phim liền cho tui nghe)

Đã khóc gần 15 phút rồi mà vẫn chưa thấy Johan tỉnh lại, máu điên của Ryna nổi lên...và...dùng "hồ trảo" giáng nguyên cái tát vào mặt Johan, 2 giây sau Ryu nghiêng răng...và cũng...dùng "như lai thần chưởng" tát cho đều 2 má. Còn cái thằng vừa bị "trảo", "chưởng" đề cuối cùng cũng tỉnh. (tiểu quái vật. tiểu quái vật)

Nghe tiếng khóc thút thít bên tai Johan vừa nhìn qua thì đã trợn tròn mắt:

- Cái mẹ gì vậy? Sao 2 người ở đây?

- Tội qua uống say tui em không nhớ gì hết...sáng nay tỉnh dậy thì đã... huhu... - Ryu "nghẹn ngào" kể lại. No..no..no..không phải kể lại mà là bịa lại.. (Con này là chúa lừa đảo đấy các bác ạ)

Johan vừa đứng dậy thì đập thẳng vào mắt là 2 vết máu quần quện trên giường. Hần tá hỏa nhìn 2 "con yêu tinh" trước mặt tròng mắt trợn ngược có điều sắp rớt ra ngoài.

- Chuyện này...sao...

- Vậy anh không muốn chịu trách nhiệm... - Ryna thút thít bấu véo ga giường tỏ vẻ oan ức.

Johan hết cách chỉ đành dỗ ngọt 2 cô nàng. Tuy hần ăn chơi, tuy hần không có nhân tính nhưng với thân phận của hần thì quan hệ với gái còn trinh chẳng tốt đẹp gì, e là còn tự chuốt thêm rắc rối nên trước giờ hần chỉ chọn những diva quen thuộc, có kinh nghiệm. Lần này thật là tự hần chuốc họa vào thân. (quan hệ với người trong trắng mà nói chẳng tốt đẹp. Thằng này bệnh chặc)

- Thôi. Về nhà anh vài hôm rồi tính. Nhưng gia đình 2 em thì...

- À...tui em không phải người ở đây, chỉ là tui em đến đây đi du lịch vài ngày thôi à... - Ryu vỗ đại 1 lý do hết sức lằng xẹt... Ở cái nơi khi ho cò gáy này thì có gì đâu mà du lịch với lại chơi bởi hã 2 bà cố. Khôn lên chút coi

Johan nở nụ cười quỷ quyệt:

- Anh cũng chỉ du lịch ở đây thôi. Nhà của anh ở Anh, chiều nay chúng ta bay sang Anh. Tối mai gia tộc anh có tiệc lớn, tiện thể cho mấy em tham quan.

Johan là vậy, đối với mọi cô gái hần đều hào phóng, rộng rãi như vậy. Nhưng e là lần này khó mà hào phóng được nữa.. Vì 2 con kia đã rất "khôn" lựa cái lý do hết sức "có lý" như thế mà hần cũng tin thì cũng đủ hiểu độ "khôn" của 3 đứa này đạt đến mức lever max rồi

Có ai từng thắc mắc tại sao lão đại Hắc Long nổi tiếng như vậy mà cha con William không nhận ra không?

Có lẽ mọi người chưa biết... Tuy Hắc Bạch chung sống như anh em nhưng họ không quan tâm thân phận của nhau nhiều...

Nói cho dễ hiểu thì Hắc đạo có quyền làm việc ở Bạch đạo hay ngược lại, nhưng họ lại không biết thân phận thật của các đạo. Như Lâm gia vang danh ở Bạch đạo nhưng ở Hắc đạo thì tiếng tăm không được biết đến. Ở Hắc đạo họ chỉ quan tâm Lâm lão đại còn ở Bạch đạo thì họ chỉ nể sợ chứ chưa hề biết mặt. Biết đến Lâm gia của bạch đạo thì không biết toàn thể Lâm gia là người đứng đầu của Hắc Long. Biết Lâm lão đại thì lại không biết nó là tiểu thư Lâm gia đình đình thiên tề.

----- Lâm gia -----

Tứ Long đang xếp lại mấy tấm ảnh mà 3 diva hôm trước đã chụp được và trong cặp táp. Tứ Quý thì đang ở Hắc Long kiểm kê số người cho chuyến đi ngày mai. Những người còn lại thì ở sofa nói chuyện tán gẫu.

- Chị 2, Ryu gửi tin về. Em ấy bảo chiều nay bọn họ sẽ đến Anh cùng Johan, cha con hần sẽ tổ chức tiệc vào tối mai, nghe nói có rất nhiều quý tộc tham dự có cả nữ hoàng Anh nữa. - Peter đọc tin nhắn Ryu gửi tới cho nó biết, miệng không ngừng mỉm cười.

- Hần mở tiệc thật đúng lúc, ngày mai chúng ta sang Anh đòi người. Trước khi gặp mặt khoảng 1 tiếng thì liên hệ với nhà báo và truyền thông tung số ảnh đó lên, phải đảm bảo ảnh đó phải truyền đi nhanh nhất. - Nó vừa đánh máy vừa ra lệnh.

- Lão đại yên tâm. Thanh Long là hacker số 1 của chúng ta mà, em đảm bảo chỉ cần 10 phút thì cả nước sẽ biết đến số ảnh đó. - Bi nham nhờ chòng ghẹo Thanh Long.

- Ngày mai sẽ lấy tư cách là người của Hắc Long tới đòi người. Nhớ cái một số paparazi có tiếng tằm vào trong bữa tiệc.

- Dạ. - mọi người hăm hở sẵn khoái, trên môi mỗi người là một nụ cười gian xảo.

Đúng là ĐẠI GIA ĐÌNH GIAN XẢO...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Đôi Lời

Như mình cũng đã nói đây là lần đầu đầu mình đăng truyện trên mạng, có hay hoặc không hay thì làm ơn để lại những lời cmt hoặc tin nhắn tế nhị chút... và mình cũng cảm ơn về điều đó... Chứ đừng có kiểu đọc đã rồi vào nhắn tin nói này nọ... Thứ mình cần là lời khuyên và góp ý chứ không phải là CHÊ BAI ĐÂY XÚC PHẠM... Nếu đem so ra truyện mình viết có khi còn hay hơn lời *bạn* nói...

Các bạn cho là truyện mình viết là hư cấu... Ủa! Truyện mà bạn... Đọc tựa đề thì bạn cũng phải hiểu là nó hư cấu rồi... Nếu *các bạn* cảm thấy không thích truyện của mình thì có thể ngừng đọc...

Đây là TRUYỆN không phải ĐÒI THỰC..., nếu cần đòi thực thì tự bản thân bạn về nên là được rồi không cần phải vào đọc rồi chê bai chửi mửi... Mà nếu có chê thì làm ơn LỊCH SỰ MỘT CHÚT...

Nhắc lại lần nữa...

ĐÂY LÀ TRUYỆN VÀ "HƯ CẤU" LÀ CHUYỆN BÌNH THƯỜNG... coi phim đi rồi biết nó còn hư cấu hơn nhiều... OK...

(từ bạn trong dấu * là chỉ những kẻ ăn không ngồi rồi vô nhắn tin xúc phạm mình thôi. Mọi người đừng hiểu lầm)

Nghe xong thật không còn tâm trạng đăng truyện...

Mình bức xúc nên nói vậy thôi... Cảm ơn những người đã ủng hộ mình và cho mình những lời khuyên về truyện. CHÂN THÀNH CẢM ƠN MỌI NGƯỜI...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Giả Mạo Hắc Long

Hiện giờ cái gia đình "Lâm Gian Xảo" đang ở phòng khách của Hắc Long con chuẩn bị cho bữa tiệc tối nay của gia tộc William (HL có rất nhiều chi nhánh phân bố khắp các nước tạo thành một thế vững mạnh trong Hắc đạo). Hôm nay họ đành phải trở thành những kẻ mặt dày một lần làm khách không mời mà tới, người ta nói "đẹp trai không bằng chai mặt" mà, cùng lắm thì trước khi đi bôi ít kem chống nhục rồi coi như "ta đây là khách quý của tiệc này".

Nói thì vậy thôi, chứ một khi nó đã muốn tới thì ai dám đứng ra ngăn cản chứ. Chết toi...

----- Biệt thự Willi_ nơi diễn ra bữa tiệc -----

Ryu và Ryna đang lay hoay bên đồng dây thừng thì có tiếng gõ cửa, 2 nàng vội vàng đá sợi dây vào gầm bàn tung tăng ra mở cửa.

- 2 em có muốn ra ngoài tham quan một chút không? - Johan lảng tử trong chiếc áo sơ mi trắng và quần tây đen đang đứng tựa vào cánh cửa, một tay đút trong túi quần tay còn lại nhắc cầm Ryu lên, nở nụ cười phóng đảng.

Ryu vờ ngượng ngừng lấy tay Johan ra khỏi cầm mình rồi nhìn sang Ryna trao đổi ánh mắt. Ryna nhẹ nhàng cười nắm lấy tay của Ryu:

- Ryu thấy mệt nên không muốn ra ngoài, chắc là đi máy bay không quen. Em phải ở lại chăm sóc bạn ấy. Thật xin lỗi anh.

- Ô vậy à. Em có cần thuốc không? - vẫn là nụ cười đó, Johan đánh mắt sang Ryu.

Cô khẽ lắc đầu, ánh mắt lơ đãng tỏ vẻ rất mệt mỏi khuôn chân Ryna.

- Vậy thôi. Anh ra ngoài tiếp khách. Tối nay sẽ quay lại vui vẻ với 2 em, nhớ dưỡng sức để còn hầu hạ anh đó... Hahaaa... - Johan xoay người bước đi, bỏ lại sau lưng trần cười đầy khả ố.

- Con mẹ nó, tiểu thư đây mà phải hầu mày. Đợi vào tay bà rồi, bà cho mày khỏi động đực... - Ryna bức bối đóng cửa không quên văng tục. Ryu nghe xong ôm bụng cười sặc sụa. Cô không ngờ cô bạn nhỏ này lại lưu manh quả chanh như thế. Ôi...Con lạy...

Đã hơn 8 giờ, khách mời tới đã rất đông. Họ chỉ lướt qua nhau bằng vài ba câu chào hỏi xã giao để cố tạo cho bản thân thêm phần nổi bật và kiểm những ông to bà lớn tạo mối quan hệ tốt.

Một vị khách đứng bên cạnh Johan quan tâm vài chuyện:

- Không biết 4 chàng trai và cô gái đứng bên kia là ai vậy? Họ ăn mặc không giống người của Bạch đạo chúng ta.

Johan nhìn theo cánh tay của vị khách chỉ đến 5 con người đang đứng gần ông Cargill. Bốn họ trên người vận đồ đen, khuôn mặt pha chút lạnh lùng gồm 4 trai và 1 gái. Johan khẽ nhếch miệng:

- À đó là người của Hắc Long. Cô gái đó là lão đại huyền thoại của Hắc đạo ấy mà, còn 4 chàng trai kia là Tứ Long. Họ là người của chúng tôi, rất nghe lời cha con tôi. Chuyện bình thường ý mà. Các vị đừng đề ý tới họ. Nếu thích tôi kêu họ lại chào hỏi các vị.

Những vị khách đứng gần đó nghe xong thoáng cả kinh, không ngờ gia tộc William quen biết cả Hắc Long, còn có thể sai khiến họ như kẻ hầu. Chào hỏi ư? Thật có nằm mơ cũng không dám mơ được lão đạo Hắc Long cúi người kính chào nay lại được như vậy thì thật là phúc đức 3 đời đề lại mà. Vị khách ban nãy vội phục rồi ra về nịnh nọt lấy lòng. Johan ra oai, mặt héch lên trời ngoắc 5 người kia lại.

- Đại thiếu gia, rất vui được gặp. - 5 người được cho là lão đại và Tứ Long của Hắc Long đứng trước mặt Johan nhẹ giọng, hạ mình cúi chào.

Mọi người lại một phen bất ngờ. Lão đại huyền thoại của Hắc đạo đang cúi chào Đại thiếu gia của nhà William một cách cung kính. Điều này chứng tỏ gia tộc William rất hùng mạnh, ngay cả Hắc Long cũng phải hạ mình kính nể.

Lúc này ông Gia Viễn từ ngoài cửa mới bước tới gần. Ông có nghe Johan nói thoáng qua khi vừa vào rồi, nhưng ông muốn xem rõ đó có phải cháu gái yêu dấu của ông hay không... Vốn dĩ con cháu gái của ông từ trước nay chưa bao giờ chịu khuất phục dưới chân của bất kì kẻ nào, nay làm sao lại có thể hạ mình vì một tiểu thân vương nhỏ bé, đề hèn như tên này mà nịnh nọt, hoảng sợ. Chẳng lẽ đây là kế hoạch của nó à? Mà sao nó không nói là có kế hoạch phải khuất phục này chứ? Nếu vậy nó còn kêu ông tới đây trước làm gì chứ?

Ông bước tới gần thấy cô gái trước mặt không phải nó ông khẽ nhếch miệng xem thường. Dám cho người giả mạo cháu gái của ông mà ả... Hừ... Lần này các người đừng hồng phúc sống sót.

- Thật ngại quá, tôi không mời mà tới rồi. - chú nó dời ánh mắt qua ông Cargill và Johan cười cười.

- Ồ không sao, dù gì ở đây không giới hạn kẻ hèn. - Johan đay nghiệt xỏ xiên.

- Ra là gia tộc các vị sống với kẻ hèn quen rồi nên mới không giới hạn... Chậc...tôi thật khâm phục các vị a~. Thật trọng tình nghĩa anh em... - ông Gia Viễn không những không giận mà còn vui vẻ trả lời, cứ như không phải là họ nói mình.

- Ngậm miệng thôi của ông lại. Đừng để tôi kêu người của Hắc Long đến lôi cổ ông rồi đá đít ông ra ngoài đấy Lâm lão gia. - johan đỏ mặt nghiêng răng.

- Hắc Long... Cậu quen họ à. - ông vẫn bình tĩnh xoay xoay ly rượu.

- Họ là thuộc hạ của tôi. - 2 cha con họ đặc ý vênh mặt xem thường.

- Vậy... vậy... tôi.. - ông Gia Viễn lúng túng ấp úng. - tôi không khách khí đâu a~. Tôi sợ quá đi. Ôi sợ đến mức tè... pì pì. - ông rút cái khăn nhỏ trên bàn vẩy vẩy vào mặt 2 cha con họ như mấy cô gái lầu xanh vẩy khách, rồi còn làm mặt hề lè lưỡi trên người. (thua ông này luôn)

Và rồi ông lại thản nhiên xách đít đi chào hỏi những người khác y như đây là buổi tiệc của nhà ông, mặc kệ 2 con người đang nhảy đành đạch vì tức sau lưng. Vì có quan hệ rộng rãi nên khi ông đi đến đâu cũng tràn đầy tiếng hỏi thăm và tiếng cười, quay ra sau liếc 2 cha con kia ngụ ý "có về bữa tiệc này 2 người chuẩn bị cho tôi thì phải, 2 người thật là ngoan a~" (đúng chuẩn mặt dày rồi)

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Cùng Nhau Thưởng Tiệc

Bữa tiệc cho đến giờ phút này vẫn diễn ra suôn sẻ, mọi người cũng đang cố gắng đẩy nhanh mối quan hệ của mình. Mọi thứ vẫn cứ nhộn nhịp như vậy.

Ở góc tối trong phòng, Ryu cũng đang bận rộn "trang điểm" cho Ryna.

Khi đi qua chỗ xếp máy móc điện tử thì ông Gia Viễn tiện tay cầm điều khiển ung dung mở chiếc tivi lớn ở đại sảnh lên: "Sau đây là một số tin tức đáng kinh ngạc về gia tộc William mà chúng tôi vừa thu thập được". Tiếng của biên tập viên vang lên đều đều. Mọi người đều ngược nhìn lên màn hình. Ông Cargill đặc ý cười tươi vì cho rằng phóng viên đang đưa tin về buổi tiệc cũng như danh tiếng lẫy lừng của gia tộc mình.

"Như mọi người được biết nhà William được sắc phong làm Thân vương được 7 năm, do ông Cargill là con rể thứ 3 của vương phi Catherine tức là chị ruột của nữ hoàng Anh hiện nay. Trong 7 năm nay gia tộc này chưa hề có tiếng xấu trong giới quý tộc Anh, có thể nói đây là gia tộc thuần khiết nhất. Nhưng vừa mới đây chúng tôi nhận được một số hình ảnh phóng túng của Tiểu Thân vương và phụ thân của mình. Thường được biết chuyện chăn gối của các quý tộc được khép theo một khuôn phép, trình tự nhất định và rất có kỷ luật, thế nhưng hình ảnh chúng tôi nhận được là những tấm ảnh cha con Thân vương Cargill cùng thác loạn với một số cô gái. Có thể nói đây là một trò chơi tình dục đầy ghê tởm..."

Lúc này lời bàn tán lúc một nhiều. Sao tin tức này lại diễn ra đúng lúc như vậy chứ? Nhưng bây giờ đó không phải điều họ cần quan tâm, thứ nên quan tâm chính là 2 nhân vật nam chính trên màn hình. Và... Tất cả dồn ánh mắt vào mục tiêu duy nhất: cha con Thân vương.

Johan điên cuồng tắt tivi nhưng bấm thế nào cũng tắt không được, tức giận hấn đập luôn cái điều khiển trong tay. Trên màn hình liên tục xuất hiện những hình ảnh "đẹp mắt" làm rung động giới Bạch đạo và đám quý tộc có mặt nơi đây.

Cùng một khách sạn...

Cùng một chiếc giường...

Nhân vật nữ bị thay đổi liên tục...

Nhưng... Trên tấm ảnh là 2 nhân vật nam quen thuộc...

Sắc nét đến từng chi tiết...

- 2 người giải thích cho tôi chuyện này là sao? - Bá tước nước Anh Daniel giận dữ từ từ tiến tới.

- 2 người tính bôi nhọ giới quý tộc chúng tôi à... - Tiểu Công tước Oliver đến bên.

- Cứ hỏi chỉ được thế này là cùng... - Công nương Kate đồng đánh

- "....."

Ông Cargill khom người cố gắng giải thích. Thật khó khăn lắm ông với xây dựng một hình tượng trong sạch trong lòng các hoàng tộc và dân chúng, chỉ vì dục vọng của bản thân mà bị sụp đổ thực sự ông không cam tâm. Có lẽ cái mạng già này thì ông cũng phải cố được địa vị của mình. Không thể mất trắng. Nhất định không thể. (trong sạch a~...trong như nước xả bồn cầu a~)

- Hello mọi người.

Tiếng nói ấy dừng giữa không trung. 4 người con trai. Mỗi người một phong cách, mỗi người một vẻ điển trai riêng. Và cũng không khó để nhìn thấy thứ nổi bật nhất: con rồng đen được xăm cách điệu bên cổ trái của mỗi người. Theo sau là một đám hơn 10 người mặc đồ đen, trên mu bàn tay trái cũng có xăm hình một con rồng đen đang xếp ngay ngắn. (nhắc tới 4 chàng trai là biết ai rồi chứ gì)

- Các người là ai? - Johan tiến lên giáp mặt với chàng trai mặc áo thun trắng, ánh mắt ngông cuồng xoáy vào người chàng trai thâm đánh giá.

- Nghe nói Tứ Long đang ở đây nên chúng tôi muốn tới xem - Chàng trai áo thun đen kể bên trả lời, mắt mắt hờ hững nhìn 5 người đứng sau ông Cargill.

- Muốn diện kiến chúng tôi cũng đâu cần kéo theo nhiều người như thế... - 1 trong 4 người tự xưng Tứ Long lên tiếng đầy khó chịu

- Thích. - chàng trai áo trắng vừa nãy được hỏi nhàn hạ nhả ra 1 chữ khiến người ta té ghế. Bên này 7 khuôn mặt đang dần đen lại.

Bỏ mặc đám hoàng tộc bên này, ông Cargill nhú mày suy nghĩ rồi tiến tới gần chỗ 4 chàng trai nhả nhận hỏi:

- Các vị thật ra là ai?

4 chàng trai nhìn nhau cười khẩy, cùng một lượt quay về phía ông Cargill đồng thanh:

- Tứ Long của Hắc Long.

Bàng hoàng.

Kinh ngạc.

Hoàng sợ.

Nơi đây có đến tận 2 Tử Long... Vậy ai mới là thật?

Cha con Thân vương run rẩy, chân đứng không vững, sắc mặt cũng trở nên khó coi hơn. 5 người kia cũng không khá hơn là mấy, từng đợt sóng trong lòng đang từng cuộn, từng cuộn dâng lên. Nhưng trước khi bảo toàn tính mạng thì cần phải.....

- Lão. Đám đứng trước mặt Tử Long tụi tao mà giả mạo. Tụi mày có phải là chē Hắc Long tụi tao quá nhân từ rồi không? - đám người Tử Long này sừng cò lên, chỉ chỉ trỏ trỏ, quát tháo um sùm. Ta đã nói đây là những kẻ điếc không sợ súng mà. Cho nó một phát đi luôn đi, ở lại chặt đất lắm mấy ca a~

- Thích thể hiện thì cho các người thể hiện. Đến khi không thể hiện được tốt như vậy thì đừng trách. Chuẩn bị mà nộp mạng vào Hắc lao đi. - Thanh Long thường ngày ôn tồn là thế nhưng đụng vào Hắc Long thì anh chàng này cũng không dễ dãi đâu. Thật ra mà nói Thanh Long mới đích thị là kẻ nguy hiểm nhất trong Tử Long. Im im mà hiểm là thế.

Tử Long dàn ra làm 2 hàng ngay ngắn, người hơi cúi xuống đang chờ đợi cái gì đó.

- Lại gặp nhau rồi.

Lại thêm một giọng nói trong trẻo của một người con gái phát ra từ lối vào và lại làm mọi người một lần nữa dừng tất cả hoạt động. Vẫn là phong cách đầy mùi nguy hiểm... Áo lưng đen bó ngực, quần đùi cạp cao, áo jacket da dài, đôi bốt cổ thấp, tóc buộc cao để lộ vầng trán cao đầy mê hoặc. Bên ngực trái để lộ hình xăm một con rồng màu đỏ đầy ấn tượng đang uốn lượn. Sự huyền bí. Sự cao ngạo. Vẻ ngông cuồng. Nét quyến rũ. Tạo ra một người con gái đầy cuốn hút. Nhưng quá băng lãnh. Khó để chạm vào.

- Chúng tôi đang nói chuyện, ai cho phép hậu bối như cô xen vào. Tới đây trực chờ gì sao Lâm tiểu thư. - ông Cargil lấy lại vẻ uy phong thường ngày khinh thường nhìn nó.

- Mồm thối quá đầy lão già. Sáng ăn phân mà quên chà miệng à? - Kun chán ghét mồm miệng. Không cần khách khí với loại người không biết sống chết này. Điều quan trọng với anh bây giờ là: CỘP CÁI NHÀ BỐ ĐANG Ở ĐÂU???

- Nói nhiều mà còn không biết điều. Đã thế máu liều còn nhiều hơn máu não. - Kio huyết sáo tiến vào.

- Ngày vẫn đẹp, trời vẫn xanh nhưng sao còn một số người vẫn thích làm tanh xã hội thế này. - Peter chấp tay sau đầu hiên ngang đứng ngay sau nó.

Mỗi người một câu. Kẻ đám người chọt tạo thành một không khí hết sức quỷ dị. Gia tộc William bị một đám nhóc chửi xéo, xô mũi đất đi. Thật là mất mặt. Đào hồ ngay...

- Hồn láo. Thật là hồn láo. Ta đường đường là Thân vương, đứng trước mặt ta đã không chào hỏi còn nói ra những lời vô sĩ như thế. Lão... - ông Cargil hùng hổ quát tháo để lấy sĩ diện.

Đúng là những con người không biết suy nghĩ. Trước khi chết chỉ biết giữ lấy cái sĩ diện ảo của bản thân mà không biết thân chết đang trực chờ bên cạnh. Ngu xuẩn. Hết sức ngu xuẩn.

- Vai về chúng ta bằng nhau. Vậy tại sao tôi phải chào hỏi? - nó khoanh tay hờ hững hỏi lại.

- Cô chẳng qua chỉ là tiểu thư của Lâm gia, luận tuổi tác, luận vai về vốn dĩ đã là không bằng. - Johan bênh vực cha mình.

- Tuổi tác tất nhiên là tôi trẻ hơn "cụ" Cargil đây. Nhưng luận về vai về thì tôi phải phai gọi "cụ" đây là anh rể đó cháu trai à. - nó cười mỉa mai.

- Anh rể?

Mọi người xôn xao. Hôm nay họ bất ngờ đã đủ rồi. Nay lại được chứng kiến cảnh "tình thân nhận nhau" giữa 2 gia tộc thật hết sức ngạc nhiên mà. Ngạc nhiên đến đau tim.

- Tất nhiên, cô ấy là Công chúa Natalie - con nuôi của nữ hoàng bề hạ. Luận theo chức tước thì ông phải là người chào hỏi cô ấy đấy Thân vương à. - Công nương Kate khinh miệt nhìn cha con ông Cargil rồi sau đó nhanh chân bước tới tươi cười chào hỏi nó.

Cúi người đáp lễ, ánh mắt nó đưa lên màn hình trước mặt. Nơi đó còn đọng lại những bức ảnh "nhân gian" đầy "mê hồn và thâm hiểm lòng người" kẻ nhếch mép rồi chặc lưỡi. Vừa uống rượu từ khay rượu của một người phục vụ vừa thưởng thức ảnh "đẹp". Hảo. Tuyệt hảo. Thật sự làm rất tốt

- Rất đẹp. Chụp rất sắc nét.

Toét miệng cười trong khi quan khách lác mắt hết nhìn mấy tấm ảnh trên màn hình tivi rồi quay sang nhìn nó. Những bức ảnh như thế mà cho là đẹp. Đâu đâu...sao chúng tôi không thấy nó đẹp vậy. Chẳng lẽ đây là ảnh nghệ thuật nên Lâm tiểu thư cho là nó đẹp ta? Ủa mà, những loại ảnh như vậy được đưa lên tầm cao nghệ thuật từ bao giờ vậy? Sao chưa nghe nói gì hết ta?

Mặc kệ những ánh nhìn sấm soi,dò xét ở tứ phía nó vẫn cứ tỏ vẻ như không có chuyện gì, nhận lấy ly rượu khác từ tay của Rey,anh chàng này cũng đang dáo dác tìm kiếm "bà nội" của mình, nó đưa ly rượu lên hít lấy một hơi để thưởng thức vị thơm rồi hô to:

- Nào... Chúng ta cùng thưởng tiệc.

Bỏ mặc 2 con nhỏ nào đó... ở một nơi nào đó...đang nhăn nhó vì phải tự hành hạ bản thân cho kế hoạch của ai đó. Còn ai đó thì ở đây ung dung thưởng tiệc. Ôi thần linh ơi....

Dán lên mặt 3 chữ "i don't care" đầy quen thuộc. Nó nhấp từng ngụm rượu, ánh mắt xoáy vào 7 con người đang đứng run rẩy trước mặt một cách đầy chết chóc.

Lại sắp diễn ra những cái chết đầy bi thương.

Để nó thưởng thức những con mồi đang tán loạn chạy trốn đã.

Phải từ từ mà chơi đùa chứ. Thời gian còn dài mà.

Phải để họ cứ từ từ mà cầu xin cái chết cho bản thân.

Buổi săn bắt này thật thú vị... Ahahaha...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Gọi Tôi Là Huyết Long

Thấy cha con họ cứ đứng đực ra thế nó cũng không hề tỏ ra khó chịu mà ngược lại còn tươi cười nâng ly ngó ý, rồi quay sang Peter phán một câu xanh rờn trời mây:

- À quên, là kẻ hèn thì chắc không biết uống rượu vang rồi. Chắc chắc...

Johan búng phát cầm luôn 3 ly rượu trong khay không suy nghĩ mà ngửa cổ uống luôn một lúc, nghênh mặt lên thách đấu với nó.

- Hờ hờ... siêu thật... - miệng nhóc Shyn giật giật hết nhìn ly rượu rồi lại nhìn cái hăng của cái chai rượu trên khay.

- Ấc... đúng là siêu thật... - Key cũng méo miệng khi nhìn tên chai rượu.

- Quá nhanh quá nguy hiểm... - Tứ Long cùng nhau thốt lên

- Haizzz... trè trâu giò ngáo đá nhiều quá. - hấn lắc đầu cảm thán, đưa đôi mắt rung rung đồng cảm nhìn Johan_kẻ thù không đội trời chung dám cướp vợ hắn.

- Chắc...ngay cả JimBeam để tráng ly mà nguoi cũng dám uống... - Kio đơ lưỡi.

Thì ra thứ Johan uống là rượu JimBeam. Loại rượu này đối với người thường thì nó cũng bình thường, mà đối với những người có gia thế không bình thường thì loại rượu này quá đỗi tầm thường (hic...loạn luôn.), JimBeam ở đây dùng để tráng ly rượu cho nó sạch hơn trong hơn và khi uống sẽ giữ được mùi rượu.

Thấy con trai bị ê mặt trước hàng trăm khách quý, ông Cargil lại thẹn quá hóa giận.

- Lâm tiểu thư nếu cô đến dự tiệc thì xin mời, còn nếu đến gây sự thì xin cô ra ngoài cho. Nếu không tôi không khách sáo mà cho người tổng cổ cô ra ngoài đâu. - Ông Cargil chỉnh lại vạt áo, dùng tư thế trưởng bối nói chuyện với hậu bối, trừng mắt cảnh cáo.

Nó nhún mày cười khẩy. Đến bao giờ lũ người này mới hết tự cho mình là thông minh đây. Dùng não để nói chuyện với nhau giùm cái. (tác giả vui lòng không tài trợ cho chương trình này. cảm ơn. cảm ơn)

- Kêu ai tổng cổ tôi ra ngoài cơ?

- Cô không thấy người của Hắc Long đang đứng ở đây sao? Hừ... nói cho các người biết, tôi là chủ của lão đại. Khôn hồn thì đừng tỏ vẻ ở đây. - ông Cargil nhip chân, mặt ngông cuồng thấy rõ.

Vừa nghe xong màn giới thiệu oách xà lách của Thân vương thì đám người của nó cười to, đầu đó còn thấy rõ sự chế giễu. Còn nó vẫn đứng đó, không cười cũng không tức giận, chỉ có điều khuôn mặt đã không còn cảm xúc.

-Đầu? Ai? Hắc Long đâu? - Kun dắt Peter sang một bên hùng hổ tiến lên đi kiểm "Hắc Long"

- Là chúng tôi. - 5 người ban nãy làm mặt lạnh đi lên đứng trước mặt nó giương ánh mắt đầy thách thức. (Áy mầy chú đừng làm liều thế chứ. Chị là chị không chịu trách nhiệm về tính mạng cho mầy chú đâu nhá. - _ -)

Nó sải một bước ngắn ba bước rộng đến trước mặt người con gái duy nhất trong 5 người. Ánh mắt băng lãnh xoáy thẳng vào khuôn mặt xinh đẹp kia, rồi bắt đầu cất giọng nói của quý Valak:

- Cô là ai?

Bị hơi lạnh phả vào mặt, cô gái bất giác rùng mình. Cô có cảm tưởng bản thân đang đi vào cõi chết, cái chất giọng lạnh thấu xương của quý, khuôn mặt đáng sợ mang theo sự chết chóc đang ở đối diện cô. Một mùi vị đầy nguy hiểm.

- Tôi...tôi là...là... lão đại...đại... của Hắc Long.

- Chắc chứ. - Lần này là Tứ Long lên tiếng.

Thấy 4 chàng trai vừa nãy im lặng giờ lại lên tiếng đầy nguy hiểm, cô gái bất chợt đỏ mặt hơi lạnh. Nếu họ là Tứ Long thật thì chẳng phải là nhóm của cô sẽ chết chắc sao? Cô lại giả mạo lão đại của họ. Thì liệu...

Cô gái sợ hãi bất giác lùi ra đằng sau, tính quay đầu chạy đến bên Thân vương Cargil thì bị nó nắm tóc lôi lại. Đám người tự xưng là Hắc Long hoảng hốt chạy lên định giúp cô thoát ra thì bị Tứ Long chìa súng vào đầu. Giương ánh mắt đầy nguy ý "mày thử chạy lên xem" cảnh cáo.

Các quý cô, quý bà thấy Tứ Long cầm súng thì la hét, khóc lóc ầm ĩ hét lên rồi bỏ chạy toán loạn. Khung cảnh thật là vui vẻ.

Đoàng...

- Đứng im... chúng tôi không làm hại các vị. Nếu không... pằngggg. - Bị giờ súng bắn một phát chỉ thiên, sau khi nói xong thẳng nhóc còn giả động tác bắn súng đe dọa những người ở đây. Chỉ riêng chú nó thì... Haizzz...đang ung dung ngồi ăn tiệc như kiểu "các người cứ chơi vui về ha...tui không liên quan gì đâu nha"

- Loại người trên đời này tao ghét nhất là những kẻ giả mạo tao rồi tự cho mình mới là thật. Nhan sắc của mày cũng không tệ, nhưng loại như mày mà đòi giả danh tao sao? Mà nếu có đi chẳng nữa...ít nhất cũng phải ra dáng là lão đại chứ...mày cố ý lăng mạ tao sao? Tao không đủ kiên nhẫn để diễn kịch chung với lũ ngu như tụi mày đâu. Chắc chắn...Nhìn kia...chỉ toàn một lũ ăn hại...mà dám đứng đây...tung hô mình là Hắc Long. Có vui không? Còn tao...thì hết hứng thú để vui đùa với tụi bây rồi... - nó bóp mạnh cằm của cô gái, thêu thảo bằng âm vực của quý. Valak sẽ sống lại. Nhanh thôi.

- Cô...cô là...

Nó hất mạnh cô gái xuống sàn rồi cười man rợ... Ra chỗ hần đang đứng, nó cởi phăng cái áo khoác rồi quăng cho Tứ Long, xoay người đối diện với cô gái, nổi bật giữa làn da trắng như tuyết là con rồng đỏ uốn lượn. Đám người tự xưng là Hắc Long sững sờ khụy xuống nói không nên lời.

Johan bây giờ còn đang ngẩn ngơ trước làn da và thân hình tuyệt mỹ kia, ánh mắt lộ lên vẻ thèm thuồng. Bên này mất Ken long sòng sọc, chỉ cảm hận không xé thịt lột da con cáo kia "dám nhìn vợ bố như thế, mày chết chắc rồi". Mùi ghen tuông bay đầy bữa tiệc.

- Chuyện gì? - ông Cargil gât gông

- Rồng đỏ...không...cô ấy... - đám người cứ như kẻ mất hồn, liên tiếp lặp đi lặp lại câu nói đó. Ngay cả cô gái đang quần quai trên sàn cũng hoảng sợ mà ngất xỉu. Bọn họ chẳng qua chỉ là những tên côn đồ chợ đen được ông Cargil thuê đến giả dạng Hắc Long để tăng thêm phần uy dũng của ông ta, tuy họ không phải là người của Hắc đạo nhưng họ cũng biết cách để nhận dạng người của Hắc Long ra sao. Chỉ cần dựa theo màu sắc của hình xăm con rồng và vị trí của chúng để đoán chức vị của từng người. Muốn giả mạo Hắc Long đã là chuyện rất khó. Huống hồ... Bây giờ. Lại gặp nhau ở đây. Thật sự. Thời điểm này có vẻ không được tốt cho lắm.

Con người luôn tỏ vẻ nguy hiểm...

Khi chưa biết kẻ trước mặt mình là ai...

Đến lúc họ thật sự trở mặt...

Không cùng một màn diễn nữa...

Còn chưa biết ai mới là kẻ nguy hiểm nhất...

- Xuyt. - nó đặt ngón trỏ lên đôi môi đỏ mọng của mình.Từng bước. Từng bước. Thanh thoát bước đến đứng giữa ông Cargil và Johan.

- Cô thực ra là ai? - ông Cargil gạt tay nó ra khỏi vai mình hét ầm ĩ. Ở cái thời điểm này, tính mạng vẫn là quan trọng nhất. Có thể bình tĩnh mà từ chối một đóa hồng như nó quả nhiên cũng không phải là ngu lắm.

Nó nhếch môi, xoay người ngồi xuống cái ghế ở giữa Tứ Long, nhả ra 5 chữ vô cùng mỉa mai:

- Gọi tôi là Huyết Long.

Sững sờ.

Sững sờ.

Sững sờ.

Toàn bộ hóa đá.

Tình thế bây giờ rất hỗn loạn.

Nó rút con dao găm chặt ngay cánh tay rạch lên mặt cô gái nhỏ đang ngất xỉu dưới sàn đã giả mạo nó, nghiêng ly rượu để máu chảy từ từ vào ly rượu vang trắng của mình, lắc đều cho máu hòa vào rượu rồi từ từ thưởng thức.

- Quả nhiên là máu của người đẹp. Mùi vị thật thơm. Thật sản khoái.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Phần Không Tên

Đã lâu rồi không đăng truyện... Thật ra dạo này mình rất bận. Có thể thứ 6 hoặc thứ 7 này mình mới có thể viết truyện được... Mọi người thông cảm.

Hơn nữa, chỉ mới mấy ngày thôi mình nhận được rất nhiều tin nhắn đại loại như: "sao truyện nghe ảo vậy?", "thấy nó thánh hết rồi", "sao vi diệu vậy, thánh cmnr"..... OK OK... Mình xin nhắc lại lần nữa và đây cũng là lần cuối nhé mấy thánh soi..

ĐÂY LÀ TRUYỆN là thứ luôn ảo diệu khi mọi người đọc nó. Nếu các bạn không hiểu thứ tiếng mà mình nói thì làm ơn TRA CÚU GOOGLE để tìm ngôn ngữ thích hợp cho bản thân nhé. Không ai rảnh mà muốn đòi co với các bạn làm gì, nhưng đừng cố ý tỏ vẻ như bản thân mình giỏi hơn người khác. Không hề. Nếu mà có đọc tới đây rồi á... Thì làm ơn đi, làm ơn vào mà xem lại những tin nhắn của các bạn á, để xem bản thân đã lịch sự chưa nhé.

Còn không muốn vi diệu á...thì đừng vào cái thế giới ảo này. Mà ngoài đời á...NÓ CÒN VI DIỆU HƠN NHIỀU nhá nhá nhá. Làm ơn tôn trọng những thành viên trong trang web này, làm ơn tôn trọng bạn đọc và những người đã ủng hộ tôi cái. CÓ Ý THỨC GIÙM ĐI.

Ok. Mình chỉ tôn trọng những người tôn trọng mình thôi. Nói nhẹ nhàng thì ai có làm gì đâu, chỉ là truyện thôi mà, đâu cần phải dùng những lời lẽ thiếu thiện chí để nói với nhau chứ ạ. Phong cách viết của mình hài hước, vui vẻ, mình trả lời cmr nhiệt tình hòa đồng nhưng không có nghĩa là mình luôn vui vẻ với những tin nhắn của những người không biết điều đâu nhé.

Lần sau mình sẽ không trả lời tin nhắn một cách lịch sự nữa đâu nhé. LÀM ƠN... :))

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Đòi Người Và Ôn Lại Chuyện Cũ

Bầu không khí bây giờ hết sức âm u, ngột ngạt đến khó tả. Chẳng ai dám hé miệng nói với nhau câu nào. Ngay cả hắc mặc dù biết nó là ai lâu rồi, nhưng cứ hể chính miệng nó nói ra là hắc cảm tưởng bản thân đang đứng trước thần chết... Một cảm giác sợ hãi tràn ngập...Khó mà lý giải..

Thân thể của nó quá lớn. Trực tiếp đắc tội với nó thì cũng còn tốt hơn là bày mưu giả mạo nó trước mặt nó. Mà nó là ai chứ...Là Huyết Long...Là con rồng khát máu của Hắc Đạo. Giả mạo Huyết Long là tội lớn tày trời, là kẻ thù của Hắc Đạo. Có thể nói...Huyết Long sẽ dành cho họ những cái chết tuyệt vời nhất...

- Sao không ai trong các người nói gì đi chứ? - nó kiên nhẫn ngồi đó chờ đợi nhưng rốt cuộc lại không có ai mở miệng nói câu nào.

Tất cả vẫn cứ đứng đó...cúi đầu...hoảng sợ...và...im lặng.

- Ta không có kiên nhẫn đâu? - giọng nó lại vang lên đều đều không có vẻ gì là sốt ruột cả.

Bầu không khí vẫn cứ như vậy... Chỉ nghe được tiếng thở đều của từng người mà không thấy ai phát ra bất kì một tiếng ồn ào nào.

- Haizzz...thật là...ta nói mấy người sao lại ngừng hết rồi...các người vừa nãy còn rất hùng hồn mà... Nè Thân vương sao lại đứng im đó thế, nè nè nè ông không phải là cáo tinh tu luyện ngàn năm à...miệng ông cãi còn hay hơn hát cơ mà...Thật sự...ta rất thích a~...còn các người...hình như hòa cũng giỏi lắm mà...chắc chắc...nghe đầu toàn là cao thủ không...tiếp đi a~...Haiz ông không cãi nhau làm ta ăn không ngon gì hết... - ông Gia Viễn tay cầm đĩa đồ ăn đứng dậy, mặt nhăn nhó trông phát tội.

Miệng Tử Long giật giật nhìn ông Gia Viễn rồi tốt bụng nhắc nhở.

- Ehem... Tam lão gia...

Ông liếc mắt sang nó xem xét động tĩnh, biết là cháu ông đang muốn xem kịch nên quyết định bỏ lơ lời nhắc nhở của Tử Long, miệng vẫn cứ bô bô...

- Nói gì đi chứ...đúng là không biết điều mà...bla bla

Tử Long đen mặt lại... Đã nhắc nhở lại còn bị lơ... Đúng thật là lòng tốt không được báo đáp mà...

"Tam lão gia...mối thù hôm nay chúng tôi mà không trả cho ông thì không mang danh Tử Long..." Tử Long nghiêng răng nghiêng lợi rồi mặt gian nhìn nhau cười nguy hiểm.

Nó lúc đầu còn có ý định ngồi xem 2 ông già đấu khẩu như thế nào...ai dè Thân vương Cargil run rẩy nhất quyết không chịu trả lời bất cứ câu hỏi nào... Ngược lại cái lão già cứ thế...được đà mà lấn tới...tay vẫn cầm đĩa đồ ăn mà tự kỷ... Nói nhiều quá mức cho phép... ôi...Cai đầu của mọi người sắp nổ tung rồi... Ông Gia Viễn mới là cao thủ ở đây...

Nói đến khát khô cái cổ, ông quyết định không nói nữa, quay trở lại bàn kiểm nước uống. Nó thờ phào vuốt ngực.

- Ông tính giả câm với ta?

Vẫn cứ im lặng...

- Lão đại ta đang nói chuyện với ông... - Quang Long rút súng đặt lên đầu ông Cargil, khuôn mặt lạnh lùng không tạp chất đối diện với ông

- Hừm...cô rút cuộc muốn gì... - cuối cùng lão ngoan đồng này cũng chịu mở miệng.

- Đòi người và ôn lại chuyện cũ. - nó nhếch mép khinh thường

Ông Cargil nhú mày khó hiểu, thì thầm gì đó với Johan rồi quyết định quay qua hỏi nó cho lẹ:

- Đòi người gì chứ, chúng tôi giữ ai mà đòi...

- Phải đấy...và lại chúng ta làm gì có chuyện cũ mà ôn lại...Các người rõ ràng đang bày trò mà...

Nó thờ hất ra không trả lời. Hấn"lăm le bước lên tiếp lời (Ken nay gan to nhỉ)

- Có hay không còn chưa biết được... ("bố thù rất dai...đụng vào vợ bố...là bố cho người con cả đời" haha)- à vâng anh ấy đang tự kỷ đấy a...

- Có người nhìn thấy chính công tử nhà ông đã bắt Nhị tỷ và Tam tỷ của Hắc Long chúng tôi, nên chúng tôi tới đòi người là chuyện bình thường mà - Kio đút tay vào túi quần thông thả nói, dù gì 2 con hãm đố cũng chẳng phải là nó _bảo bối nhỏ của anh, mà người yêu à! lại càng không nhé... thế nên... lo lắng gì làm gì cho mệt xác...chẳng phải của anh thì anh quan tâm làm gì...

- Nói láo... Các người nghĩ đó là ai chứ... Con trai tôi đủ sức để bắt 2 người đó sao...

- Đúng... Các người nghĩ tôi có gan đụng vào người của Hắc Long sao? Bắt cóc Nhị tỷ Tam tỷ Hắc Long... tôi điên chắc... Là các người cố ý đổ tội cho tôi...

- Chuẩn rồi...là chúng tôi cố ý thì đã sao nào? Các người sẽ làm được gì? - Kun nhưn mày thách thức ("nhào vào anh đây sẽ tiếp chú liền")

Không nói được gì nữa nên 2 cha con ngậm ngùi im lặng... Chẳng lẽ xông vào đánh ư? Làm gì đủ trình cơ chứ... Có mà bị đưa vào Hắc Lao...

Thà chịu nhục còn hơn chết bất đắc kỳ tử...

- Như vậy đi...- Rey giả vờ trầm tư suy nghĩ rồi quay qua giơ cao cái điện thoại lên và nói to với các vị khách ở xung quanh - Chúng tôi muốn nhờ một số quan khách ở đây đi lục soát nơi này, chỉ cần thấy 2 cô gái như trong hình thì cứ đến đây, mọi chuyện sẽ sáng tỏ. Nếu ai tình nguyện đi tìm thì.....

Mọi người nhón nháo vì câu nói dở của cậu... Làm ơn cho họ biết "thì" sẽ ra sao đi chứ... Biết trước đi ăn tiệc mà khốn khổ như vậy thà bị mang tiếng kiệt sĩ ở nhà còn hơn là vác mặt tới đây... Khéo khéo chúng bán cho mấy phát là thành... "Đồi Thông Đầy Mỏ" nữa thì khổ.

- Thì chúng tôi sẽ không làm ảnh hưởng và đồng thời sẽ thả những người đó về. - khóe môi Darkie cong lên đầy nguy hiểm...

Câu nói vừa thoát ra khỏi miệng thiếu chủ Darkie thì cả ngôi biệt thự nhốn nháo hẳn lên... Kê thì mò dưới gầm bàn... Kê thì kiểm trong hộc tủ...

Ha~~ chỉ có ông Gia Viễn là kẻ tâm thần phân liệt hạng nặng tới nỗi:

- Cúc cu... ú à... 2 đứa ở đâu vậy? Ngoan...nhanh ra đây đi cho chú còn về nữa... Họ không chịu thả chú nè... 2 đứa ơi... nghe gì hong... cúc cu... - Hết nhìn vào cái bình hoa rồi lảng xăng giờ từng đĩa đồ ăn, nhấc từng cái thìa, cái ly...

Cả bọn trợn mắt lác đầu... Peter xấu hổ núp sau lưng hẳn, anh muốn trào máu họng với người cha thần kinh không ổn định của mình... 2 người đó rõ ràng là người mà...có phải con ruồi con muỗi đâu mà kiểm ở mấy chỗ đó chứ... Ôi lạy hồn...

Ở chỗ nó thì không khí sặc mùi chết chóc... Ông Cargill lay hoay nhìn mọi người tản đều ra đi kiểm 2 cô gái trong hình...Johan sợ hãi cúi gầm mặt xuống đất... 4 chàng trai kia thì run rẩy đứng vào một góc còn chưa tỉnh cô gái đang nằm lún lóc dưới sàn...người không ra người ma không ra ma...

Chỉ riêng tội nó thì cứ tỏ ra nguy hiểm, ánh mắt gian xảo, khuôn mặt đầy tà khí...

- Thấy rồi... Chúng tôi thấy rồi...

Một số vị khách vui mừng hét toáng lên, ở đằng xa một nhóm gồm 5-6 người đang dìu 2 cô gái. Quần áo trên người họ tả toai, đầu tóc thì rối bù, chân tay tím ngắt, hốc mắt đỏ hoe thấy rõ vầng mắt thâm đen, khuôn mặt nhợt nhạt nhìn chẳng khác nào xác chết biết đi...

- Te tua vậy mà các người cũng nhận ra sao... - Hẳn chắc lờn nhìn độ thảm hại của Ryu và Ryna...

- Chúng tôi đoán đại thôi...toàn khu này chỉ thấy mỗi 2 cô gái này đang trong tình trạng phân hủy...à nhầm... - một vị khách lờ lờ lấy tay che miệng lại sợ hãi.

- Đầu có... nhìn kỹ thì cũng giống xác chết trong thời kỳ phân hủy lắm nha... - nhóc Bi đi xung quanh Ryu và Ryna vút vút cảm nhận định lại câu nói của vị khác lạ.

Cả bọn nghe câu nói đùa của Bi xong thì liền che miệng cười. Nhóc Bi e là... Lâm Gia Khanh. Hương dương: ...

- Sao bị bắt. - Nó làm mặt lạnh nghiêm giọng.

- Hôm đó thuộc hạ và Ryna đến xem tình hình quán bar thì thấy có người ẩu đả với nhau, thuộc hạ nhanh chân ra xem chuyện gì... Trong lúc hỗn loạn có người đánh thuộc hạ, lúc đầu còn nhận thức được...nhưng lúc sau thì thấy...đã ở đây rồi... - Ryu thều thào khổ sở kể lại sự tình... (bà kể cứ như thật)

- Thuộc hạ không thấy Nhị tỷ đâu nên đã đi tìm, thấy tỷ ấy nằm ngất đằng sau bar tính đỡ tỷ ấy dậy thì bản thân cũng bị đánh lên rồi... - Ryna phụ họa theo...

Johan ngỡ ngác hết nhìn Ryu rồi quay sang Ryna, nhìn vết thương rồi lại nhìn bộ quần áo mà cái bản mặt cứ ngu ra...

- Johan...này... - ông Cargill tức giận quay sang bóp chặt tay Johan

Bị cha nắm chặt Johan giật mình tỉnh mộng, nghĩ ngợi gì đó rồi hét toáng lên:

- Nói láo...là họ đã quyến rũ tôi còn chủ động lên giường với tôi rồi đòi về đây... Là họ chủ động hết... Tôi không biết gì cả...

- Người nghĩ bọn ta là gái bao sao, lên giường với người, về nhà với người, người nghĩ người của Hắc Long là vậy sao? - Ryu tức giận bước tới nắm lấy cổ áo Johan giằng mạnh.

- Các cô...

- Đủ rồi... - nó quay qua nhìn Key và Kun. - 2 người đưa họ ra máy bay về nước trước đi, tôi còn có chút việc ở đây sẽ cùng mọi người về sau.

Nhận lệnh nó, 4 người nhanh chóng di chuyển ra máy bay tư nhân về nước để hú hí với nhau... Yêu đương là phải thế chứ...

- Bây giờ thì chúng ta cùng nhau vui vẻ mà ôn lại chuyện cũ nào... - Nó háng giọng ra lệnh cho Ryu buông tay rồi lại nhún vai nhìn ông Cargill thích thú...

- Chuyện...chuyện gì...chứ...

Quang Long điềm tĩnh bước lên vài ba bước tới đứng cạnh nó, theo sau là Tam Long cũng nhanh chân giành chỗ đứng quanh nó.

- Lần trước các người nói sẽ tính món nợ từ hôn với lão đại của chúng tôi, quên rồi sao? - Quang Long từ từ nhắc nhở.

- Đúng là mau quên thật. - Kỳ Long ở bên cạnh cũng bồi thêm một câu cho đậm đà hương vị.

Ông Cargil run rẩy tính vận lấy vai của Johan mà hấn ta cao quá làm ông bị hụt ra sau, cũng may ông ta nhanh chân trụ lại..

- Cái này...này...là do nó nói...không...không phải tôi

- Cha... sao cha bỉ ổi như vậy... Cha cũng có phần mà. - Johan trợn mắt khi cha hấn ta tráo trở đổ hết tội lỗi lên đầu hấn. Muốn một mình hấn ta hứng chịu ư...hừ...

- Không...là mày... - ông Cargil nắm lấy cavat của con trai giật mạnh

- Là cha mới đúng... - Johan gắng co kẹp lấy phần cổ cha mình không thương tiếc.

Cứ thế họ đổ tội cho nhau. Không ai nhường ai. Họ bất chấp tất cả. Là ai hi sinh. Là ai đổ máu. Cần gì quan tâm đối phương.

Họ là cha con. Là máu mủ ruột thịt. Mặc kệ.

Vì sự sống của bản thân mà bán rẻ lương tâm. Xâu xé lẫn nhau...

- Câm miệng. - nó giận dữ quát to. Dám đứng trước mặt nó lớn lối, đổ tội cho nhau, cha con tương tàn. Thật bản mặt. Đê hèn đến thế là cùng.

- Lão đại... - Tứ Quỷ ngáp ngừng dò hỏi ý kiến nó.

- Hừm... bây giờ Tứ Quỷ đưa 2 tên khốn này về chung với Kun, nhốt chúng vào Hắc Lao trước. Sau khi giải quyết công việc ở đây xong...ta sẽ trở về để trực tiếp chơi đùa với họ... - nó đứng dậy xoay người bước đi, không thèm nhìn 2 tên khốn đó một lần, chỉ sáng khoái cười to mà bước ra khỏi cửa.

Chỉ là viết phần truyện này mà người ta nói mình là KỂ ĐIÊN. Thật nực cười... Đang xem xét có nên viết tiếp hay không. (xem các cmt ở chap 1:GTNV....) Thú vị bỏ mẹ ra...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Đại Chiến Nhà Bếp

----- Chiều ngày hôm sau -----

- Oa...cuối cùng cũng được về nhà... - Thiên Long uể oải vờn vai, thững lững đi xuống nhà bếp.

Hóa đá...

- Đói chết đi được... - ông Gia Viễn thờ dãi tay xoa xoa cái bụng.

- Hừ... hôm qua chú mài hết bữa tiệc của người ta rồi giờ còn than đói... - Kio khinh khỉnh liếc ông chú có một không hai của mình...

Mọi người đằng sau cũng bụm miệng cười hùa theo chọc ông, chỉ riêng nó thì vẫn im lặng, Peter thì xấu hổ rửa thầm...

" Thật mất mặt mà... Chúng ta không giống cha con chút nào..."

- Nhưng mà thật là đói lắm rồi... - hấn lên tiếng mặt mày ừ rừ. Cũng tại hấn chỉ lo đấu mất giành vợ với cái tên khốn nạn kia nên vẫn chưa "hấp thụ" được cái gì vào bụng.

Thế rồi mọi người hướng tới nhà bếp yêu dấu, chưa gì đã thấy Thiên Long sững người đứng đó. Bước thêm hai bước mọi người chết sững trước cảnh tượng hùng vĩ này.

- Chuyện gì? - giọng nói băng lãnh của nó thốt ra làm mọi người hít phải một ngụm khí lạnh.

Trước mắt là khung cảnh ngồn ngộn của chén đĩa, dưới sàn tràn ngập những mảnh vỡ. Nồi niêu...cái nào không cháy đen thì cũng bị lũng một lỗ. Đồ ăn vương vãi từ thành bếp cho đến sàn nhà. Tường thì hỗn tạp màu sắc. Giá chén chỉ còn lại vài ba cái chén nhỏ.

Nhà bếp tan hoang. Người làm thì hoảng loạn.

Là chuyện gì đã diễn ra ở nhà nó.

- Ở Việt Nam cũng có động đất sao? Thật kinh khủng. - hấn cảm thán.

- Đây là thành quả của Nhị thiếu gia và Triệu thiếu gia thừa chủ tử. - ông quản gia cung kính thật thà báo cáo.

- Thành quả?- nó nhăn mặt.

Ông quản gia xoay người vào trong một lúc rồi trở ra với một tờ giấy ghi đầy chữ, nhìn chẳng khác nào một tờ sổ dâng tấu lên vua. Đứng nghiêm chỉnh, ông bắt đầu liệt kê:

- 3 cái nồi cao cấp bị lũng. 5 cái nồi inox bị cháy. Bể 5 cái tô thủy tinh. Đi luôn 4 cái đĩa. 7 cái chén đi theo. Mất 4 kg thịt bò Hida. Đồ 3 kg gạo, cháy mất 1 kg. Mắm, muối, bột ngọt, hạt nêm đã thay tổng cộng 7 bịch rưỡi. Cháy 3 cái khăn lau bếp, 5 cái găng tay bắt đồ ăn, rồi...

- Thôi... đủ rồi. - mặt nó ngày càng đen lại...

Mọi người bắt giác lùi ra xa.

- Lý do.

- Dạ... 2 vị thiếu gia muốn nấu cháo cho 2 vị nữ đường chủ ạ. - lại một lần nữa thật thà ôn quản gia đã hại đời trai của 2 con người...

- Lôi xuống đây. - không thể nhịn mà... Chỉ một nồi cháo mà làm tổn thất bao nhiêu là thứ. Không quan tâm thứ tình cảm đặt vào nồi cháo, thực tế ở đây là đốt cả triệu bạc vào một nồi cháo mấy....chục ngàn. Huống hồ đồ đạc trong nhà bếp đều do chính tay nó chọn chính tay nó mang về. Thật không nề mặt nhau mà.

- Lão đại về rồi à. - Rey hí hửng sáp lại chỗ nó thì bị Tứ Long cản lại

Kun thì thận trọng hơn, từ lúc bước xuống đã thấy không khí có gì đó sai sai. Mặt ai cũng nặng nề, còn người ngồi kia thì đờ đờ sát khí. Anh nhẹ nhàng ngồi xuống, dè dặt:

- Tiểu Kỳ gọi anh...

- Ai cho ngồi. - mặt liếc mắt nhìn ông anh nó đang khúm núm đứng dậy đi sang một bên.

Nó nhìn sang Rey đang vô tư cười đùa. Liều mạng quá mà. Nó kêu Quang Long

- Các người đã làm gì với nhà bếp của tôi. - Quang Long thay nó hỏi 2 tên tội phạm trước mặt. Khi nó không muốn mở miệng thì Quang Long sẽ nói lại ý của nó.

- Gì mà mà nhà bếp của nhóc chứ... - Rey nhướn mày nhìn Quang Long " từ khi nào thằng nhóc này lại trở nên vô lễ như thế chứ?"

- Rey... - Kun nhanh chóng nhắc nhở Rey, anh đã quá hiểu cô em gái của mình rồi, mất trí nhớ nhưng tính cách vẫn không thay đổi. - Tội anh muốn nấu cháo thôi.

- Là muốn nấu cháo thôi... - Quang Long nhìn qua nó rồi lại nói.

- Phải. Chỉ là nấu cháo thôi... - Kun khẳng định.

- Nhắc lại... - lại nhìn nó, rồi lại nói.

- Bọn anh chỉ nấu cháo...

- Nấu cháo hay phá hoại, nấu cháo hay nấu tiền của tôi.... - nó tức giận đập bàn quát to.

Nó không phải kẻ quan trọng tiền bạc hơn tình thân, chẳng qua họ đã làm nó thật sự tức giận. Đã sai thì phải chịu.

- Là các người bày ra thì đừng hành hạ gia nhân của tôi phải nài lưng ra để dọn dẹp. Đã sai thì nhận, đừng có đứng trơ mặt ra nhìn người khác gánh hộ việc mình làm. Nhìn xem, nhìn cái nhà bếp bây giờ có khác gì là bãi rác. Tôi nhiều tiền quá hả? Để cho các người phá hả?

- Chỉ là mấy cái chén, lão đại đâu cần phải phải như thế. - Rey bĩu môi, phải chăng lão đại sống quá vất vả rồi. Xem ra có kẻ lại không biết điều rồi.

- Mẹ nó... Mấy cái chén... Hur... Triệu thiếu gia, anh nói nghe như chẳng có gì liên quan tới anh vậy. Hay là các người nghĩ tiền Lâm gia chúng tôi làm ra dễ lắm à... Số bát đĩa các người làm vỡ đều do mồ hôi, nước mắt thậm chí là máu của Hắc Long chúng tôi từ những đợt làm ăn nguy hiểm kiếm tiền để mua lấy. Chúng tôi làm trên xương máu của mình, chỉ là mấy cái chén thôi sao... Con mẹ nó... Có phải anh muốn chết rồi không. Tôi không quan tâm các người thể hiện tình cảm gì, yêu đương gì, hậu quả này các người tính sao với tôi. - nó điên máu vì câu nói vô tâm của Rey, không phải đồng tiền của mình thì không biết xót mà, nó bắt 2 người họ đứng đối diện rồi chửi xối xả.

- Bọn anh sẽ dọn dẹp. - Kun hổ thẹn cúi người. Là anh vô ý vô tứ, vì thể hiện cho Ryna thấy mà anh quên mất việc này, không ngờ lại xảy ra có sự này.

- Dọn dẹp là xong sao... Chồng đẩy 500 lần, rút 1 lần thì làm lại từ đầu. Mua lại toàn bộ chén đĩa đã vỡ từ số lượng đến hình mẫu. Dọn vườn, tỉa cây 1 tháng. Ăn cháo trắng 3 bữa trong 3 tuần. Đến gác cổng ở Hắc Lao 1 tuần. Riêng Triệu thiếu gia tôi sẽ báo lại với cha của anh, lo ở đây mà thực thi đi. - nói rồi nó bỏ lên lầu.

Mọi người vỗ vai an ủi rồi mạnh ai về phòng nấy đặt đồ ăn mang đến nhà.

Hắn lén lút chạy lên phòng nó.

Rey và Kun tiu nghỉ chịu trận. Ra ngoài xách chổi đi dọn vườn...

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Cầu Hôn Và Đi Xa

Rón rén...

Rón rén...

Hắn lén la lén lút mò mẫm lên phòng nó như ăn trộm... mắt cứ láo lia láo lia...nhìn đằng trước... ngó đằng sau... Cẩn trọng mở cửa (ông sợ cái cửa bị đau ấy mà) nhưng rồi lại chần chừ nửa muốn vào nửa lại không (dám)... Lấy can đảm bước vào trong, choáng ngợp trước căn phòng "không cảm xúc" như chủ nhân của nó vậy.

Căn phòng có gam màu lạnh, khá là trống trải. Ngoài một cái giường bigsize, 2 tủ đồ, 1 tủ giày, 1 bàn trang điểm thì ngoài ra chẳng còn gì cả, đúng hơn là quá trống đối một căn phòng lớn. Thực ra hắn không biết là đằng sau tủ đồ còn có một căn phòng lớn khác... Và nơi đó mới chính là thiên đường của nó.

Nó thoải mái nằm trên giường, hai mắt nhắm nghiền, khuôn mặt thanh thản (thanh thản như người chết ấy -_-) là nó đang ngủ. Hắn nhẹ nhàng đi lại ngồi bệt xuống thềm, tay nâng tay của nó mỉm cười:

- Chắc là em mệt lắm...

Im lặng..

- Không biết là anh phải đợi đến khi nào nữa...

Im lặng..

- Có thật là đã quên anh rồi không? Rất khó để nói cho em biết là anh yêu em. Nói cho em biết em là của anh. Nói cho em biết chúng ta yêu nhau... Em hỏi anh là ai? Anh thật sự...đau lắm. Cảm giác như cả thế giới đang sụp xuống dưới chân vậy... Cái cô tiểu yêu này... bỏ anh đi 1 năm trời đến khi trở về lại hỏi anh là ai. Em nói xem, anh phải trả lời câu hỏi đó làm sao đây... Nói anh là bạn trai của em, liệu em có tin không? Và anh lại sợ em xa anh lần nữa... Thôi thì trả lời là bạn, ít nhất em sẽ không phải khó xử khi gặp anh... Có phải anh chờ đợi như vậy là ngốc lắm không?

Hắn lôi trong túi quần ra một chiếc hộp gấm nhỏ màu trắng dễ thương. Bên trong là một đôi nhẫn chạm khắc tỉ mỉ. Lấy ra một chiếc đeo vào tay nó rồi lại lầm nhảm một mình:

- Anh sẽ không từ bỏ. Vì anh tin một ngày nào đó em sẽ nhận ra anh. Chắc là sẽ sớm thôi. Anh đã mua nó sau khi em đi và ở đây chờ em về, đeo nó lên tay em rồi hét to cho cả thế giới biết Lâm Gia Kỳ là của Dương Hàn Gia Phong này, là vợ của anh, là của riêng anh thôi. Nhưng chắc lần này anh phải mặt dày tự mình đeo nó vào tay em mà chưa có sự cho phép của em... Mặt anh với mặt đường ngang nhau đó nên anh không sợ bị từ chối đâu.

Nhẹ nhàng vuốt lấy khuôn mặt nhỏ nhắn một cách đầy yêu thương, cúi người xuống hôn nhẹ lên trán nó. Rõ ràng những lời thốt ra đều là mật ngọt nhưng nước mắt hắn cứ rơi:

- Chỉ mong anh làm vậy em sẽ không giận và tháo nó ra... Đây là anh đang cầu hôn em... Là cầu hôn đó nhớ chưa... Bà xã nhỏ.

Đứng dậy nhìn nó một lần rồi nhẹ nhàng bước ra khỏi phòng.

- Cầu hôn? - nó chợt mở to mắt, tâm tư bấn loạn nhớ lại những lời hắn nói.

Thực ra là nó không hề ngủ, chỉ là sau khi đi máy bay cảm thấy hơi mệt nên lên phòng nghỉ ngơi. Nó vốn là người nhạy cảm, khi hắn mở cửa phòng là nó đã tỉnh rồi, chẳng qua là muốn xem hắn tính giờ trở gì. Nó có biết đâu là hắn sẽ ngồi lì ở đây mà tâm sự với nó chứ.

- Từng yêu nhau? Minh là bạn gái của anh ấy? Aaaa... - nó lập tức ôm lấy đầu, mặt nhăn nhó thờ dốc. Nếu cứ cố gắng ép bản thân phải nhớ chỉ e là nó sẽ đau chết mất.

Bước tới cái tủ, nhập một loạt mật mã, dấu vân tay, giọng nói, rồi lại xoay thêm cơ quan ở đầu giường nó bước vào căn phòng bí mật đằng sau tủ đồ. Nơi đây chứa toàn là vũ khí hiện đại do chính nó làm ra. Góc trái đặt một chiếc bàn lớn là nơi nó thiết kế các loại vũ khí. Góc phải để một cái tủ cỡ khổng lồ đựng linh kiện. Vũ khí được để ngay ngắn nên các kệ thủy tinh lớn xếp theo hình chữ U. Ở giữa là một chiếc giường đen lớn loại tròn. Thả mình xuống nệm nó thờ dài rồi suy nghĩ mông lung...

Nó cần một nơi yên tĩnh để tĩnh tâm, một nơi có thể giúp nó nhớ lại mọi thứ.

Sáng hôm sau

- Chào buổi sáng, chủ tử - đám người làm cúi người chào nó rồi lại tản ra làm việc của mình.

Nó tới bàn ăn, tự nhiên kéo ghế ngồi xuống. Liếc mắt sang phải thấy hắc đang nhìn vào tay của mình mà mỉm cười thì nó giật mình cúi xuống ăn tiếp. Nhìn sang trái thì thấy Kun và Rey dọn dẹp bếp nó khẽ rung mình. Trầm tư một lúc nó vẫy 2 anh lại chỉ vào ghế:

- Lại đây!

2 anh chàng rón rén tới gần, không ai dám ngẩng đầu lên nhìn nó:

- Em gọi tui anh...

- Nào bình thường đi... Ngẩng mặt lên và ngoan ngoãn ngồi xuống đây đi... Em có chuyện muốn nói với mọi người. - nó vỗ vỗ vào cái ghế rồi kéo Kun và Rey ngồi xuống.

- Bảo bối có chuyện gì sao? - Kio vui vẻ nhìn nó.

- Phải! Hừm... Em sẽ đi xa một thời gian.

Mọi người đồng loạt dừng đưa nhìn nó. Sao lại đi xa? Mà là đi đâu chứ? Đã bỏ mọi người đi hơn một năm rồi... giờ nó còn định bỏ mọi người mà đi nữa sao? Kun và Kio hoang mang nhìn nó... Tâm tư của cô nhóc này quá lớn, bọn anh không thể hiểu được cô em gái của mình đang nghĩ gì. Bọn anh chỉ biết rằng... bây giờ... bọn anh đang rất sợ. Đi một năm mà có thể quên đi 5 năm của quá khứ... Vậy lần này ra đi... liệu... sẽ quên thêm bao nhiêu năm nữa.

- Bảo bối đừng bỏ anh. - Kio mắt long lanh nhìn nó.

- Tiểu Kỳ... anh hứa sẽ ngoan mà... sẽ không để em phải bức tức nữa... Đừng đi. Anh sẽ sợ lắm. - Kun ôm lấy cánh tay nó thật chặt, anh sợ nếu thả ra nó sẽ anh mà đi mất.

- Em cần đi xả stress. Em cần tĩnh tâm, biết đâu em sẽ nhớ lại thì sao?

- Lão đại, ở đây cũng xả stress được mà. - Kỳ Long bĩu môi.

- Phải phải phải... - Tứ Quý kì kèo.

- Đúng...tụi mình có rất nhiều thể hội viên ở spa cậu có thể tới đó để xả stress mà. - Ryna và Ryu cũng hứa theo đám nhóc.

- Anh có thể dẫn lão đại đi nhiều nơi chơi để xả stress. - Rey mặc cả...

Chỉ có hắc là ngồi im.

- Không nói nhiều. Em chuẩn bị xong hết rồi. - nó khó chịu đập bàn. Chỉ là đi thư giãn một thời gian chứ có phải đi biệt xứ luôn đâu mà làm quá như vậy.

Hừm... có lẽ nó không biết là... nó chiếm một vị trí rất quan trọng ở trong lòng họ... Vì vị trí quá lớn nên họ luôn lo sợ nó sẽ biến mất, sợ nó sẽ rời xa họ...

Bởi vì... nó là chìa khóa của cuộc đời mỗi người nơi đây...

- Em tính đi bao lâu? - hắc điềm tĩnh nhìn nó.

- Có thể là 1 tháng... 1 năm... 2 năm hoặc là sẽ lâu hơn. - nó mông lung trả lời.

Hắc cũng chẳng nói gì nữa.

- Nhớ liên lạc báo cáo tình hình mọi người cho chị thường xuyên. - nó kéo Quang Long ra một góc dặn dò.
- Em biết rồi... Mà chị phải đi thật sao?
- Ủ... chị đã quyết định rồi.
- Em luôn ủng hộ chị. - Đặt tay lên vai nó Quang Long mỉm cười. Một nụ cười tuyệt đẹp mà chỉ có nó mới được thấy.

Nó chỉ cầm theo một cái balo nhỏ. Chia tay mọi người và bắt đầu một cuộc hành trình mới.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Ken Kết Hôn

Từ ngày nó đi hán cũng chẳng thiết vui đùa cùng ai, lúc nào cũng chui rúc ở công ty, về đến nhà thì chui luôn lên phòng không thèm gặp mặt ai. Hán cứ nghĩ là do hán nên nó mới đi. Là do hán đường đột cầu hôn nó. Là do hán quá vội vàng không hiểu cảm xúc của nó. Là do hán. Tất cả là do hán. Hán cảm thấy hối hận lắm rồi...

- Thiếu gia, lão gia cho gọi cậu. - ông quản gia từ tốn gõ cửa. Ông chẳng vui vẻ gì với cái việc gọi thiếu gia nhà này, nếu cơ sự cứ như lần trước chắc ông xin vô viện dưỡng lão sớm.

- Chuyện gì vậy? - hán ưỡ ỏi ra mở cửa, trưng khuôn mặt vô cảm nhìn quản gia.

- Lão gia có chuyện muốn nói với cậu. - ông chán nản lặp lại câu nói. Tuy biết rằng thiếu gia tính tình thất thường lại hay lạnh nhạt nhưng không đến nỗi nói chuyện với ông bằng giọng điệu này... Nặng... Bệnh nặng lắm rồi...

Thay bộ đồ mới, hán bước vào thư phòng của cha mình.

- Cha gọi con...

- Con ngồi đó đi, cha có chuyện quan trọng... - ông thờ dài nhìn đứa con trai của mình.

- Bộ công ty có chuyện gì sao cha? - hán nhíu mày nhìn ông.

- Có chút khó khăn nhưng e là khó vượt qua. - ông ngập ngừng hồi lâu mới có thể nói hết câu. Đây là tâm huyết cả đời của ông, là nguồn sống của tất cả mọi người trong nhà... Nên vì thế... Ông đành phải... Haizz

- Con có thể giúp gì cho cha.

- Xin con hãy lấy con gái của chủ tịch Hồ, chỉ có cách này mới có thể...

- Ép gả? Cha nghĩ con là ai chứ... Một thằng đàn ông, một giám đốc của một tập đoàn lớn mà bị ép gả cho một cô gái... Cha có thấy như vậy là quá đáng không? Cha đánh đổi hạnh phúc cả đời của con chỉ vì chút lợi nhuận đó sao? Con cũng có bạn bè, họ có thể giúp con mà... - hán đứng bật dậy tức giận.

- Bạn ư? Họ là người của Hắc đạo Ken à... Họ vốn không thể giúp được chúng ta... Con nghĩ con có thể nhờ Rey sao... trong khi tập đoàn của gia đình nó lại không lớn hơn chúng ta... con nhờ nó giúp chẳng khác nào con muốn cả Triệu gia điều đứng như chúng ta - Ông không giận dữ trước thái độ của hán mà ngược lại rất ôn tồn.

Hán ngồi thụp xuống, ôm lấy đầu. Hán không thể bỏ nó. Hán yêu nó. Đó là sự thật. Nhưng tâm huyết của cha hán sắp tiêu tan cũng là sự thật. Chọn nó hay chọn gia đình. Rốt cuộc hán phải chọn ai đây.

Hán ngược mắt lên nhìn cha mình - vị chủ tịch tài ba của Dương gia. Hán xót cho những vết nhăn hán lên khuôn mặt, xót cho những tháng ngày bốn ba vì sản nghiệp gia đình. Bây giờ, tuổi đã xế chiều cộng thêm sức khỏe yếu nên từ lâu 2 chân bị tê liệt ấy thế người cha già của hán vẫn cặm cụi lo toan mọi việc. Hán cảm thấy bản thân mình vô dụng, bất hiểu biết bao.

- Được rồi... Cha muốn sao thì cứ vậy đi. - hán thần thờ xoay người ra cửa.

- Cảm ơn con...

Tiếng nhạc xầm xình trong bar vẫn không át được tiếng hò hét đầy phấn khích của khách. Hắn chọn một góc khuất ngồi đó thưởng rượu... Đêm nay hắn phải say... Rồi hắn nhớ nó... Hắn tự cười bản thân mình. Hắn đang nhớ một người không nhớ hắn. Tại sao cứ phải là hắn? Đến cho hắn tình yêu rồi ra mang theo cả trái tim hắn...

Ngọt ngào cũng là anh...

Chua, cay, mặn, đắng cũng là anh...

Vậy với em, anh là gì hay chỉ là vô vị???

- Ken, anh làm gì ở đây? - hôm nay theo thường lệ Ryna đến bar để kiểm tra tình hình, đáng lẽ cô cũng không nhận ra hắn chẳng qua cô nghe hắn gọi tên nó, bản tính tò mò trời dạy nên tới gần để xem là ai thì thấy hắn một mình ôm mấy chai XO ngồi đây lăm nhăm.

- Tiều... hoa tâm...

- Anh Ken... Nè nè... - Ryna cố gắng lay người hắn, có thể nào hắn cũng cứ như vậy. - Kun à, Ken đang ở bar chúng ta uống rượu... - bắt lực cô lấy điện thoại gọi cho Kun.

- Ủi dào... Em cứ kệ nó đi, tí nữa nó sẽ tự lết về nhà thôi... Mặc nó, vợ à mau về với anh đi, anh nhớ vợ rồi. - Kun nhăn mặt nhăn nhoe.

- Kun, em thấy anh ấy không ổn chút nào. Trên bàn có rất nhiều vỏ chai XO, anh ấy còn không ngừng gọi tên của Boss. Anh ấy... anh ấy còn khóc nữa... - Ryna đang sốt ruột lại gặp ngay thẳng chồng khôn nạn này...

- Cứ kệ nó đi mà... Quan tâm gì chứ, nó nhớ bé Ryn nên vậy thôi. - Kun lâu bâu.

- Em muốn anh phải có mặt ở đây ngay bây giờ. Đây là mệnh lệnh. - giờ giọng bà cả Ryna quát tháo, ra lệnh cho đức lang quân tương lai của mình. Ủi... Lười chảy thây ra... Bận bè mà nói mặc kệ là mặc kệ luôn... Thật tình...

- Tuân lệnh.

Kun thay đồ rồi nhanh chóng ra gara lấy xe, phải tới nhanh chứ không bà xã đại nhân nổi giận là tháng này có khi anh không được nhìn mặt bà xã thì khổ... " Ken khôn nạn, Ken bi ối, Ken vô sỉ, Ken mắc dịch... Trời ơi... Thằng bạn trời đánh..."

Hắn ưỡ ỏi thức dậy, nhìn qua nhìn lại vẫn thấy không giống phòng mình. Phòng sang trọng chắc chắn không phải bất cóc. Nhìn lại trên người đồ vẫn còn nguyên tức là không bị cưỡng hiếp (T_T) Nên hắn rút ra một kết luận... KHÔNG SAO THỂ THÔI MÌNH NGỦ TIẾP (>_

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Không Ai Có Quyền Giành Hạnh Phúc Của Tôi.

- Cũng chẳng muốn báo cho chị đâu. Nhưng mà... - Quang Long lấy điện thoại lên lút gọi cho ai đó

-

- Có chắc sẽ ổn không?

-

- Được em biết rồi.

Mọi người dưới đây im lặng gặm nhấm nỗi đau cùng hắn. Tuần sau là hôn lễ giữa hắn và Hồ tiểu thư chính thức tiến hành. Hắn còn chưa biết cô vợ sắp cưới của mình xấu hay đẹp, mập ốm ra sao. Mà với hắn chuyện đó cũng chẳng quan trọng, cứ tới ngày đó miễn sao hắn có mặt ở lễ đường là được. Chỉ là hắn đang nghĩ ngợi, khi nó trở về và biết rằng hắn đã lấy người con gái khác thì nó sẽ phản ứng ra sao... Vui mừng chúc phúc hay là im lặng đau khổ... Mà thôi...

Có lẽ chuyện xảy ra quá đột ngột nên IQ của họ cũng bay đầu mất tiêu. Rõ ràng Kio và Kun có thể giúp được họ, ấy thế mà... Haiz. Quang Long cũng biết phải giúp hắn ra sao, nhưng cậu nhóc không muốn nói. Với cậu, đề lão đại rời xa Ken cũng tốt.

Lễ đường trang trí thật đẹp, cô dâu cũng rất xinh, chỉ có điều chú rể không tươi tắn là mấy, chàng trai cũng trung nguyên bộ mặt đơ đám, mặt mũi ai cũng khò ngo tuần tú ấy thế mà ăn mặc thật mát hết thể diện. Mấy thằng tôn mấy ngày bàn bạc, tính kế, rồi quyết định rủ nhau mặc những bộ đồ xấu nhất, rẻ nhất đến dự đám cưới thằng bạn thân. (Chơi lầy ghia nơi)

Hắn mặt mày ủ rũ ngồi trong phòng, nếu bây giờ nó xuất hiện ở đây thì hắn sẽ bỏ mặc tất cả mà đi theo nó. Nhưng nó ở đâu... Hắn không biết. Nó như thế nào... Hắn không hay. Hắn cứ như người dưng không hay biết bất cứ thứ gì về nó. Liệu đó có phải là tình yêu hay chẳng chỉ là hắn rung động nhất thời cứ mãi đuổi theo gót chân nó, còn nó thì chẳng hay biết người luôn dõi theo mình là ai...

Là hắn si tình hay do hắn quá ngốc trong tình yêu dành cho nó.

- Tiểu hoa tâm... Em đang ở đâu.

Cạch...

- Hi, anh à. - một cô gái khuôn mặt xinh xắn, mặc váy cô dâu chạy đến câu lấy tay hắn.

- Cô... Buông ra coi... Mẹ nó, cô là ai vậy hả? - hắn khó chịu đẩy cô gái nhỏ ra. Cô gái vẫn chưa trang điểm xong, chỉ mặc được mỗi chiếc váy đã lằng xằng đi tìm hắn.

- U... Em là vợ của anh mà. - cô là Hồ Hạnh Nguyên con gái cưng của Hồ gia. Chú ý ép hắn lấy mình cũng là do cô nói với cha mình.

- Thì sao... Chưa làm lễ thì tôi và cô vẫn là người xa lạ. Vợ của tôi? Còn phải xem cô có được làm hay không. Hồ tiểu thư, cô tự trọng chút đi, hay với cô ai cũng có thể làm chồng... - hắn nhếch mép mỉa mai. Trước đây người ta đồn hắn ít nói, không tính toán là sai hoàn toàn. Chẳng qua những chuyện nhảm nhí không đáng để hắn quan tâm, lời của hắn một khi thốt ra đôi khi còn cay độc hơn nó nhiều. Cao thủ thường sẽ rất kín tiếng. Im im nhưng mà hiểm.

- Anh... Quá đáng vừa thôi. Anh nên nhớ nếu không lấy tôi thì Dương gia các anh cứ nằm đó chờ chết đi. - Hạnh Nguyên tức giận cầm giỏ hoa trên bàn ném vào người hắn.

Phủi lấy áo hắn xoay người lại, tiện gần đến bên cô, nhẹ nhàng nâng cằm cô lên, ghé sát môi lại gần:

- Thì ra giá của cô chỉ bằng một tờ cổ phần... Cô hạ tiện đến vậy sao? Thật không ngờ, giá trị con người cô còn thua xa cả người ở của chúng tôi. Cô còn ra vẻ thanh cao ở đây. Lấy cô đúng là xúc phạm tôi quá. Đừng tưởng tôi chấp thuận lấy cô thì tôi không biết cô nhor nhóp ra sao. Cô phải lấy làm vinh dự vì còn được tôi lấy, một đóa hoa tàn luôn bị đàn ông giẫm đạp, chơi đùa như cô vào được Dương gia của tôi thì chắc cô có chết cũng sẽ cười rất tươi nhì. Để xem sau này Dương gia trở lại thì ai mới là người chà đạp ai... Hồ tiểu thư...

- Anh... Khốn nạn... Anh sao dám nói người anh sắp cưới như vậy chứ... - Hạnh Nguyên cứ tưởng được hắn hôn nên ngẩng mặt lên, e thẹn nhắm mắt đợi chờ. Không ngờ hắn phủ phàng xúc phạm cô, thẹn quá hóa giận cô sùng cò với hắn.

- Tôi lại thấy đối với loại đàn bà vô sỉ như cô nói như vậy còn chưa đủ lắm.

Blap... Blap... Blap...

Cả đám của Kun từ ngoài bước vô vỗ tay khí thế. Hạnh Nguyên cứ thế trở, mắt nhìn chăm chăm vào các chàng trai mà chảy nước miếng. Cô không ngờ bạn của hắn lại đẹp trai không thua kém hắn.

- Câu hay nhất trong năm. - Kun cười tươi.

- Mà đúng là bạn tao. - Kio vỗ vai hắn.

- Nãy giờ nghe mày nói mạt tại tao nó sướngggggg... - Rey phê phờn cười cười.

Tưởng họ vô đây làm gì thì ra là hòa vào sĩ nhục cô. Đợi cô lấy hắn rồi thì cô sẽ trừng trị từng người một.

- Các anh giỏi lắm. Hừ...

Đứng trên lễ đường hắn thấy thế giới như đang sụp đổ dưới chân hắn. Hồ lão gia nắm tay Hạnh Nguyên vào lễ đường rồi trao lại cho hắn. Cô mỉm cười đang định cầm lấy tay hắn thì hắn quay mặt đi nữa mai còn có ý nói lớn để cả khán đài nghe:

- Đừng làm màu, cô không què, có chân thì tự lên tôi không rảnh điu cô.

Hạnh Nguyên uất ức bước lên bục tuyên thệ.

- Hồ Hạnh Nguyên con có đồng ý lấy Dương Hàn Gia Phong làm chồng... Bla... Bla... Bla - giọng cha xừ ầm áp vang lên.

- Con đồng ý. - cô vui mừng mỉm cười.

- Dương Hàn Gia Phong con có đồng ý lấy Hồ Hạnh Nguyên làm vợ... Bla... Bla... Bla
 - Con...
 - Không đồng ý nhé. - giọng một người con gái vang lên ở cửa. Ryu mặc một bộ đồ đen của bang mặt ngông cuồng bước vào.
 - Cô là ai mà tới đây phá hả? - Hồ lão gia đứng dậy quát.
 - Im đi lão già. Tôi là bạn cậu ấy. - nói rồi Ryu mỉm cười vào chỗ ngồi. Mặc cho mọi người nhón nháo hỏi chuyện, Ryu chỉ cười mà không nói gì.
 - Dương Hàn Gia Phong con hãy trả lời câu hỏi của Chúa. - cha xúr lắc đầu hỏi hần.
 - Con...
 - Tất nhiên là không đồng ý rồi. - lần này Ryna bước vào lễ đường, nhỏ cũng mặc bộ đồ như Ryu, hất mặt nhìn Hồ Hạnh Nguyên đầy sự khi dễ.
 - Các cô muốn gì. - Hạnh Nguyên đỏ mặt la lối um sùm.
 - Đến dự lễ tang của 2 người thôi mà.
- Nhà gái nổi trận lôi đình định cho người lôi Ryna ra ngoài thì trên bục cha xúr đã hỏi tiếp.
- Dương Hàn Gia Phong mong con hãy trả lời câu hỏi của Chúa thêm lần nữa.
 - Con...
 - Hạnh phúc của tôi ai dám to gan giành mất. - trong bộ đồ đen huyền thoại để lộ đôi chân trần trắng nõn khoác ngoài là áo măng tồ, nó đứng giữa lễ đường. Hần đứng im nhìn nó, đôi mắt ảm áp lạ thường.
 - Cô là ai. - Hạnh Nguyên cau tiết vì hết lần này đến lần khác có người đến phá.
 - Dương lão gia... - bỏ lơ câu hỏi của Hạnh Nguyên nó quay qua chào cha hần.
 - Lâm lão đại, thật quý quá, lại để Người đích thân đến dự hôn lễ của con trai tôi. - ngồi trên xe lăn ông gập nhẹ người cung kính.
 - Cô là... - Cả đàn gái vừa nghe ba chữ "Lâm lão đại" mặt mày đã trắng bệch.
 - Đây là Lâm Gia Kỳ là lão đại của Hắc Long chúng tôi chắc ai cũng đã được nghe qua dù chỉ là "nhiều" lần và cô ấy cũng là vị hôn thê của Gia Phong. - Rey đứng dậy đồng dạng nói to.

Mọi người xôn xao. Dương gia vui mừng. Hồ gia sợ hãi. Hồ Hạnh Nguyên nghe tới Hắc Long rồi lại hôn thê thì run rẩy té xuống sàn.

- Không ai có quyền giành hạnh phúc của tôi. Cổ phần Dương gia sẽ do tập đoàn của Lâm gia chống đỡ. Tôi nói Hồ lão gia, sống ở đời là phải biết điều chứ đừng tỏ vẻ máu liều nhiều hơn máu não, hay chẳng thông tin của ông quá kém đến nỗi không biết Dương thiếu gia đây có quan hệ với Hắc Long chúng tôi sao. Là bây giờ ông tự biến hay muốn tôi xóa sổ Hồ gia trên thế giới- nó bước lên bục lễ đường, mỉm cười ngó ý mượn chỗ của cha xúr rồi nhẹ nhàng phun châu nhả ngọc.

- Tiểu hoa tâm... - hần chạy lại ôm lấy nó, bao nhớ nhung, phiền muộn, bao câu hỏi đặt ra đều tan biến khi nhìn thấy nó. Hần đang rất vui.

- Về nhà em sẽ xử lí anh. - nó nhéo tai hần bước xuống dưới, cùng mọi người đi về.

Chỉ trong một nháy mắt lễ đường đã bị Hắc Long phá tan tành. Người của Hồ gia cũng không thấy đâu.

*** Đừng để...

Lạc mắt nhau khi yêu thương vẫn còn đọng đây ***

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Chúng Mình Cưới Nhé

Chap này dành cho bạn Lay_Baekhuynh nha... (Đến giờ au mới hiểu "tem" là gì)

Trên đường vào biệt thự Dương Hàn Thiên choáng ngợp với độ xa hoa nơi đây. Biệt thự Lâm gia nằm ở nơi bí ẩn không phải ai cũng biết. Là ông ngu ngốc dồn con trai vào thế bí, sớm biết con trai ông và cô gái này quen nhau thì không bao giờ ép buộc hắn.

Về tới nhà, nó không nói tiếng nào ngồi xuống sofa đôi mắt nhắm nghiền tựa như đang mệt mỏi. Có ai biết nghe tin hắn kết hôn với Hồ Hạnh Nhi tìm nó như rơi ra khỏi lồng ngực, nó không hiểu cảm giác đó là gì chỉ biết là nó khó chịu. Rất khó chịu khi biết tin này. Nó tự nói với bản thân "nó và hắn chỉ là bạn, không liên quan gì tới nhau, hắn lấy ai là chuyện của hắn nó không có quyền xen vào" ấy thế mấy ngày sau đó nó cứ bức bối mãi không thôi... Vô tình nó thấy trong giỏ xách có cuốn kiếm phổ của yakura, ngày trước khi đưa cuốn sách này cho nó chính miệng hắn nói hắn yêu nó, mỗi câu hỏi của nó, mỗi câu anh yêu em cứ thế thay phiên nhau ủa về... Rồi nó lại thần người ra. Là nó đang đợi. Tiếng chuông tin nhắn vang lên Quang Long gửi cho nó một đoạn ghi âm. Là hắn say rồi lầm nhảm gọi tên nó. Mím cười, nó xếp đồ trở về nước.

- Tiểu tâm... - hắn đến bên khẽ gọi cắt đứt dòng hồi tưởng của nó. Khẽ hắng giọng nó cau có nhìn hắn

- Gọi Gia Kỳ.

- Vợ anh thì anh thích gọi sao kệ anh chứ. - hắn bày ra bộ mặt vô sỉ tiến tới ôm lấy nó. - Anh nhớ em.

- Nhớ. Trong khi anh vẫn lấy người khác. - nó cười xem thường. Cứ tưởng hắn sẽ không đồng ý lấy Hồ Hạnh Nguyên một lòng chờ nó về rồi cùng nó giải quyết khó khăn này, ngờ đâu là nó đánh giá hắn quá cao chưa qua 24 tiếng Quang Long đã báo cho nó là hắn đồng ý hôn sự này. Nó ghen hòng huy động toàn bang đến phá đám cưới. Nói ra thì quá mất mặt nên nó luôn lấy lý do "dẫn Hắc Long đi ăn cưới của giới Bạch đạo một lần cho biết"

- Không phải lỗi của Phong nhi. Có trách thì trách lão già ta hồ đồ. Ép gả con trai mình chỉ để đổi lấy tiền tài. - ông Dương cúi mặt hổ thẹn, là ông bán rẻ con trai mình.

- Cha...

- Dương lão gia không cần tự trách, trong tương hợp đó nếu là tôi tôi cũng sẽ nghĩ như vậy. Tôi biết Dương thị là tâm huyết cả đời của các vị, đứa con của mình bị đe dọa ai lại không thấy xót. - nó ngừng một lúc uống lấy một ngụm cafe rồi lại mĩa mai ai đó - Muốn trách thì phải trách Dương thiếu đây không có bản lĩnh giúp ngài lo chuyện công ty cho tốt. Suy cho cùng lỗi là ở người trẻ không liên quan tới ngài.

Dương Hàn Thiên xúc động nhìn nó, con trai ông mà lấy được vị lão đại này ông có chết cũng sẽ cười thật tươi. Chỉ riêng hắn đang uống trà mà suýt phun ra ngoài. Gì mà hắn không có bản lĩnh. Gì mà lỗi ở hắn. 2 năm trở lại đây chính một tay Dương Hàn Gia Phong hắn đưa Dương thị đi lên, giá cô phiếu liên lục chiếm lĩnh thị trường. Nếu không phải vì cô gái đáng ghét nào đó ôm trái tim hắn bỏ trốn thì hắn không cần phải tương tư đau buồn ở lý trong nhà, khiến người khác có cơ hội đánh úp Dương thị thì đâu phải đến nước hắn lấy người khác để giữ lấy cơ ngơi này. Ấy thế cô gái đáng ghét đó còn ngồi đây khoa tay múa chân trắng trợn mà đổ lỗi cho hắn. Thật muốn bức chết hắn mà.

- Cũng phải, lỗi là của người trẻ. - ông Dương không những trách nó mĩa mai con trai mình không có năng lực mà ngược lại vui vẻ hùa theo lời nó. Hắn lừ mắt uất ức nhìn cha mình.

- Như tôi đã nói, mọi khó khăn của Dương thị Lâm gia chúng tôi sẽ giúp ngài giải quyết. Ngài không cần phải bận tâm. - nó cười nhẹ nhìn ông Dương đầy ôn nhu. Không thấy ra vẻ lạnh lùng, ngạo mạn thường ngày của nó nữa. Nó đang cố gắng cho Dương Hàn Thiên thấy Lâm Gia Kỳ nó làm được những gì cho Dương gia.

- Cảm ơn Lâm lão đại.

- Ngài không cần khách sáo...

2 người nói chuyện quá hợp nhau cứ như thể họ là 2 người bạn lâu ngày mới gặp, hết chuyện làm ăn rồi đến vấn đề công ty, hỏi han Hắc Long rồi đến sức khỏe, hắn cảm thấy bản thân bị ngó lơ, cứ như nó mới là con của Dương Hàn Thiên chứ không phải hắn.

- Này... Bộ con vô hình rồi à... - hắn nổi giận giọng pha chút hờn dỗi.

- Haha... Ta không làm phiền 2 đứa tâm sự. Ta có thể mượn phép đi dạo ở đây một chút không? - Dương Hàn Thiên lắc đầu nhìn con trai rồi cho người đẩy mình đi dạo.

Hắn ngồi xuống cạnh nó, khẽ ngắm nó thật lâu

- Em có chuyện gì muốn nói với anh không?

- Không. - quay sang nhìn hắn, nó dứt khoát trả lời. Là nó giận hắn không chờ đợi nó về. Là nó giận hắn đồng ý lấy người khác. Là nó giận hắn không tin vào trái tim của mình. Bây giờ nó chỉ muốn ôm hắn thật chặt và nói cho hắn biết nó muốn xin lỗi. Xin lỗi vì bỏ rơi hắn. Xin lỗi vì quên mất hắn. Xin lỗi vì sự ra đi của bản thân. Nó yêu hắn. Thật sự rất yêu.

Hắn xụ mặt đáng yêu: - "Thật là không có gì muốn nói với anh sao?"

- Anh nghĩ sao? - nó nhưn mây hỏi ngược lại hân. Chưa phạt hân cái tội dám tùy tiện đồng ý với Dương lão gia lấy Hồ Hạnh Nguyên mà hân còn ở đây giờ giọng cùn con. Đáng yêu chết mất.

- Sẽ không có lần sau mà. - hân nũng nịu ôm nó trong lòng vui sướng.

Gạt tay hân ra nó đứng dậy bước lên lầu: - "Anh nghĩ anh còn lần sau sao?"

GIỜ CƠM TỐI

Hôm nay nó mời khách nên trên bàn bày vô số món ăn, tuy nhiên không phải là cao lương mỹ vị mà chỉ là những món ăn bình dân. Mọi người huyên não phòng ăn, đã lâu rồi mới thấy Lâm gia nào nhiệt như bây giờ. Chủ yếu là do nó cố gọi chuyện để mọi người vui vẻ.

- Dương lão ăn đậm bạc như vậy có quen không? - nó gấp miếng thịt kho vào chén Dương Hàn Thiên hỏi han. Khuôn mặt có nét đượm buồn.

- Rất ngon, rất ngon... Haha... - ông Dương cũng sản khoái trả lời. Tuổi ông đã cao, có món ngon vật lạ gì chưa từng thử qua. Bữa cơm này làm ông nhớ đến ngày còn nhỏ xú, Dương thị chỉ mới là một cửa hàng nhỏ, cả nhà tần tiện từng bữa cơm có khi chỉ đơn giản là chén cháo lỏng vs rau dại. Lúc Dương thị bắt đầu đi lên chính ông cũng đã quên mất mùi vị dân dã của ngày xưa.

- Vậy thì ăn nhiều một chút, lát tôi sẽ pha cho ông tách trà chúng ta ra vườn nhâm nhi nói chuyện phiếm vừa ngắm sao cho lãng mạn giống lũ trẻ... - Lâm Gia Viễn gấp một khứa trứng cuộn bỏ vào đĩa ăn của Dương Hàn Thiên.

- Được được... Tôi tán thành... Haha - Dương Hàn Thiên vui vẻ cười suốt bữa ăn.

Mặc cho ông Dương vui vẻ không khí vẫn ám mùi tang thương. Mọi người trong Lâm gia chỉ nhìn chứ ít khi động đũa.

Sao sáng vàng vạc trên bầu trời đêm. Gió nhẹ đưa, uốn lượn lùa vào kẽ tóc của nó. Ngồi trên cái xích đu nhỏ nó ngược nhìn bầu trời:

- Kia là cha của em, ông là ngôi sao sáng nhất bầu trời này.

- Tiểu tâm... - hân nhủu mây nhìn nó, hân đã chú ý trong suốt bữa ăn nó rất ít khi cười, khuôn mặt cứ ủ rũ.

- Ông ấy từng nói bất luận là em ở đâu ông ấy sẽ mãi dõi theo che chở cho em... Đã nói là bảo vệ em suốt đời mà...

Tách...

Nó lại khóc nữa rồi... Đạo này nó không thể kìm chế cảm xúc của mình nữa, nó tự hỏi nó yếu đuối tự bao giờ. Phải chăng nó mềm lòng rồi.

- Em có biết em khóc xấu lắm không hả? - đưa tay lau nước mắt cho nó mà hân xót trong lòng

- Hôm nay là ngày của cha. Cũng là ngày giỗ của ông ấy. - nó cười, ánh mắt vẫn không rời ngôi sao kia. Hân từng sờ vài giây rồi bình tĩnh ôm nó vào lòng. Thì ra tiểu hoa tâm của hân không mạnh mẽ như hân thấy.

- Bác ấy sẽ không vui khi thấy em như vậy đâu. Bắt đầu từ ngày hôm nay anh sẽ thay cha em chăm sóc em, bảo vệ em, yêu thương em. Tiểu tâm nhi... Chúng ta kết hôn đi... - hân quỳ xuống đưa ra trước mặt nó chiếc nhẫn cầu hôn...

Nó vẫn cứ nhìn vì sao kia...

Trên trán hân bắt đầu xuất hiện ba vạch đen: - "Này này... Em nhìn cái quái gì vậy?? Anh đang quỳ ở đây nè..."

- Cha em mà anh nói cái quái gì. Anh tin em cho anh tàn phế cả đời không... - nó trừng mắt nhìn hân rồi lại nhìn vì sao kia...

- Hic... Em đừng nhìn bác trai nữa... Nhìn anh đây này... - chưa gì đã cho tàn phế thì hân làm ăn được gì nữa...

- Ông ấy thật đẹp trai... - nó nén tiếng cười trêu đùa hân.

- Anh cũng rất đẹp trai mà. Bác trai thua xa. - hân nhăn mặt chờ đợi.

CÓP.... Trái trứng gà (lêkima) rót cái bộp xuống đầu làm hân choáng váng.. Ai nói háqn biết cầu hôn là phải như vậy sao... Ở bụi lùm đằng xa mười mấy con người ôm bụng cười. Lúc đó, Kun và Rio quỳ xuống trước mặt Ryu vad Ryna đồng thanh:

- Tiền... Bọn anh rất nhiều. Đẹp trai... Bọn anh cũng thừa. Tài giỏi... Bọn anh có sẵn. Chỉ là bọn anh thiếu 2 thứ... - nói tới đây 2 người nhìn nhau cười đều...

- Là gì? - Ryu và Ryna ngu ngơ...

- Một là: bọn anh không thiếu chất xám như thằng Ken... Bác Dương thông cảm... Hai là: bọn anh thiếu một người vợ tốt. Đồng ý lấy anh nha... - lấy ra 2

hộp nhẫn 2 chàng vui vẻ đeo luôn vào tay Ryu và Ryna mà không cần đợi câu trả lời... Dương Hàn Thiên ngồi trên xe lẳng lẳng tay che mặt...

- Ôi trời... - Haizzz... Đúng là mất mặt họ Dương mà... Đây... Anh Ken là đang chờ cái này à

- Uiss...

- Ai biểu so sánh với cha em... - cũng thấy tội mà thôi cũng kệ, nó đứng dậy vào nhà: - "Em vô ngà trước, anh cứ từ từ ngồi đó thưởng nguyệt nhé"...

- Ấy ấy... Đợi anh...

- Gì chứ...

- Em còn chưa nhận lời lấy anh mà...

Hắn nheo nheo theo nó vào trong nhà, Lâm gia náo nhiệt hẳn lên chỉ còn nghe giọng của nó vào tiếng hoan hô của mọi người:

- Đồ ngốc nhà anh còn không mau đeo nhẫn cho em...

THE END.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Ngoại Truyện 1

Là ta thương mấy chế a~... Hứa làm ngoại truyện mà quên mất. Ta rất rất rất xin lỗi...

==

5 năm sau...

Nó đang thí nghiệm một số vũ khí mới chế tạo cho Hắc Long thì nghe ngoài sân ồn ào. Lắng tai nghe cuối cùng cũng biết chuyện gì xảy ra

"Dương Gia Kiệt... Con mau đứng lại đó. Grừ... Còn dám chạy..."

Hắn một tay cầm mảnh vải màu hồng nhẵn nhụi, mặt đỏ gay phóng như bay về phía con trai.

"Ồn ào. Chạy bao giờ"

Và đây. Kết tinh tình yêu của hắn và nó. Dương Gia Kiệt.

Thằng nhóc đáng người cân đối, ngũ quan tinh tế, đẹp hơn con gái. Tuy nhiên là thừa hưởng từ gen của mẹ a~.

Là một tiểu khố nam

Đang ngồi đọc kiếm phổ Yakura thì thấy cha mình tức giận chửi bới, hùng hổ tiến về phía mình. Tiểu tử khinh thường quyết định 'không quan tâm' tiếp tục bất động nhìn chăm chăm quyển sách.

"Ai cho con tự ý sửa đồ của ta"

"Gì chứ. Con còn tưởng nó là nùi giẻ cơ"

Hắn tức trào máu. Hắn chờ a chờ. Mòn mỏi đã 2 năm.

Chửi trời. Trách đất.

Hắn muốn có con gái a~

Hắn đi học may ba tháng trời mới may được cái váy cho bé con sau này. Tên tiểu tử thói này lại cắt đi cái tay, chấp cái váy thành cái áo ba lỗ đã vậy còn

để dám để lại chữ ký.

Rõ là muốn bức chết hấn mà.

" Con còn dám trả treo "

" Cha bị đần sao. Đây là đối đáp. "

" Đối cái mẹ nó đáp. Mẹ kiếp. Con giỡn mặt với ta. "

" Cha có biết nói tục trước mặt trẻ con là điều xấu hay không? Sẽ như thế nào nếu như mẹ biết cha dạy hư tiểu Kiệt nhỉ? Đến lúc đó cha đừng hòng có con gái mà bế nữa nhé. "

Ken toàn thân cứng ngắc, khước mắt giật giật, miệng méo xệch.

Nhóc con chết tiệt...

Hấn hận a hận...

Nhìn đi nhìn đi...

Con trai hấn đang khinh thường nhìn hấn. Đúng là khóc không ra tiếng mà.

" Chuyện gì? "

Hai người nghe thấy giọng nói đầy quen thuộc thì lập tức thay đổi khuôn mặt, chân chó chạy lại kẻ cầm tay kẻ ôm chân:

" Mẹ " đây là tiểu hài tử đang ôm chân nó làm nũng, đầu thằng nhóc dụi dụi vào bên hông ánh mắt vẫn xem thường nhìn cái kẻ cũng đang giành mẹ với mình.

" Bà xã " hấn lừ mắt đáp trả thằng nhóc, làm giọng dễ thương.

" Huấn luyện Borneo "

Hai người lập tức thả tay ra cười cười nhìn mẹ sát thủ.

" Anh dạy hư tiểu Kiệt vác 2 bao cát chống đẩy 300 lần "

Hấn mặt đần thối khi nghe hình phạt.

Thằng nhóc ở bên ôm bụng cười ngoác ngoác, vui sướng vỗ đùi đen đét

" Con chọc cha tức giận lại còn trả lời không nghiêm túc, chạy 10 vòng công viên Bàn Lan "

Như gáo nước lạnh dội thẳng vào người. Thằng nhóc méo mồm đeo giày bắt đầu chạy bộ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Ngoại Truyện 2

Hôn lễ đáng sợ

Cả nhà ba người quây quần ở phòng khách xem ti vi, bên ngoài truyền đến tiếng huyền não vừa nghe thôi là đã biết cái mỏ của Rey và Ruy dẫn đầu rồi.

- " Chào cô chú, cô chú tới chơi. " - Gia Kiệt nhanh nhẹn rót trà tự động ra đằng sau đứng cho người lớn nói chuyện.

- "woa.... Ron giỏi thật đấy... Hai người đúng là có phước mà. " - Rey thêm thường nhìn chăm chăm vào Gia Kiệt tay không ngừng khều khều Ryu ngồi kế bên khiến cô nàng bội đáp cho một phát.

Gia Kiệt tỏ vẻ đau khổ hai tay siết siết vào nhau đôi khi he hé con mắt sang nhìn Ken thở dài: "Vậy mà cha cháu luôn bảo cháu...là...bảo là...tai họa. Cha

cháu còn nói không cần cháu... Cha cháu rất ghét cháu..."

Ken đang uống nước nghe tới câu cuối liền bị sặc nước hăm hăm nhìn con trai nghiêng răng... "DUÔNG GIA KIỆT..."

Ngươi... dám công khai đối đầu với ông ư???

Gia Kiệt vờ giật mình ôm lấy ghế mất rung rung: "Đấy...cháu nói rồi mà... Hức..."

- "Con..."

Cạch...

- "Còn làm loạn tới cho hai người dất tay nhau đi Châu Phi đào mỏ." - Nó tựa người vào ghế không lạnh không nhạt phun ra ngắn ấy chữ.

Hai cha con run lên một cái lườm nhau muốn rách mắt mới chịu thôi, quay sang cười hi hi với mẹ đại nhân.

- "Uầy... À đúng rồi... Thiệp cưới của anh. Lão đại, em làm người chủ hôn cho bọn anh được không?"

- "Không."

Rey bĩu môi: "Lão đại, con em cũng đã lớn thế rồi, tụi Rio và Kun cũng sắp có con, ngay cả Tứ Long và Tứ Quý cũng đã đính hôn rồi. Hôn nữa, em chủ hôn cho họ còn riêng anh thì lại không chứ?"

Gia Kiệt chạy lại vỗ vai Rey an ủi: "Ai biểu cái miệng chú luôn đi trước khiến cho mẹ cháu ghét chứ... Tội nghiệp...Haiz..."

Rey hoàng tráng té khỏi ghế méo máo: "nhóc Ron... ôi...trái tim bé nhỏ của tôi..."

- "Anh...mất mặt quá. Tiểu Kỳ..."

- "Được rồi, tớ sẽ làm. Tiểu Hồ... Tiểu khách..."

Gràoooo

Bạch Hồ nghe gọi liền từ ngoài sân phóng thẳng vô trong hướng vào Rey mà găm gừ...

- "Ôi cha mẹ ơi... Lão đại, em thật nhẫn tâm..."

Hôn lễ được cử hành tại Lasvegas, bộ đôi Rio, Kun, nhóm người của Tứ Long và Tứ Quý dẫn theo vị hôn thê tiến tới hàng ghế đầu tiên, chừa ra bốn chỗ trống rồi bắt đầu tụ tập.

Rey đi qua đi lại khiến cho hấn nhức đầu, sừng cò lên đá vào móng Rey một cái rồi lao vào đánh đấm không thương tiếc.

Chú rể bị hành hung dã man nhất thời đại...chỉ vì làm ồn thẳng bạn...đeo giày...

Tên... Tên... Tên... Tên...

Ryu mặc váy cưới cười dịu dàng nắm tay Hạ lão gia tiến vào lễ đường...

Khi cả hai sánh vai nhau đứng trên bục, mặt Rey nhăn nhó nhìn ta cửa, lúc này thì hội trường bắt đầu nhốn nháo...

- "Người chủ hôn đâu..."

- "Chú rể sao vậy? Bị ép hôn à?"

- "Rồi ai sẽ tuyên thệ cho họ???"

- "Ừa.. Không có chủ hôn, vậy bao giờ mới làm lễ xong???"

Rầm...

Cửa chính bị đá ra một cách thô bạo. Nó vẫn mặc bộ đồ của bang, bực bội tiến lên bục liếc hai nhân vật chính đang nắm tay nhau đổ mồ hôi, chân run cầm cập

Ryu và Rey đau khổ nhìn nhau khóc không thành tiếng: Lão đại vừa giải quyết việc trong bang. Có khi nào xong hôn lễ rồi giải quyết mình luôn không? Ôi mẹ ơi...

Nó làm bầm lặt tờ tuyên thệ: "Cưới con mẹ nó rắc rối, đang giết người dờ phải vội đến cái đám cưới dờ hơi. Đợi đó, xong hôn lễ tôi cho hai người đi Bonero hưởng tuần trăng mật..."

Cả hội trường im thin thít, đám Rio ngồi dưới thì bụm miệng lại kéo lại không nhin được mà cười to...

Cô dâu chú rể đã run nghe xong chỉ muốn dừng ngay hôn lễ mà quỳ xuống cầu xin nó.

Mà con mẹ nó, Lâm Gia Kỳ à nàng có cần phải làm bầm ngay cái micro không hả?

Cả hội trường đều nghe thấy rõ. Xui gia hai bên cùng với cha chồng nó mồ hôi thi nhau chảy, chú nó thì cứ vỗ đùi đen đét quay phim lại để lát về gửi cho vợ chồng Peter đang hưởng tuần trăng mật.

- "Um... Hạ Ngọc Thanh Vy, con..."

Đang nói nửa chừng nó dừng lại. Một lần nữa hội trường im lặng, cô dâu chú rể méo mào.

- "Mẹ nó rắc rối..." - Nó vút tờ giấy sang một bên, nhìn hai người họ bằng ánh mắt sắc lạnh: "Đồng ý lấy hay không? Trả lời."

Rey ôm chặt Ryu gật đầu lia lịa: "Lấy...lấy...lấy mà..."

Nó lấy cây búa nhỏ trong túi đập cái bốp lên bàn: "Thành giao."

Làm như đầu giá họ không bằng.

- "Haizz... Tiểu Kỳ, tớ còn định sau này nhờ cậu làm chủ hôn. Nhưng giờ tớ nghỉ lại rồi..." Darkie từ ngoài bước vào mang theo hộp quà to dùng ngời vào cái ghế thứ tư.

- "Ý cậu là gì?"

- "Tiểu Kỳ... Là tớ không muốn bị cậu phá hôn lễ như của tiểu Vy Vy thôi..." - Darkie cười nhăn nhó quay sang nhìn Ryu méo mào tìm kiếm sự đồng cảm từ cậu.

Từ Long và Từ Quý nghe xong liền rùng mình đảm bảo lần sau họ kết hôn cũng không nhờ Lão Đại làm chủ hôn cho họ.

Tuyệt đối không.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Ngoại Truyện 3

"Tiểu Vy. Tiểu Vy."

"Ồn."

Cô bé được gọi là tiểu Vy ngồi dưới gốc cây đọc sách, bị người khác làm gián đoạn con bé rất là bực bội.

4 năm. Kể cả con bé làm gì, đi đâu, như thế nào thì ông bố phiền phức lúc nào cũng nheo nhéo bên tai.

"Mau mau đứng dậy, baba đi công tác có mua cho tiểu Vy cái váy đẹp lắm. Nào công chúa của baba, đi, baba dắt con đi thử."

Vừa nghe thôi mà da gà da vịt đã dựng đứng, noron thần kinh căng rất căng. Con bé đen mặt.

"Sao vậy... A... Công chúa của ba làm nũng sao? Đây đây để baba cõng con..."

"Không."

"Được được... Đi thử váy thôi."

"Không."

"Tại sao?"

"Ghét."

Haizz... Hấn thờ dài bất lực nhìn con gái bảo bối.

Vâng đây chính tiểu bảo bối của hấn. Đưa con gái hấn chờ suốt 5 năm.

Dương Gia Vy.

Nhưng mà... Sao bây giờ hấn cảm thấy hối hận quá.

Bé con của hấn... Thật khốn nạn mà... Con bé còn băng lãnh hơn thằng anh chiết tiết của nó.

Gia Kiệt vừa luyện võ xong thấy ba giận dữ nhìn em gái làm thằng nhóc đứng ôm bụng người mãi.

Gia Kiệt năm nay đã 9 tuổi. 4 năm trước gia đình nó và cả Hắc Long vui mừng chào đón thêm một tiểu oa nhi. Thằng bé chẳng thích đưa em gái này chút nào. Nó chỉ nghĩ có em gái sẽ rất phiền: nói nhiều, khóc nhiều, chẳng làm được gì, thêm cái kẻ suốt ngày 'con gái của ba, bảo bối của ba' kia thì bận phiền còn bực bội hơn.

Nhưng em gái mới chào đời liền im bất. Con bé không khóc.

Mọi người hoảng sợ lắc đầu. Bị câm bẩm sinh.

Gia Kiệt cảm thấy trong lòng có chút yên tâm. Em gái bị câm thì sẽ không ồn ào.

Có ngờ đâu, lúc con bé được 2 tuổi. Mọi người làm sinh nhật cho nó rất lớn. Khi mọi người quây quần ăn bánh kem, Ken lấy tay lấy ít kem quét lên mặt con bé, con bé đang uống nước liền ngừng lại cau mày.

Và đó là câu đầu tiên mọi người nghe con bé nói, một câu 'rất dài'

"Dơ."

Con bé không bị câm chỉ là nó... kiêu lời.

Ken vui đến nỗi khóc luôn trước mặt mọi người cúi xuống ôm lấy con bé: "Thì ra không bị câm. Con nhóc này, sao 2 năm qua lại không chịu nói chuyện chứ hả."

"Không đáng nói."

Không đáng nói... Ừm... Một câu ba chữ... Ừm... Khẩu khí này... Rất giống Lão đại...

Mọi người quay phắt sang nhìn cái con người đang ung dung ăn bánh, mặt không nhút ngạc nhiên ngược lại còn hồ hững nhún vai 'thì vốn là vậy mà'

Ryu bực bội hỏi nó: "Cậu biết tiểu Vy nói được."

"Ừm..."

Ryna chất vấn: "Vậy tại sao lại dẫu mọi người."

Nó dùng ăn tựa lưng vào ghế thoải mái: "Dầu??? Là mọi người tự nghĩ con bé bị câm thôi. Cũng đâu có ai hỏi tôi tại sao con bé không nói chuyện đâu."

"A... Tại sao lại kiêu lời vậy chứ?" Ken ngược mắt lên mếu máo, con gái hấn không thèm nói chuyện với hấn a~

"Con bé vốn dĩ là vậy. Nó rất kiêu lời"

Ken hối hận thật rồi.

Trước đây khi nó mang thai Gia Vy bác sĩ đã dặn tuy vẫn còn nằm trong bụng mẹ nhưng khi cha mẹ nói chuyện với mọi người thì nên nói những gì tốt cho em bé. Đàng này bà xã hấn mỗi ngày cứ ra vào Hắc Long. Ngày ngày nghe những câu giết người đầu tàn nhẫn của đám thuốc hạ. Đêm đến lại thiết kế vũ khí.

Chưa nói lúc hấn đi công tác on Macao 3 tháng liền, bà xã hấn vác nguyên cái bầu 5 tháng đi thanh trừng từng bang phái.

Hấn thật sự hối hận rồi

Con gái hấn - Dương Gia Vy là một thần đồng của Hắc đạo, có lẽ là do con bé tiếp xúc với chém giết từ trong bụng mẹ nên với mấy chuyện này nó tỏ ra rất hứng thú.

"Thật xấu hổ."

Ken quay người thấy con trai hấn giẫm cọt lòng ôm nguyên cục tức: "Tiểu tử con biết gì... Xùy xùy xùy..."

"Tiểu Vy. Lại đây."

Vừa nghe thế thôi Gia Vy đã te te chạy lại ôm anh trai.

Đúng là làm cha như hấn thật không có khí phách.

Cư nhiên bị hai đứa con cô lập.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Báo Cáo Các Tềnh Yêu Của Ry~~

Là do thế này...

1. Như Ry đã giải thích trước đó là Ry còn rất nhiều dự án truyện khác cho nên không có nhiều thời gian để viết truyện phần 2.
2. Ry bị mất bản thảo~~ lần trước máy tính bị lỗi, 12 phần bản thảo bị mất nên Ry không thể đăng tiếp phần 2 được. Phần 2 đã ra trước đó 8 chap, thêm bản thảo có sẵn thì đã kéo 20 chap. Bản thảo mất Ry không nói lại đoạn mạch truyện đã vạch sẵn từ trước được.
3. Đã hơn 4-5 tháng rồi hen... Mọi người yêu cầu Ry viết phần 2 quá nhiều, nếu bây giờ nhả lại phần 2 thì tốc độ các truyện khác sẽ bị đình chỉ, hơn nữa Ry vừa vào Đại Học sẽ không có nhiều thời gian để đăng.

~~ Nếu phải đăng phần 2 thì các mem phải đợi lâu, có khi 2-3 tuần Ry mới đăng khoảng dưới 4-5 chap, Ry sợ mọi người khó chịu vì tốc độ ra truyện nên không dám liếc nhả lại truyện đã xóa trước đó~~ Và chi tiết truyện cũng sẽ bị sửa lại một ít nha~~

Cư nha —ing~~ nếu mọi người đợi được thì Ry sẽ đăng lại, nếu không được thì Ry đành giấu luôn phần 2 thôi ạ (^ 3 ^)

Nếu trên 50 lần thì Ry sẽ tiếp tục ạ! Cảm ơn mọi người ạ!

#Ry. — RynLai.

#Mạch_Vân_Đồng_Khuê.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Hoàng Của Hắc Đạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.